

1142819

วันที่ ๒๕ เม.ย. ๒๐๑๙	๗
หนังสือที่ได้รับ	๓๗๔.๘
จำนวนหน้า	๓๔

ชื่องานวิจัย	อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล
ผู้วิจัย	ดร.วชชัย ศรีพงษ์, อัมพล ชูสุก, นราวดี บัวขวัญ, วนิดา เพ็ชร์ลุมดุล, ไสว บัวแก้ว, และ ทวีสินธุ์ ตั้งเช่ง
คณ. ปี	วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวข้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นการศึกษาความพันธ์เปรียบที่ยืน ที่มีพื้นฐานมาจากกรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้ คือ ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยการเลือกตัวอย่างแบบสุ่ม ได้จำนวนทั้งสิ้น 581 คน เป็นเพศชาย 268 คน เพศหญิง 313 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 40 ปี สำหรับเครื่องมือวัดตัวแปรเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า ซึ่งได้สร้างและมีการทดลองหาคุณภาพแบบวัด โดยเลือกใช้เฉพาะข้อที่มีคุณภาพรายข้อสูงเข้ามาตรฐาน

ผลการวิจัยที่สำคัญมี ๓ ประการ ดังนี้

ประการแรก ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคูณโดยมีปัจจัยด้านสถานการณ์ ร่วมกับจิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม ๙ ตัวแปร พบว่า ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นตัวนำรายที่สำคัญอันดับแรกของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา รองลงมาคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ

ประการที่สอง จากการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ค่า ไอ - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 47.853 ท้องศาอิสระ (df) 40 ค่าความน่าจะเป็น ($p-value$) เท่ากับ 0.184 ไอ - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.196 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.991 ค่าดัชนี วัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ ($AGFI$) เท่ากับ 0.961 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเบริชน์เทียน (CFI) เท่ากับ 0.998 ค่าดัชนีรากของ

ค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือมาตราฐาน (*SRMR*) เท่ากับ 0.026 และค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (*RMSEA*) เท่ากับ 0.018

ประการที่สาม ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เกิดความพร้อมที่จะสนับสนุนสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นกลุ่มแรกคือ กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะการปฏิบัติเพื่อการพัฒนา กล่าวคือ ตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา คือ การรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้ชาวบ้านได้มีการรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยการหาช่องทางการติดต่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ไปยังชาวบ้านให้มากที่สุด เพื่อเป็นการกระตุ้นการรับรู้ และเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รวมทั้งร่วมมือในการพัฒนาสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาต่อไป

Research Title	Effects of Situational Factors, Psychological Traits and Psychological States Correlates to Participation in Development of the Payabangsa Community Learning Center at Satun Province
Researcher	Thawatchai Sriporngam, Ampon Shoosanuk, Narawadee Buakwan, Wanida Petlamul, Sawai Boukaew, and Taweesin Tungseng
Faculty	College of Innovation and Management
Year	2018

Abstract

This research study aimed at investigate factors correlated to participation in the development of the Phayabangsa community learning center of Phayabangsa community in Satun Province. This research was a correlation-comparative study, based on the Interactionism model as the conceptual research framework. The sample used in this study is the Phayabangsa community in Satun Province, older than 18 years old, random sampling by convenience sampling in 7 village was used to obtain 581 samples, consisting of 268 male and 313 female, with average age of 40 years. For the questionnaires in this study were in from of summated ratings scale. All questionnaires were tried out. Items in each questionnaires were carefully selected by use only high quality standards.

Based on the research results, there are 3 important findings as follow.

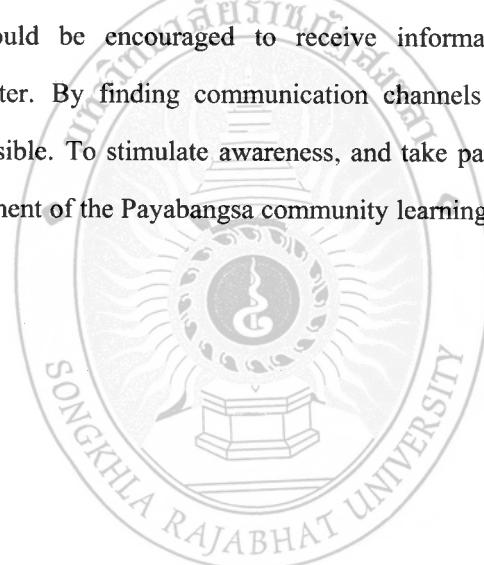
First, the results of multiple regression analysis using situation factors, psychological traits, and psychological states, total 9 variables. It was found that information perception variable of the Payabangsa community learning center is the most important predictor to predicting favorable to participation in the development of the Phayabangsa community learning center of Phayabangsa community. The second prediction is that peer the modeling from the people around, and social support from the government, respectively.

Second, the results of structural equation model analysis. It was found that the model was consistent with the empirical data. Goodness of fit measures were found to be: Chi-square = 47.853 (df = 40, p-value = 0.184); Relative Chi-square (χ^2/df) = 1.196; Goodness of Fit Index (GFI) = 0.991; Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.961; Comparative Fit Index (CFI) =

0.998 Standardized Root Mean Square Residual (SRMR) = 0.026; and Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.018.

Third, the results from this study pinpointed the at-risk groups of the Phayabangsa community, it should be promoted to achieve good attitudes towards the Phayabangsa community learning center, the readiness to support the Phayabangsa community learning center of Phayabangsa community, and participation in the development of the Phayabangsa Community Learning Center, the first group is the villagers have never participated in the activity.

Recommended practice for the development, that is a very important variable of participation in the development of the Phayabangsa community learning center of Phayabangsa community is information perception variable of the Payabangsa community learning center. Therefore, villagers should be encouraged to receive information about the Payabangsa community learning center. By finding communication channels and public relations to the villagers as much as possible. To stimulate awareness, and take part in the activities. They also cooperate in the development of the Payabangsa community learning center.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล นี้ จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าคณะผู้วิจัยไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่พิจารณาให้ได้รับทุนวิจัย ประจำปี 2559 เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทำให้คณะผู้วิจัยได้ทำงานการวิจัยเรื่องนี้ งานเสร็จสมบูรณ์ คณะผู้วิจัยทราบขอบเขตของพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้รายงานวิจัยเรื่องนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ตลอดจนบุคคลที่สำคัญในการศึกษานี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่เสียสละเวลาส่วนตัวของท่านเพื่อการศึกษานี้

ท้ายที่สุดนี้ ขอระลึกถึงพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ตลอดจนท่านเจ้าของผลงานงานวิจัย ที่ได้อ้างอิงถึงทุกท่าน ทั้งที่เอียนามและไม่เอียนามในที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้กำลังใจ จนทำให้รายงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง ได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ ที่นี่

คณะผู้วิจัย

พฤษภาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ภ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	8
1.7 สมมติฐานในงานวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ : ความหมาย และวิธีการวัด.....	13
2.2 รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	18
2.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	21
2.3.1 การรับรู้ปัทสถานทางสังคม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมี ส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	21
2.3.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	25

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.3.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	28
2.3.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ^{.....} การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	31
2.4 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วม ^{.....} ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	33
2.4.1 สุขภาพจิตดี กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ ^{.....} พัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	35
2.4.2 มุ่งอนาคตควบคุมตน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วน ^{.....} ร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	38
2.4.3 การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการ ^{.....} มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	41
2.5 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์ ^{.....} การเรียนรู้.....	43
2.5.1 ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมีส่วนร่วมในการ ^{.....} พัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	44
2.5.2 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมี ^{.....} ส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	50
3.2 เครื่องมือวัดตัวแปร.....	52
3.3 การสร้างและ การหาคุณภาพเครื่องมือวัด.....	52
3.3.1 การสร้างเครื่องมือวัด.....	52
3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัด.....	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	67
4.2 ผลการทำนายจิตลักษณ์ตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณ์เดิม เป็นตัวทำนาย.....	70
4.2.1 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณ์เดิม เป็นตัวทำนาย.....	71
4.2.2 ผลการทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณ์เดิม เป็นตัวทำนาย.....	76
4.2.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณ์เดิม เป็นตัวทำนาย.....	81
4.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ กลุ่มจิตลักษณ์เดิม และกลุ่มจิตลักษณ์ตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย.....	86
4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณ์เดิม จิตลักษณ์ตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน.....	91

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา ^{.....}	92
4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา ^{.....}	96
4.4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา ^{.....} จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน.....	100
4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อ ^{.....} ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยทำการตรวจ สอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity).....	111
4.5.1 การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity).....	112
4.5.2 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง.....	120
4.6 การทดสอบสมมติฐาน.....	128
4.6.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.....	128
4.6.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.....	131
4.6.3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.....	133
4.6.4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4.....	133
4.6.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5.....	133
4.6.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6.....	133

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.6.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7.....	134
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	136
5.1 การสรุปผลการวิจัย.....	136
5.1.1 การสรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	136
5.1.2 การสรุปผลตามวัตถุประสงค์.....	137
5.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน.....	138
5.2.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1.....	138
5.2.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2.....	141
5.2.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3.....	142
5.2.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4.....	143
5.2.5 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5.....	143
5.2.6 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6.....	144
5.2.7 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 7.....	144
5.3 กลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อยและปัจจัยเชิงเหตุ.....	147
5.4 ข้อเสนอแนะการพัฒนา.....	148
5.4.1 กลุ่มเป้าหมายเร่งด่วนที่ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วม.....	148
5.4.2 การพัฒนาจิตลักษณ์ เพื่อให้กลุ่มชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา.....	148
5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	149
บรรณานุกรม.....	150
ภาคผนวก.....	161
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด.....	162
ภาคผนวก ข ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	164
ภาคผนวก ค เครื่องมือวัดในงานวิจัย.....	175
ภาคผนวก ง ตารางค่าสถิติ.....	200

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ประวัติผู้วิจัย.....	228
หัวหน้าโครงการวิจัย.....	229
ผู้ร่วม โครงการวิจัยคนที่ 1.....	231
ผู้ร่วม โครงการวิจัยคนที่ 2.....	237
ผู้ร่วม โครงการวิจัยคนที่ 3.....	239
ผู้ร่วม โครงการวิจัยคนที่ 4.....	242
ผู้ร่วม โครงการวิจัยคนที่ 5.....	245

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

3.1 จำนวนประชากรในตำบลคุวน โพธิ์.....	51
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	69
4.2 ผลการทํานายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทํานาย.....	74
4.3 ผลการทํานายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทํานาย.....	80
4.4 ผลการทํานายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทํานาย.....	83
4.5 ผลการทํานายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทํานาย.....	89
4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษา ที่แตกต่างกัน.....	93
4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน.....	98
4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม ที่แตกต่างกัน.....	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล และการ การวิเคราะห์ความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity).....	116
4.10 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ค่าความผิดพลาดมาตรฐาน และค่า <i>t</i> -value ของ ไมเดลสมการโครงสร้างหลังจากปรับไมเดลสำหรับการวิเคราะห์ไมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิต ลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ($n = 581$).....	120
4.11 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม อิทธิพลรวมของ ไมเดลความสัมพันธ์เชิง สาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิต ลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล.....	127
4.12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	134

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1.1 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัยสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2.....	11
1.2 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัยสมมติฐานที่ 3 ถึงสมมติฐานที่ 7.....	12
2.1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม.....	19
2.2 ทฤษฎีนี้ในจริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม.....	34
2.3 โครงสร้างของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล และองค์ประกอบที่กำหนด พฤติกรรมของบุคคล.....	44
4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบืนยัน.....	115
4.2 โมเดลสมการ โครงสร้างหลังการปรับ โมเดลแสดง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล.....	122
4.3 ผลการที่นำมายกต่อไปที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติม โดยใช้ลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม เป็นตัว变量.....	129
4.4 ผลการที่นำมายกต่อไปที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติม โดยใช้ลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม เป็นตัว变量.....	131
4.5 ผลการที่นำมายกต่อไปที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติม จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัว变量.....	132

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

จากอดีต กล่าวว่า ได้รับคำบรรยาย โพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีเรื่องราวที่น่าสนใจมาก many ไม่ว่าจะเป็น วิถีการดำเนินชีวิต เอกลักษณ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิถี การดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทำนา แต่ในปัจจุบันความเริ่มก้าวหน้าได้เข้ามามีผลต่อการดำเนินชีวิต ทำให้วิถีชีวิตที่เคยเป็นอยู่ เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ด้วยเหตุนี้ ชุมชนบ้านคุณ โพธิ์ หรือกลุ่มนอกรักษศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จึงได้ตระหนักและมีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน ในชุมชน โดยใช้กระบวนการพัฒนาที่นำมาจากผลงานวิจัย (ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เข้าพญาบังสา) ที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.) มาเป็นเครื่องมือในการ ขับเคลื่อน โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา ด้วยการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชน อาทิ กิจกรรมการเรียนรู้การทำนาอินทรีย์ (Organic Rice) กิจกรรมการเรียนรู้การผลิตแก๊สชีวภาพเพื่อใช้ เอง กิจกรรมการเรียนรู้การผลิตปุ๋ยชีวภาพ และการทำน้ำหมักชีวภาพ (Enzyme) เป็นต้น ซึ่ง นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ภายในศูนย์การเรียนรู้แล้ว ยังได้มีการเชื่อมโยงฐานการ เรียนรู้ของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในตำบล เพื่อเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน และเกิดการ กระจายรายได้ที่หลากหลายสู่กลุ่มต่าง ๆ ด้วย อาทิ กลุ่มรถสามล้อพ่วง กลุ่มแม่บ้านทำอาหาร และ กลุ่มของฝ่ายจากนาอินทรีย์ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ นั้น อยู่ภายใต้การดำเนินงานของ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาโดยมีการจำแนกฐานการเรียนรู้ออกเป็นด้านต่าง ๆ ประกอบไป ด้วย ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ด้านการเกษตร ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่เกิดขึ้นจากการผลักดันวิจัยของกลุ่ม ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เข้าพญาบังสา เป็นกลุ่มที่มีการบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้ในกลุ่มต่าง ๆ ที่ อยู่ในตำบลคุณ โพธิ์อย่างลงตัว ตามปรัชญาสร้างโอกาส พัฒนาคน ชุมชนเข้มแข็ง

สำหรับ การพัฒนาของชุมชนบ้านคุณ โพธิ์ หรือกลุ่มนอกรักษศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ได้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และมีการบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้ใน กลุ่มต่าง ๆ ที่อยู่ในตำบลคุณ โพธิ์ นั้น มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2560) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคี การพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้ง ในระดับชุมชน ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ อย่าง กว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ ซึ่งการกำหนด วิสัยทัศน์ในการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ "สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค มีความเป็น

ธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น" อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555, หน้า 23) ทั้งนี้ในการพัฒนาได้มีการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้ทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์ ด้วยกันคือ 1) ยุทธศาสตร์สร้างความเป็นธรรมในสังคม 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่ง การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและ พลังงาน 4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเดินทางอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน 5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และ 6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งมีตัวชี้วัดในการพัฒนานี้ ได้แก่ ความสำคัญการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สูงที่พอประมาณ มีเหตุผล และ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เพื่อความยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล และเป็นการบูรณาการพัฒนาแบบองค์รวม สำหรับแผนพัฒนาประเทศนี้ มีพื้นฐานมาจากการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ของนายหลวงรัชกาลที่ 9 มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาควบคู่กันไป ล่าสุดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาคุณภาพชุมชน และพัฒนาคุณภาพของสังคมประเทศไทย ให้เกิดการอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน ในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อน

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วม ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตมนุษย์บนโลกใบนี้ เพราะมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคม ต่างต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และต่างต้องมีบทบาทภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบตามวาระ โอกาสที่ มาถึง บทบาทหน้าที่ที่ได้รับจากการยอมรับ บทบาทที่ที่สร้างขึ้นด้วยตนเอง เช่น การรับหน้าที่ เป็นพ่อแม่ เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้นำหมู่บ้าน เป็นประชาชนในหมู่บ้าน เป็นต้น ความสำคัญของบทบาทหน้าที่ การงานต้องมีกฎระเบียบ และองค์การที่มั่นคง อย่างช่วยรับน นโยบายให้สอดคล้องกับกฎหมายของบ้านเมือง ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นยังหมายรวมถึง การร่วมด้วยช่วยกันในด้านความคิดเห็น การบริหารจัดการ ตลอดการเสียสละเวลา อาคารสถานที่ ปัจจัยอื่น ๆ ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามที่กำหนดไว้ (ยุพารช รูปงาม, 2545 ลังลึงใน พระมหาประคิจ ศิริเมธี, 2556, หน้า 3)

อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนควรคำนึงถึง ความสำเร็จและความยั่งยืนในระยะยาว ซึ่ง องค์กรยูเนสโก (UNESCO, 2003) ได้มีการเสนอแนะไว้ว่า การดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนในช่วงของการเริ่มต้นจำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก และเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างยั่งยืนควรสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม รวมทั้งให้มีการสนับสนุนจากชุมชน และ ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ทั้งนี้ ศูนย์เรียนรู้ชุมชนที่มีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการที่ดีควรมี

ลักษณะสำคัญได้แก่ 1) เป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมสำคัญ (ยุทธศาสตร์) ของชุมชน 2) เป็นสถานที่ที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ชุมชนเป็นเจ้าของและบริหารจัดการ โดยคนในชุมชน 3) เป็นที่ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และ 4) เป็นที่ที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความต้องของแต่ละบุคคลและชุมชน จัดสภาพแวดล้อมให้อื้อต่อการเรียนรู้ สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้แก่ชุมชน จัดกิจกรรมสมำเสมอ มีความยืดหยุ่นและประยัคค่าใช้จ่าย มีบุคลากร (อำนวยการ) ที่มีคุณวุฒิเหมาะสม มีทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีงบประมาณประจำที่เพียงพอ มีการสนับสนุนจากชุมชนอย่างเข้มแข็ง มีเครือข่ายความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ จัดการเรียนรู้โดยใช้ชีวิธีที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อผสม จัดการเรียนรู้โดยใช้ชีวิธีที่หลากหลาย ใช้กลุ่มหรือภาคส่วนที่หลากหลายร่วมในการจัดกิจกรรม มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาคน มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาชุมชน และเพื่อการพัฒนาประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชน ตลอดจนปัจจัยที่สนับสนุนให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ พ布ว่า มีหลายปัจจัยที่ส่งเสริม และสนับสนุนให้ศูนย์เรียนรู้ชุมชนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้ ทั้งนี้ศูนย์เรียนรู้ชุมชนแต่ละแห่ง มีปัจจัยที่ส่งเสริมและสนับสนุนที่เหมือนและแตกต่างกันออกไปที่น้ำไปสู่เป้าหมาย ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของศูนย์เรียนรู้ชุมชนอย่างเป็นระบบและครอบคลุม จึงเป็นสิ่งที่มีคุณค่า เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือวางแผนการดำเนินงานศูนย์เรียนรู้ชุมชนต่อไป

สำหรับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นหนึ่งในศูนย์เรียนรู้ชุมชนที่มีความน่าสนใจ เพราะเป็นศูนย์เรียนรู้ชุมชนที่เกิดขึ้นจากผลงานวิจัยของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ฯพญาบังสา และการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในพื้นที่ ในการพัฒนา ส่งเสริม และให้การสนับสนุน เพื่อให้เกิดความเจริญขึ้นภายในชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชาวบ้านเอง ชุมชน และจังหวัดสตูล

จากการความสำคัญข้างต้นจึงเป็นที่มาของงานวิจัยชนนี้ ซึ่งมุ่งทำความเข้าใจในรูปแบบของ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแสดงให้เห็นเหตุของการมีส่วนร่วม โดยศึกษาสาเหตุจากปัจจัยภายในของตัวบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะที่สำคัญ และสาเหตุภายนอกที่เกี่ยวข้องกับบุคคลรอบข้าง และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อื้ออำนวยหรือขัดขวางการมีส่วนร่วมพัฒนา อันจะเป็นแนวทางให้กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม ได้ร่วมมือกันส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเป็นต้นแบบในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบหาตัวทำนายที่สำคัญ และปริมาณการทำนายของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

4. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโน้ตเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล กับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. เพื่อตรวจสอบหากลุ่มชาวบ้านที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา น้อย และปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญของการมีส่วนร่วมน้อย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1. เพื่อเป็นการเพิ่มเติมองค์ความรู้ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

2. สามารถเสนอแนะการพัฒนาองค์ความรู้ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยด้านการมีส่วนร่วมด้านอื่น ๆ ต่อไป

1.3.2 ประโยชน์เพื่อการนำไปใช้

1. เป็นแนวทางให้กับกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ได้นำองค์ความรู้ไปพัฒนาและปรับตัวตามลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เพื่อก่อให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมด้านการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มากขึ้น

2. การวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นพื้นฐานในการทำวิจัยเชิงทดลองที่เกี่ยวกับทัศนคติ และการยอมรับของชาวบ้าน โดยเฉพาะด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ซึ่งประกอบไปด้วย หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งหญ้าแดง หมู่ที่ 2 บ้านควนโพธิ์ หมู่ที่ 3 บ้านโภกพิลา หมู่ที่ 4 บ้านเกะเนียง หมู่ที่ 5 บ้านใหม่ หมู่ที่ 6 บ้านห้วยลึก และหมู่ที่ 7 บ้านโภกไคร รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 5,301 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยเดลสมาร์ค โครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล Hair, Black, Babin, Anderson, and Tatham (2006, pp.741-742) แนะนำว่า ตัวอย่างที่ใช้ควรมีขนาดตั้งแต่ 200 ตัวอย่างขึ้นไป สำหรับในกรณีที่ไม่เดลไม่ซับซ้อนมาก ส่วน Golob (2003, p.9) แนะนำว่า การวิเคราะห์โดยเดลลิสเรลด้วยวิธีประมาณค่าแบบ maximum likelihood ควรมีขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 20 เท่า ของตัวแปรสังเกต ได้ ซึ่งจากการประเมินจำนวนตัวแปรสังเกตได้ของโมเดลของการวิจัยนี้ คือ โมเดลการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา พบร่วมกัน จึงต้องกำหนดตัวแปรสังเกตได้ประมาณ $32 \times 15 = 480$ ตัวอย่าง

2. การสุ่มตัวอย่าง สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ออาศัยความน่าจะเป็น (Non probability Sampling) โดยการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) (Gravetter & Forzano, 2012, pp. 151-152) จากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลควนโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

1.1 ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่

- 1.1.1 การรับรู้ปัจพสถานทางสังคม
- 1.1.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
- 1.1.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ
- 1.1.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

1.2 จิตลักษณะเดิม ได้แก่

- 1.2.1 สุขภาพจิตดี
- 1.2.2 มุ่งอนาคตควบคุมตน
- 1.2.3 การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน

2. ตัวแปรคั่นกลาง (Mediating Variable) คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่

- 2.1 ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
- 2.2 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

3. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การที่ชาวบ้านให้การร่วมมือ การร่วมตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผน และการติดตามประเมินผล ที่ได้ร่วมลงมือทำในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา วัดโดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 – 90 คะแนน (การปฏิบัติดน ภาคผนวก ก) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก

ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การที่ชาวบ้านประเมินค่า่ว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อตนเอง ครอบครัว หรือสังคม จึงทำให้เกิดความรู้สึกพอใจต่อสิ่งนั้น วัดโดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 – 90 คะแนน (ความคิดเห็นของฉัน ภาคผนวก ก) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก

ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การที่ชาวบ้านมีความพร้อม ความยินดี ที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในรูปแบบต่าง ๆ วัดโดยแบบวัดมาตรฐานประเมินรวมค่าที่ปรับมาจาก วุฒิพัฒนาวิน และ คุณเดือน พัฒนาวิน (2556) และมีบางส่วนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองด้วย จำนวน 13 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐานประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 13 – 78 คะแนน (ความพร้อมของฉัน ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก

การรับรู้ปัทสถานทางสังคม หมายถึง การที่ชาวบ้านรับรู้ว่าคนรอบข้างที่มีความสำคัญกับตนเองคาดหวังให้ตัวชาวบ้าน มีความตระหนักเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร และคิดว่าตนเองควรมีส่วนร่วมทางศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไรบ้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร วัดโดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตรฐานค่า มีจำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรฐานประเมิน 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ความคิดเห็นของคนรอบข้าง ภาคผนวก ค) ชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก

การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง การรับทราบข้อเท็จจริง ข้อมูลและความสนใจในการรับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายประกาศต่าง ๆ วัดโดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตรฐานค่า มีจำนวน 14 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรฐานประเมิน 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 14 – 84 คะแนน (ประสบการณ์ที่ฉันรับรู้ ภาคผนวก ค) ชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก

การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ หมายถึง การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานภาครัฐ ในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนา โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในด้านต่าง ๆ เช่น การให้ข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนอุปกรณ์ในการพัฒนา เป็นต้น วัดโดยด้วยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐานประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมาก

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง หมายถึง การที่ชาวบ้านได้รับทราบเกี่ยวกับการถ่ายทอด การกระทำต่าง ๆ หรือเห็นตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมของคนรอบข้างในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือ มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา วัดโดยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐานประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง

12 – 72 คะแนน (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก

สุขภาพจิตดี หมายถึง สภาพทางอารมณ์และทางจิตที่เกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวลน้อย ความเครียดน้อย การที่ไม่มีความรู้สึกทุกข์ใจโดยปราศจากเหตุผลอันควร ความสนใจ ไม่หัวดกล้วนเกินเหตุ การมีสมาร์ตและมีความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งแบบวัดนี้มีพื้นฐานมาจากแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ดวงเดือน พันธุ์มนавิน และงามตา วนินทานนท์ (2536) โดยทุกประโภคเป็นประโภคทางลบทั้งหมด จำนวนรวม 12 ข้อ แต่ละข้อมูลประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก

มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เลิงเห็นความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้ออดได้รอดได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโภตน์เด็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโภตน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปราบนาดังกล่าวในอนาคต วัดด้วยแบบวัดที่มีพื้นฐานมาจากแบบวัดของ ราชชัย ศรีพرجาน (2547) โดยปรับปรุงองค์ประกอบในการชี้วัดให้มีความเหมาะสมกับงานวิจัย จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมูลประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ฉันในปัจจุบันและอนาคต ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนมากในแบบวัดนี้ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก

การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน หมายถึง การรับรู้คุณความดีของสังคมและแผ่นดิน ตลอดจนการแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับว่าตนมีข้อจำกัด และอาจต้องขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นแบบวัดของอุบล เลี้ยงวาริณ (2550) จำนวน 13 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า โดยแต่ละข้อมูล 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 13 – 78 คะแนน (ฉันกับสิ่งรอบตัว ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีแผ่นดินมาก

1.6 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยทำการศึกษากลุ่มตัวแปรเชิงเหตุ 3 กลุ่ม คือ ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตตามสถานการณ์ ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ซึ่งคณะผู้วิจัยได้

12 – 72 คะแนน (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก

สุขภาพจิตดี หมายถึง สภาวะทางอารมณ์และทางจิตที่เกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวลน้อย ความเครียดน้อย การที่ไม่มีความรู้สึกทุกใจโดยปราศจากเหตุผลอันควร ความสนับ协ใจ ไม่หัวดกลัวจนเกินเหตุ การมีสมารธและมีความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งแบบวัดนี้มีพื้นฐานมาจากแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ดวงเดือน พันธุ์มนавิน และงามตา วนินทานนท์ (2536) โดยทุกประโภคเป็นประโภคทางลบทั้งหมด จำนวนรวม 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐาน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก

มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เลี้ยวเห็นความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอดได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโภตน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโภตน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปราบนาดังกล่าวในอนาคต วัดด้วยแบบวัดที่มีพื้นฐานมาจากแบบวัดของ ชวัชชัย ศรีพรงาม (2547) โดยปรับปรุงองค์ประกอบในการชี้วัดให้มีความเหมาะสมกับงานวิจัย จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรฐาน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน (ฉันในปัจจุบันและอนาคต ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนมากในแบบวัดนี้ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก

การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน หมายถึง การรับรู้คุณความดีของสังคมและแผ่นดิน ตลอดจนการแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ยอมรับว่าตนมีข้อจำกัด และอาจต้องขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นแบบวัดของอุบล เลี้ยวาริณ (2550) จำนวน 13 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดมาตรฐานรวมค่า โดยแต่ละข้อมีมาตรฐาน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 13 – 78 คะแนน (ฉันกับสิ่งรอบตัว ภาคผนวก ค) ซึ่งชาวบ้านที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีแผ่นดินมาก

1.6 ครอบแนวคิดของการวิจัย

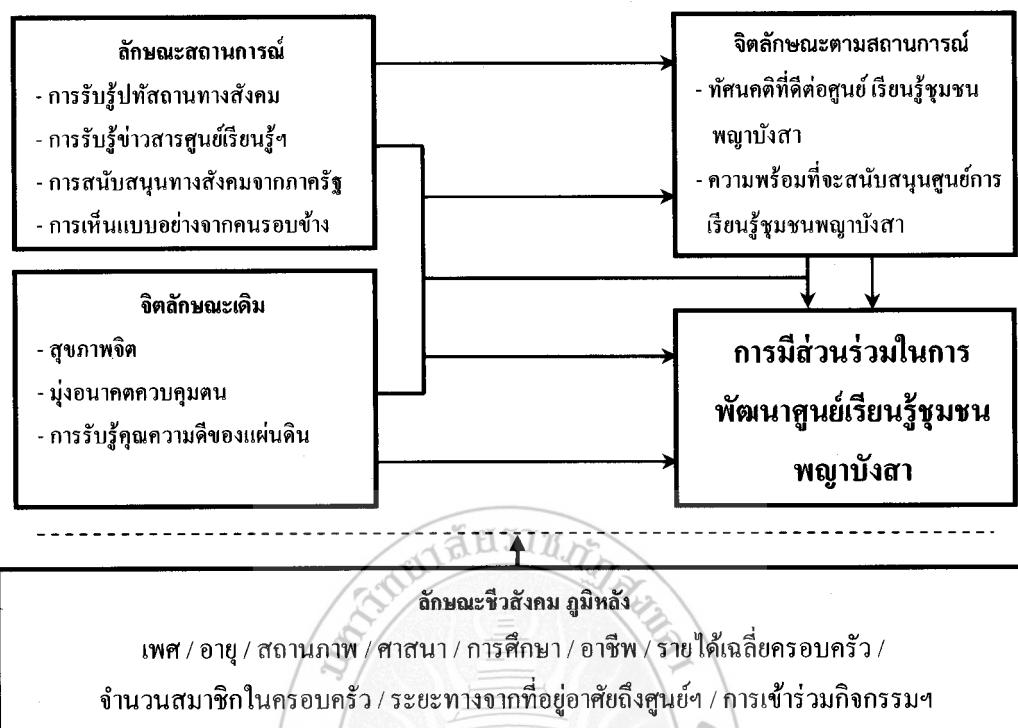
การศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยทำการศึกษากลุ่มตัวแปรเชิงเหตุ 3 กลุ่ม คือ ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตตามสถานการณ์ ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ซึ่งคณะผู้วิจัยได้

ศึกษาภายใต้พื้นฐานแนวคิด และทฤษฎี ที่สำคัญ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคล ซึ่ง ประกอบด้วย 1) แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) (ดูเดือน พันธุ์มนาวิน, 2551, หน้า 46) 2) ทฤษฎีตนไม่จริงธรรม (ดวงเดือน พันธุ์มนาวิน, 2538, หน้า 7) และ 3) แนวคิดการมีส่วนร่วมของโโคเคน และอัพ霍อฟฟ์ (Cohen; & Uphoff, 1980 อ้างถึงใน พชรี นิวัฒน์เจริญชัยกุล, 2546, หน้า 15-16)

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำแนวการวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการประมวลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดตัวแปรเชิงเหตุ เพื่อใช้ในการอธิบายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ดังกล่าว นั้น เป็นรูปแบบที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากปัจจัย 2 ปัจจัยคือ 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคล อาทิ ลักษณะทางจิตใจ และ 2) ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล อาทิ สภาพแวดล้อมทางสังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้โดยทั่วไปแล้วนั้น ในการศึกษาจะมีแนวการวิเคราะห์หลัก ๆ ด้วยกัน 4 แนวคิด ซึ่งจะใช้แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งก็ได้ใน 4 แนวคิด คือ (1) แนวคิดที่เน้นจิตลักษณะ (Trait Model) คือ เน้นลักษณะภายในตัวบุคคลที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม (2) แนวคิดการวิเคราะห์พลวัตทางจิต (Psychodynamic Model) เป็นแนวคิดที่มุ่งศึกษาโครงสร้างทางจิตที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม (3) แนวคิดสถานการณ์นิยม (Situational Model) เป็นแนวคิดที่เน้นถึงอิทธิพลของสถานการณ์ ภายนอกที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม และ (4) แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นแนวคิดที่เน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ (งามตา วนิบทานนท์, 2536, หน้า 9) ทั้งนี้เป็นแนวคิดที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเมื่อความเขื่อนโยงและต่อเนื่องกัน เนื่องจากปัจจัยภายนอกของบุคคลไม่สามารถอธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างชัดเจน แต่จำเป็นจะต้องมีการอธิบายด้วย ปัจจัยภายในของบุคคลประกอบด้วยกันจึงจะเพียงพอสำหรับในการอธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมที่แท้จริงของบุคคลนั้นเป็นผลมาจากการทำของกระบวนการที่มีความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์หลายทิศทางหรือเป็นผลสะสมที่อ่อนกลับระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ที่บุคคลเผชิญอยู่ (Magnusson; & Endler, 1977, pp. 3-4) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมตามแนวคิดข้อ (4) คือ แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (An Interactionism Model of Behavior) เป็นแนวทางเบื้องต้นในการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับ แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นการอธิบายเกี่ยวกับ กระบวนการที่รวมกันระหว่างปัจจัยแทรกซ้อนของบุคคล บังคับปฏิกริยาของบุคคล และ สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลในขณะนั้น และเพื่อเป็นการอธิบาย

พัฒนาการของพุทธิกรรมของบุคคล ตลอดจนการคงไว้ซึ่งพุทธิกรรมนั้นด้วย นอกจากนี้ คณะกรรมการทุกจังหวัดศึกษาฯ ทุกภูมิภาค ไม่จัดขึ้น ของ ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน (2543, หน้า 2-3) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรทางจิตที่เกี่ยวข้อง โดยทุกภูมิภาค ไม่จัดขึ้น ไม่จัดขึ้น ตามความต้องการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสาเหตุของพุทธิกรรมต่าง ๆ ของคนไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าสาเหตุของพุทธิกรรมของคนดีและคนเก่ง มาจากจิตลักษณะ 8 ประการ ได้แก่ จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ ที่ส่วนมากของตนไม่ คือ สติปัญญา ประสบการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต ส่วนจิตลักษณะ 5 ประการ ที่ส่วนลำดับของตนไม่ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม มุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจไฟสมถุท์ และเขตดิน คุณธรรม และค่านิยม ใน การวิจัยครั้งนี้จะนำจิตลักษณะบางลักษณะดังกล่าวมาศึกษาในฐานะตัวแปรเชิงเหตุด้านจิตใจของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา และคณะผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวคิดการมีส่วนร่วม ของ โโคเคน และอัพซอฟฟ์ (Cohen; & Uphoff, 1980 อ้างถึงใน พัชรี นิวัฒน์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่ง โโคเคน และอัพซอฟฟ์ ได้แบ่งลักษณะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนยี่เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่ง โโคเคน และอัพซอฟฟ์ ได้แบ่งลักษณะการมีส่วนร่วมไว้ 4 ลักษณะ คือ (1) การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และ (4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ดังนั้น จากแนวคิดทุกภูมิภาค ดังกล่าวข้างต้น ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถนำมาระบุนเครื่องแบบที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ (ภาพที่ 1.1)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัย สมมติฐานในการวิจัยที่ 1 และสมมติฐานที่ 2

1.7 สมมติฐานในงานวิจัย

1. ตัวทำนายกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ปัทสตานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5% (ตามภาพที่ 1.1)

2. ตัวทำนายกลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร (การรับรู้ปัทสตานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถ

ทำนายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายจากกลุ่มลักษณะสถานการณ์ หรือกลุ่มจิตลักษณะเดิม หรือกลุ่มตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์อย่างน้อย 5% (ตามภาพที่ 1.1)

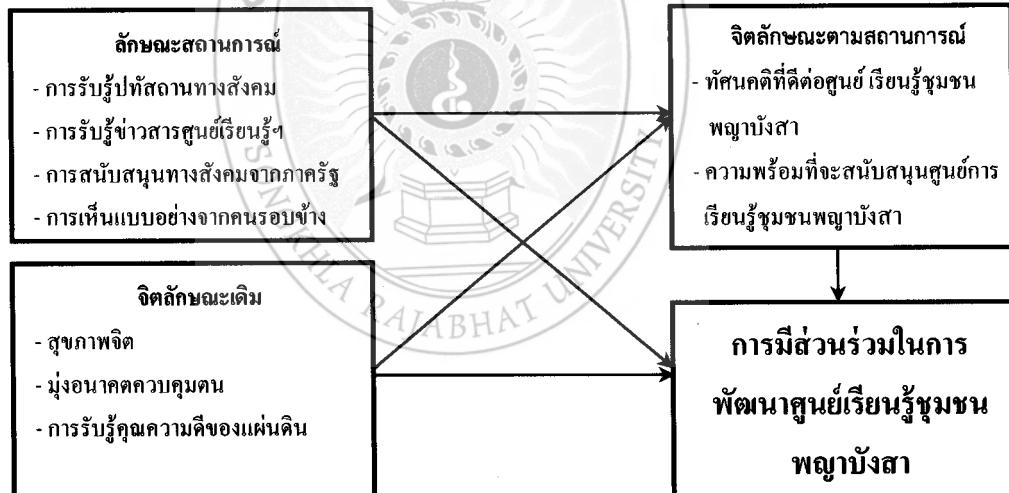
3. ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

4. จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

5. ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

6. จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

7. จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล (ตามภาพที่ 1.2)

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิด และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัย สมมติฐานในการวิจัยสมมติที่ 3 ถึงสมมติฐานที่ 7

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะ ตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการประมวลเอกสารออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ตลอดจนการกำหนดนิยามของตัว变量ที่จะศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นการประมวลเอกสารเกี่ยวข้อง กับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ และส่วนที่ 3 เป็นการประมวลทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงเหตุของการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสถานการณ์ 2) ปัจจัยด้าน จิตลักษณะเดิม และ 3) ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อจุดยุ่งหมายของการกำหนด ตัวแปร นิยามปฏิบัติการ และการกำหนดสมมติฐานของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ : ความหมาย และวิธีการวัด

การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีให้เห็นโดยทั่วไปในองค์กร สถาบัน หรือชุมชนต่าง ๆ ที่มีกิจกรรม และต้องการทำให้กิจกรรมนั้น ๆ ไปสู่เป้าหมายของความสำเร็จ ซึ่ง ความสำเร็จที่เกิดขึ้นได้นั้นต้องได้รับความร่วมมือ มีการติดต่อประสานงาน มีการช่วยเหลือกัน ให้ การสนับสนุน ระดมความคิดของบุคคลในองค์กร สถาบัน หรือชุมชนนั้น ๆ ซึ่งการมีส่วนร่วมมี ความหมายที่กว้างขวางที่นักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม ไว้มากมาย อาทิ วاد หนูมา (2540, หน้า 20) ได้อธิบายถึง การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การที่สมาชิก ของหน่วยงานนั้น ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหน่วยงานของตนเอง ระหว่างสมาชิกด้วยกัน ระหว่าง สมาชิกกับองค์กร ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า งานจะสำเร็จได้ด้วยการมีส่วนร่วมของสมาชิก ซึ่งจะนำไปสู่ ความร่วมมือแห่งการดำเนินชีวิตในสังคมเดียวกัน สมาชิกควรจะมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) การรับรู้ด้านข่าวสาร 2) การแสดงความคิดเห็น 3) การตัดสินใจ 4) การวางแผนและดำเนินการ 5) การประเมินผล 6) ความรับผิดชอบ และ 7) การรับผลประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับ ศринรัตน์ รัตน พันธุ์ (2543, หน้า 41) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การทำงานร่วมกับกลุ่ม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างตั้งใจ โดยการกระทำการงานดังกล่าวต้องอยู่ในห่วงเวลา และดำเนิน เหตุการณ์ที่ทรงประสิทธิภาพ คือ จะต้องถูกจังหวะ และมีความเหมาะสมกับการทำงานดังกล่าว ซึ่ง รวมไปถึงความรู้สึกที่ผูกพันในงานที่กระทำนั้น โดยให้ประจำยิ่งว่า เชื่อถือไว้ใจได้ เช่นเดียวกันกับ นรินทร์ชัย พัฒนพงศ์ (2547, หน้า 4) ได้สรุปความหมายว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่าย

ได้ที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจ หรือเคยเข้ามาร่วมกิจกรรมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาค มิใช่เพียงมีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นจะต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้าย เสร็จสิ้นโครงการ

นอกจากนี้ ชัยวรรณ สมศรีรื่น (2548, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทุกระดับ โดยเกี่ยวข้องกับการแสดงความรู้สึกการเป็นเจ้าของ การแสดงความรู้สึกนึกคิด และการร่วมแสดงออกถึงความคิดเห็น ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ เป็นการร่วมตัดสินใจร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมการรับผลประโยชน์ และร่วมตัดตามผล ซึ่ง ขึ้นอยู่กับสภาพความคิด ความเชื่อของแต่ละบุคคล และขึ้นอยู่กับบุคคลมายอิกด้วย อย่างไรก็ตาม เดวิด และนิวสตอร์ม (Devis & Newstrom, 1989, p. 232) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีส่วนร่วมเป็นเรื่อง ของความเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ และความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคนที่มีต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ของกลุ่ม หรือเป็นแรงกระตุ้นที่ช่วยทำให้มีความสำเร็จ ซึ่งเป็นเป้าหมายของกลุ่มหรือเป็นความ รับผิดชอบต่อกิจกรรมร่วมกัน โดยการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง (Involvement) ช่วยเหลือ (Contribution) และร่วมรับผิดชอบ (Responsibility)

จากความหมายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลร่วม แสดงออกถึงความคิด ร่วมตัดสินใจ ให้ความร่วมมือร่วมใจ ช่วยเหลือในกิจกรรม หรือโครงการ ต่าง ๆ ที่จัดขึ้นนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมนั้น

ในปัจจุบันมีผู้ที่สนใจทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในหลายมิติ เช่น การมีส่วนร่วมใน โครงการพัฒนา การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการ จัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งในส่วนของการวิจัยนี้ คณะผู้จัดจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมใน การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพราะศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางที่รวบรวม ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ของชุมชนที่จะนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สำหรับประชาชน ใน ชุมชน เป็นแหล่งเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสืบ ทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยม และเอกสารลักษณ์ของชุมชน อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนด้าน ต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ของชุมชน โดยเน้นการกระบวนการ การเรียนรู้เพื่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดชุมชนแห่ง เรียนรู้ และมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง เป็นศูนย์การเรียนรู้ของประชาชน ที่ดำเนินการโดย ประชาชน และเพื่อประชาชน ที่จะก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม การ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจะเป็นหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ได้ แต่จะต้องได้รับความ ร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากคนในชุมชนเป็นสำคัญ

สำหรับ “การมีส่วนร่วม” นринทร์ชัย พัฒนาพงษา (2547, หน้า 17-18) นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ ได้นำเสนอไว้ว่า การมีส่วนร่วมสามารถแบ่งแยกออกเป็นระดับ ๆ ได้ตามหลักวิชาการ ซึ่งโดยทั่วไประดับการมีส่วนร่วม ขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องประเภทใด หรือขั้นตอนใด แต่หลักใหญ่สามารถแบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน ครอบครัว ชุมชน เช่น การให้ข้อมูลการเงินป่วยของตนแก่แพทย์ (แต่แพทย์ต้องรับฟังด้วย) ถ้าไม่ร่วมให้ข้อมูลที่เป็นจริง หรือแพทย์ไม่ฟังจริงก็อาจรักษาไม่ได้ผลดี

2. การมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูล-ข่าวสาร เช่น การร่วมรับรู้ข้อมูลของคนจากแพทย์เพื่อจะเป็นแนวทางตัดสินใจให้ดีขึ้น เพราะสิ่งที่แพทย์รู้เกี่ยวกับตนนั้น ตนเองอาจไม่รู้

3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Co-Decision) โดยเฉพาะเกี่ยวกับโครงการที่ตนจะมีส่วนได้-ส่วนเสียด้วย โดยแบ่งเป็น 3 กรณี แล้วแต่กิจกรรมนั้นตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี้

3.1 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ เช่น ก่อนเริ่มทำ โครงการจะตัดสินใจว่า โครงการควรทำขนาดใด ทำกิจกรรมอะไรบ้าง เป็นต้น ผู้อื่นมีส่วนร่วมด้วยน้อย

3.2 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ เช่น เมื่อเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกัน และจะตัดสินใจว่าจะเริ่มโครงการนั้นหรือไม่

3.3 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ เช่น เมื่อเป็นผู้รับประโยชน์จากน้ำที่ได้รับจากอ่างเก็บน้ำ กลุ่มผู้ได้รับประโยชน์ควรเป็นผู้มีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

4. การมีส่วนร่วมทำ คือ การร่วมในขั้นตอนการดำเนินการ เช่น ร่วมสร้างถนนในชนบท เป็นต้น

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คือ ไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ

ซึ่งจากระดับการมีส่วนร่วมที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลอาจอยู่ในระดับหนึ่งหรือหลายระดับได้ แต่ขึ้นอยู่ว่าบุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ในระดับใด ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องประเภทใด หรือขั้นตอนใด ก็ได้

อย่างไรก็ตาม นอกจาก นринทร์ชัย พัฒนาพงษา แล้วยังมีนักวิชาการ ได้แก่ โคเอน และอัพ霍ฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1980 อ้างถึงใน พชร. นิวัฒน์เจริญชัยกุล, 2546, หน้า 15-16) ได้แบ่งลักษณะของการมีส่วนร่วม ออกเป็น 4 แบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Decision Making) ซึ่งอาจเป็นการตัดสินใจในระยะแรกเริ่ม การตัดสินใจในช่วงของกิจกรรม และการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรม

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Implementation) ซึ่งอาจจะเป็นไปในรูปแบบของการเข้าร่วมโครงการ โดยการให้การสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การร่วมในการบริหารหรือการร่วมมือ รวมทั้งการเข้าร่วมในการร่วมแรงร่วมใจ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ในทางวัตถุทางสังคม หรือโดยส่วนตัว

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เป็นการควบคุมตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

สำหรับการมีส่วนร่วมนี้ มีนักวิจัยได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในหลายกลุ่มตัวอย่าง อาทิ พัชรี รัตนพันธ์ (2551) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมด้านการวิจัย โดยให้ความหมาย การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การที่บุคลากรได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมของหน่วยงานหรือองค์กร โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมติดตาม และประเมินผลเพื่อความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายทั้งในส่วนของตัวบุคคลและองค์กร ซึ่งในงานวิจัย การมีส่วนร่วมด้านการวิจัย ได้เลือกศึกษาการมีส่วนร่วมเพียง 3 ลักษณะ คือ 1) การตัดสินใจด้านการวิจัย (Decision Making) หมายถึง การที่อาจารย์ได้เข้าไปมีส่วนร่วมตัดสินใจในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือทุกขั้นตอนของกิจกรรมด้านการวิจัยที่หน่วยงานจัดขึ้น อาทิ การกำหนดนโยบาย และแนวทางในการดำเนินงานวิจัยของหน่วยงาน เป็นต้น 2) การดำเนินงานด้านการวิจัย (Implementation) หมายถึง การที่อาจารย์ได้เข้าไปร่วมในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือทุกขั้นตอนของการดำเนินกิจกรรม / โครงการด้านการวิจัย ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง บุคคลอื่น หรือหน่วยงานจัดขึ้น และ 3) การรับผลประโยชน์จากการวิจัย (Benefits) หมายถึง สิ่งที่อาจารย์ได้รับจากกิจกรรมด้านการวิจัย ทั้งที่เกิดจากผลงานของตนเอง และผลงานภาพรวมขององค์การ อาทิ ความก้าวหน้าทางวิชาการงบประมาณและตั้งสนับสนุนการทำงานวิจัย การยอมรับจากสังคม การอบรมสัมมนาและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการวิจัย การเข้าร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการ และการพัฒนาการเรียนการสอน

การศึกษาวิจัยของ ธรรม์ธันย์ อําภาณุกิจ (2551) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมประядดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน โดยให้ความหมาย การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การร่วมมือ การร่วมตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผนและการติดตามประเมินผลที่ได้ร่วมลงมือทำ ในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้น โดยที่การวิจัยการมีส่วนร่วมประядดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานเลือกเน้นเฉพาะการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมแสดงความร่วมมือร่วมใจ ช่วยเหลือและสนับสนุน นโยบาย การประядดพลังงานไฟฟ้า และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหรือแสดงออกด้วยการทำตามนโยบาย

และโครงการรณรงค์ต่าง ๆ ที่ธนาคารจัดขึ้น ได้แก่ โครงการปลูกจิตสำนึก พนักงานร่วมใจ ประยุคพลังงาน และนโยบายการประยุคการใช้ไฟฟ้า เช่น ปิดสวิตช์ไฟ และเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดเมื่อเลิกใช้งาน ดับไฟทุกครั้งที่ออกจากห้องปฏิบัติงานหรือเปิดไฟแสงสว่างเท่าที่จำเป็น ปิดคอมพิวเตอร์ในเวลาพักเที่ยง การขึ้นลง 1 ชั้น ให้ใช้บันได และเม็ดใช้อุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 25 องศาเซลเซียส เป็นต้น

ส่วนการศึกษาวิจัยของ จุฬารัตน์ กิตติเขมารา (2553) ได้ศึกษาถึงตัวอย่างที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและด้านการมีส่วนร่วม โดยให้ความหมาย การมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง การที่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการปฏิบัติหรือการแสดงออก โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลและให้คำปรึกษา และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง การที่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และคงความคิดเห็น ใน การให้ข้อมูลหรือคำปรึกษาต่าง ๆ ในกระบวนการวางแผนหรือในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น เช่น การกำหนดนโยบาย แผนปฏิบัติการ วิสัยทัศน์ การจัดการประชุมสัมมนาโครงการต่าง ๆ เป็นต้น และ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) หมายถึง การที่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งในกิจกรรม/โครงการ ต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดขึ้น ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเองและส่วนรวม รวมถึงการที่บุคลากรหาความรู้เพื่อการดำเนินงานด้วยการฝึกฝนหรือการศึกษาด้วยตนเองเพื่อประกอบการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้งานวิจัยของ เสารานីย์ เดือนเด่น และคณะ (2558) ศึกษาถึงตัวอย่างที่เป็นบุคลากร กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยสรุปความหมาย ของการมีส่วนร่วมในการทำงาน ประกอบไปด้วย การวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน/กิจกรรม การมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการรับประโลยช์ ซึ่งแต่ละด้านหมายถึง 1) การมีส่วนร่วมในด้านการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหา หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและชี้แจงปัญหาต่างๆ ในการดำเนินงาน และแนะนำหรือให้คำปรึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการดำเนินงาน 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ การวางแผนกำหนดรายละเอียดหรือวิธีการดำเนินงานขององค์กร ร่วม

วางแผนปรับปรุงแก้ไขปัญหาเพื่อติดตามผลการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการขององค์กร 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน/กิจกรรม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ รวมถึงได้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ขององค์กร ได้ดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้และมีส่วนร่วมในการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ดีขึ้น 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล หมายถึง ท่านได้ติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรอยู่เสมอ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร และหากพบปัญหาท่านจะนำปัญหานั้นไปปรับปรุงและมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ขององค์กร และ 5) การมีส่วนร่วมในการรับประโภชน์ หมายถึง ท่านได้รับประโภชน์จากการนำเสนอแผนการดำเนินงานไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ ได้รับการฝึกอบรมตามความต้องการ เพื่อนำความรู้และทักษะมาใช้ในการสร้างผลงานที่ดี ได้รับการถ่ายทอดความรู้ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการสร้างผลงานที่ดีและทำกิจกรรมร่วมกัน และเพื่อให้ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคลากรในองค์กร

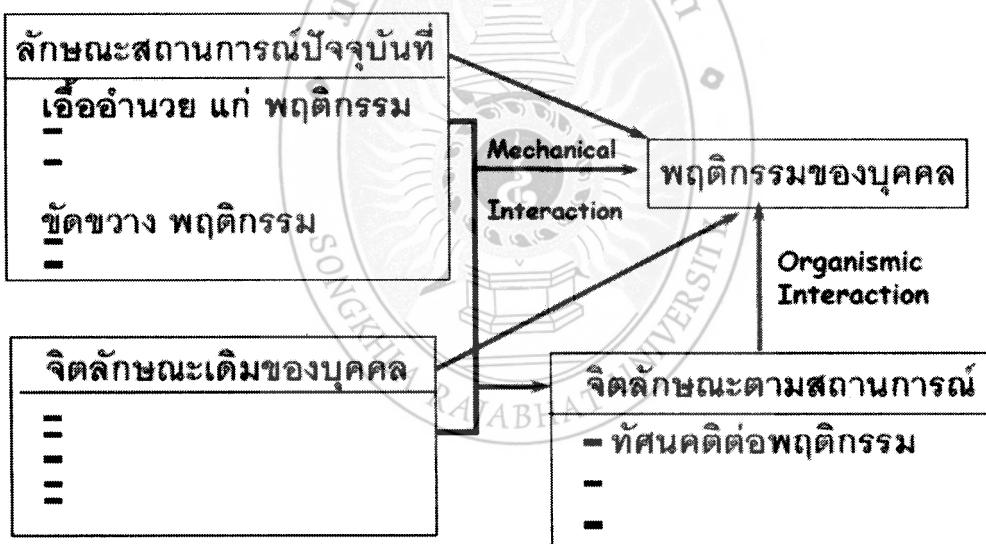
จากการประมวลเอกสารข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วม คือ การร่วมมือ การร่วมตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผน และการติดตามประเมินผลที่ได้ร่วมลงมือทำในกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ที่จัดทำขึ้น ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ จึงได้ทำการศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ใน 4 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมตัดสินใจด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์จากการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

สำหรับวิธีการวัด การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา นี้ เพื่อให้สอดคล้องตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ตั้งไว้ คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวัดเพื่อวัดปริมาณประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามแนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1977) ซึ่งคณะผู้วิจัยจะวัดการมีส่วนร่วมดังกล่าวด้วยมาตราประมาณค่าที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรม หรือการกระทำของบุคคลนั้น บุคคลส่วนใหญ่มักเข้าใจว่าสาเหตุที่สำคัญของพฤติกรรม หรือการกระทำของบุคคล คือ สถานการณ์ภายนอกทั้งที่เป็นคนอื่นและไม่ใช่คนอื่น ซึ่งนักสังคมศาสตร์เห็นว่า พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากสาเหตุภายนอกหรือสถานการณ์ เช่น ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ชุมชน สังคม แต่นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ให้

ความสำคัญกับจิตใจของมนุษย์แม้แต่การรับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ ก็ถือเป็นจิตลักษณะ จึงทำให้นักวิจัยทางจิตวิทยาหลายท่าน ได้ศึกษาอิทธิพลทั้งด้านสถานการณ์และจิตลักษณะของมนุษย์ และอิทธิพลร่วมระหว่างสถานการณ์และจิตลักษณะต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งเป็นรูปแบบประเภทหนึ่งที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ ที่เรียกว่า รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) (Endler & Magnusson, 1977, pp.18-21; Walsh, Craik, & Price, 2000, pp. 61-85; Tett & Burnett, 2003, pp. 500-517) สำหรับนักวิชาการด้านพฤติกรรมศาสตร์ในประเทศไทย คือ ดวงเดือน พันธุวนาวิน ได้เขียนบทความนำเสนอเกี่ยวกับรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม และการประยุกต์ใช้รูปแบบทฤษฎีนี้ ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งได้กล่าวว่า รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) เป็นกรอบความคิดหลักเกี่ยวกับประเภทของตัวแปร เชิงเหตุในการศึกษาวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ และสรุปว่าสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท (ภาพที่ 2.1)

ภาพที่ 2.1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (ดวงเดือน พันธุวนาวิน, 2551, หน้า 46)

ซึ่งในปัจจุบันนักวิจัยทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยรูปแบบนี้สรุปสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ 4 ประเภท คือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์

ปัจจัยของบุคคลกับจิตลักษณะเดิมของเขา ทำให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ในบุคคลนั้นขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มสาเหตุด้านลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน (Situational Factors) ถึงที่อยู่รอบตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน หัวหน้า เป็นต้น หรือไม่มีชีวิต เช่น อากาศ อุณหภูมิ เป็นต้น ต่างมีอิทธิพลต่อการกระทำการของบุคคล มากอยู่ในลักษณะที่บุคคลรับรู้ เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัว ตีความ และแสดงพฤติกรรมเพื่อปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้น เช่น การรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมจากคนรอบข้าง เมื่อบุคคลรอบข้างมีการแสดงออกเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลือตอนอย่างไร ในปริมาณมากน้อยเพียงใด และมีความถี่ขนาดไหน การแสดงออก เช่นนี้เป็นสถานการณ์ที่บุคคลรับรู้ แล้วนำมา ตีความว่า คนได้รับการสนับสนุนทางสังคมอย่างไร หลังจากนั้นบุคคลจึงแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นผลของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากคนรอบข้าง เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสาเหตุด้านจิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ (Psychological Traits) จิตลักษณะเดิม เป็นจิตลักษณะที่เกิดจากการสะสมตั้งแต่เด็กและติดตัว บุคคลมาในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งมักเป็น จิตลักษณะที่มีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ทางสังคมจากสถาบันทางสังคมที่สำคัญ เช่น ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสาเหตุที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) เป็นสาเหตุที่เกิดจากอิทธิพลร่วมกันระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับสถานการณ์ที่บุคคล กำลังเผชิญ เช่น พฤติกรรมการเสียงต่อการเกิด อุบัติเหตุในการขับขี่รถยนต์ อาจเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะ และสถานการณ์ว่า บุคคลผู้ขับขี่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อยในขณะขับขี่ทำให้ขับขี่รถยนต์แบบประมาณ ประกอบกับสภาพถนนซึ่งเป็นสถานการณ์ภายนอก มีความลื่นเพราฝุ่นปก จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 กลุ่มสาเหตุด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ (Psychological States) เป็นจิตลักษณะ ที่มีความเป็นพลวัตร มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและ/หรือในเชิงคุณภาพ ได้มาก อัน เป็นผลของสถานการณ์ปัจจุบันร่วมกับลักษณะของจิตเดิมของบุคคลและมีความเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมอย่างใกล้ชิด จิตลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์นี้ เรียกว่า “จิตลักษณะตามสถานการณ์” หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) คนที่อยู่ใน สถานการณ์เดียวกัน อาจมีจิตลักษณะตามสถานการณ์ในปริมาณที่ต่างกัน ได้ เพราะขึ้นอยู่กับพื้นเพ ของจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้อง เช่น นิสัยเครียดของบุคคล ส่วนจิตลักษณะตามสถานการณ์อื่น ๆ ที่สำคัญคือ ทัศนคติต่อพฤติกรรม มากพบว่า ทัศนคติของบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเขามากด้วย นอกจากรายละเอียด ความเชื่ออำนาจในตนเฉพาะด้าน เช่น ความเชื่ออำนาจในการทำงาน

ความเชื่ออำนาจในตนด้านการคุ้มครองสุขภาพ ความเชื่ออำนาจในตนด้านการเมือง ความเชื่ออำนาจในตนในการปฎิบัติศาสนา ความเชื่ออำนาจในตนในการเป็นสุภาพบุรุษ เป็นต้น แรงจูงใจไฟ สัมฤทธิ์ เนพะด้าน เช่น แรงจูงใจไฟ สัมฤทธิ์ ใน การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในงานวิจัยของ ดุจเดือน พันธุ์มนนาวิน และอัมพร ม้าคนอง (2547)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ยึดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมในการกำหนดกลุ่มตัวแปรเชิงเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยได้ประมวลผลการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวกับสาเหตุด้านสถานการณ์และด้านจิตใจ เพื่อกำหนดตัวแปรอิสระและสมมติฐานในการวิจัย เช่น ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะสถานการณ์ เพื่อร่วมกันอธิบายและทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ในการวิจัยนี้ยังได้ศึกษาสาเหตุทางจิตลักษณะ โดยใช้ตัวแปรจากทฤษฎีตื้นไม่จริยธรรม มาศึกษาเป็นปัจจัยเชิงเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ด้วย

2.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้ประมวลเอกสารที่เกี่ยวกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ โดยกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ประกอบไปด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม 2) การเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และ 4) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ซึ่งในส่วนนี้ได้ทำการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี และผลงานวิจัยที่สำคัญทั้ง 4 ตัวแปร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 การรับรู้ปัทสถานทางสังคม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การรับรู้ปัทสถานทางสังคม สำหรับคำว่า “ปัทสถาน” (Norm) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการควบคุมสังคมมนุษย์ให้สามารถมีการวางแผนและเปลี่ยน ใช้ควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม เพื่อให้สมาชิกได้มีการปฏิบัติภาระต่าง ๆ ที่เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จำเป็นของสังคม ซึ่งปัทสถานนี้มีอิทธิพลต่อนิสัยของบุคคลอย่างลึกซึ้ง ทั้งทางด้านสภาพความรู้สึกนึกคิดทางด้านจิตใจ และทางด้านพฤติกรรมที่แสดงออกมายield="block"/>ให้เห็นภายนอก ทั้งนี้ เพราะมนุษย์ต้องอยู่ในสังคมร่วมกัน จึงทำให้ปัทสถานกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ โดยปัทสถานเกิดจากการที่บุคคลรับไว้ภายในจิตใจ และจะใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดทิศทางในการ

ตัดสินใจ ใช้ในการคาดคะเนเกี่ยวกับตัวเขาเองและคนอื่น นอกจากนี้ ปัทสถานยังสามารถสร้างความรู้สึกรับผิดชอบชั่วคราว ความถูกต้องตามกำหนดของคลองธรรม ดังนั้น ปัทสถานทางสังคม จึงเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือคนใกล้ชิด

ทั้งนี้ การศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรการรับรู้ปัทสถานทางสังคม มีนักวิจัยหลายท่านที่ได้ทำการศึกษาด้วยตนเองและได้นิยามความหมายไว้ อาทิ การศึกษาวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ (2546) ได้ให้ความหมาย การรับรู้ปัทสถานทางสังคม หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าตนควรมีพฤติกรรมการรักษาความสะอาดหรือไม่ ส่วนการศึกษาวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543) ได้ให้ความหมาย การรับรู้ปัทสถานทางสังคม หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าตนควรมีพฤติกรรมการลดปริมาณของขยะหรือไม่ ส่วนงานวิจัยของสุพัตรา เติมくなณนท์ (2553) ได้ให้ความหมาย การรับรู้ปัทสถานทางสังคม หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่า คนรอบข้างที่สำคัญคาดหวังให้นักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์อย่างไร นอกจากนี้ผลงานวิจัยอื่น ๆ เช่น กมลวรรณ สุวรรณ โซติ (2548) นรา จันชนะกิจ (2548) นันนา เพ็ชร อินทร์ (2555) และ วิลาวัลย์ คล้ายประยงค์ (2558) เป็นต้น ที่มีการศึกษาเกี่ยวกับปัทสถานทางสังคม ที่ให้ความหมายในลักษณะเดียวกันนี้

ดังนั้น การรับรู้ปัทสถานทางสังคม หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าผู้ที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลรับรู้ว่าผู้ที่เขาให้ความสำคัญคิดว่า เขาควรกระทำมากเท่าใด เขายังจะมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ในทางกลับกันหากบุคคล รับรู้ว่าผู้ที่เขาให้ความสำคัญคิดว่าเขาไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น ก็จะกดดันให้เขายกเลิกเดี่ยงที่จะ ทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen and Fishbein, 1980, p. 57)

สำหรับ ปัทสถานทางสังคม ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมร่วมกับทัศนคติต่อพฤติกรรม ทั้งนี้จากการศึกษาของ Fishbein และ Ajzen (1975, pp. 372-374) ที่ได้มีการประมวลผลงานวิจัยที่ใช้หลักเกณฑ์ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล จำนวน 13 เรื่อง ปรากฏว่า พนพผลที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้ทัศนคติกับปัทสถานทางสังคมเพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมนั้นมีความแม่นยำสูง สามารถทำนายได้สูงถึง 56% ทำให้ทฤษฎีนี้ถูกนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในสังคม และรวมทั้งพฤติกรรมการเมืองร่วมด้วย

สำหรับการวัดการรับรู้ปัทสถานทางสังคม Ajzen และ Fishbein (1980, p. 57) ได้เสนอการวัดการรับรู้ปัทสถานทางสังคมของกลุ่มไว้ 2 วิธี คือ 1) การวัดการรับรู้ปัทสถานทางสังคมโดยทางตรง เป็นการประเมินความเชื่อที่มีต่อความคิดเห็นของบุคคลส่วนมากที่มีต่อความสำคัญของเขาก็คิดว่าเขาควรหรือไม่ควรแสดงการกระทำที่ระบุไว้ นั้น และ 2) การวัดการรับรู้ปัทสถานทาง

สังคมโดยทางอ้อม เป็นการวัดความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลไกล์ชิดต่อการกระทำของเข้า (Normative Belief) ซึ่งได้มาจากการรับรู้การคาดหวังของบุคคลต่าง ๆ ที่แวดล้อมตัวเขา โดยเขาจะพิจารณาว่า บุคคลที่มีความสำคัญต่อเขา คิดว่าเขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น เขาจะใช้ข้อมูลนี้ในการตัดสินใจที่จะกระทำการตามบุคคลไกล์ชิดที่เขาให้ความสำคัญ (Ajzen and Fishbein, 1980, p. 83) อย่างไรก็ตาม กลุ่มนุคคลหรือบุคคลไกล์ชิดอาจไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่มีความสำคัญต่อการรับรู้ปัทสถานทางสังคมเสมอไป แต่จะเกี่ยวข้องเฉพาะกลุ่มนุคคลหรือบุคคลที่เด่นชัดเท่านั้น (Salient Referent) ซึ่งการศึกษาภัณฑ์กลุ่มไกล์ชิดที่เด่นชัด สามารถศึกษาได้จากการถามให้ตอบโดยอิสระ โดยเลือกกลุ่มไกล์ชิดที่ถูกระบุถึงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างไว้ จัดอยู่ในรูปกลุ่มไกล์ชิดที่มีความถี่สูง (Modal Normative Belief) เมื่อได้กลุ่มไกล์ชิดที่เด่นชัดแล้ว ก็สามารถวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มไกล์ชิดได้ (สุวัลย์ ธรรมศาสตร์, 2537, หน้า 29-31) ซึ่งการวัดความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับกลุ่มไกล์ชิดที่คิดว่าเขาควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้นเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำนาย หรืออธิบายปัทสถานทางสังคมได้ แต่ต้องวัดแรงจูงใจที่จะค้อยตามกลุ่มที่อ้างอิงนั้น ด้วย (motivation to comply) ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ของ Ajzen และ Fishbein (1980, p. 8) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของจิต หรือเจตนาของบุคคลนั้น โดยการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มนุคคลที่ไกล์ชิดหรือมีอิทธิพลต่อเขา ผ่านการรับรู้ปัทสถานทางสังคม และความเชื่อของผลที่เกิดจากการกระทำหรือไม่ ผลที่เกิดขึ้นดีหรือเสีย ซึ่งเป็นการประเมินค่าต่อสิ่งนั้น ๆ ที่เขาได้พบเห็น ทำให้เกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมที่เข้าเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมที่เขากำหนด ทำการรับรู้และประเมินพฤติกรรมผ่านสิ่งแวดล้อมของบุคคล ทำให้ความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมนั้นแตกต่างกัน

จากการประมวลเอกสารข้างต้น ในการวิจัยนี้สามารถสรุปความหมายของ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม ว่าหมายถึง การที่ชาวบ้านรับรู้ว่าคนรอบข้างที่มีความสำคัญกับตนเองคาดหวังให้ตัวชาวบ้านนั้น มีความตระหนักเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสายอย่างไร และคิดว่าตนเองควรมีส่วนร่วมทางศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสายอย่างไรบ้าง รวมทั้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสายอย่างไร

ในส่วนของผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ปัทสถานทางสังคมในอดีตที่ปรากฏผลสนับสนุนว่า บุคคลที่ได้มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก มากเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าพึงประเมินมากด้วย ออาทิ ผลการศึกษาวิจัยของ กุหลาบ ไทร โพธิ์กุ่ (2546, หน้า 65, 67, 252) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุของการมีพฤติกรรมรักษาระบบท่องเที่ยว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 587 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การรับรู้ปัทสถานทางสังคมจากคนรอบข้างมี

ความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาความสะอาด เมื่อรวมกับตัวแปรอื่น ๆ 8 ตัวแปร การรับรู้ปัทสถานทางสังคมจากคนรอบข้าง เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 5 สามารถทำนายได้ 45.0%

งานวิจัยของ วิภาวดี คล้ายประยงค์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตลักษณ์ สถานการณ์ และการรับรู้ปัทสถานที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ และการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 498 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การรับรู้ปัทสถานจากผู้ปกครองเป็นตัวทำนายที่สำคัญที่สุด ในการทำนายทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ผลวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ยังปรากฏในงานวิจัยในประเด็นอื่น ๆ ด้วย เช่น ทัศนคติที่ดีต่อ พฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตร (กมลวรรณ สุวรรณโหติ, 2548) ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม (นรา จันชนะกิจ, 2548) เป็นต้น

สำหรับผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ปัทสถานทางสังคมในอดีตที่ปรากฏผลสนับสนุนว่า บุคคลที่ได้มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก มักเป็นบุคคลที่มีความพร้อมที่จะกระทำการพุติกรรมที่น่าพึงประนีตมากด้วย อथิ ผลการศึกษาวิจัยของ ณัฐวีดี ปัญญาสกุลวงศ์ (2555, หน้า 149) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพลของการอ่านและเขียนชักจูงที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 491 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความพร้อมที่จะยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ปัทสถานทางสังคม ($r = .650, p < .01$) ส่วนผลการวิจัยของ นัยนา เพชรอินทร์ (2555, หน้า 210) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการชักจูงที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 612 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความพร้อมที่จะยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ปัทสถานด้านนิวเคลียร์จากสถานศึกษา ($r = .685, p < .01$) และความพร้อมที่จะยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ปัทสถานด้านนิวเคลียร์จากคนรอบข้าง ($r = .657, p < .01$)

นอกจากนี้ ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ปัทสถานทางสังคมในอดีตที่ปรากฏผลสนับสนุนว่ามีความสัมพันธ์กับพุติกรรมที่พึงประนีตนา อथิ งานวิจัยของอภิรดี โสภาคพงศ์ (2547, หน้า 145-146, 199) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพุติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ในสังกัดกองคลังของเทศบาล 60 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 326 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก จะเป็นผู้ที่มีพุติกรรมการทำงานอย่างมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม กลุ่มฐานะสูง กลุ่มจำนวนบุคคลมาก และกลุ่มเวลาทำงานมาก และยังพบว่า การ

รับรู้ปัทสถานทางสังคมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ที่สามารถทำนายพฤติกรรมชื่อสัตย์ในงานได้ 8.7% ในกลุ่มรวม

ผลงานวิจัยของ ไพรินทร์ ขัคธิพงษ์ (2553, หน้า 47, 280) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมลักษณะการทำงานเมือง ในนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 474 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมจากสถานศึกษามาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมมากตามไปด้วย

จากการประมวลเอกสารข้างต้นแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก เกี่ยวกับพฤติกรรมหนึ่ง ๆ เป็นผู้ที่มีจิตลักษณะตามสถานการณ์มาก รวมทั้งมีพฤติกรรมที่น่าพึงประดูณามากด้วย ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ชาวบ้านที่รับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก เป็นผู้ที่ มีทัคคติที่ดีต่อสุนีย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า มีความพร้อมที่จะร่วมพัฒนาสุนีย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุนีย์การเรียนรู้มากกว่า ชาวบ้านที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมน้อย

2.3.2 การรับรู้ข่าวสารสุนีย์การเรียนรู้ กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุนีย์การเรียนรู้

การเปิดรับข่าวสาร ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของคนเรา เพราะคนเราทุกคนจะต้องเกี่ยวข้องกับการสื่อสารไม่ว่าจะในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง โดยเริ่มขึ้นตั้งแต่ต้นนอนจนกระทั่งเข้านอน หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า คนเรามีความผูกพันอยู่กับการสื่อสารตลอดเวลา (Series of Communication Experience) ซึ่งการสื่อสารนี้ ผ่านกระบวนการรับรู้ผ่านทางโสตประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น (Seeing) การได้ยิน (Hearing) การสัมผัส (Touching) การลิ้มรส (Tasting) และการได้กลิ่น (Smelling) ซึ่งได้มีผู้ศึกษาวิจัยพบว่า สิ่งที่คนเราได้จากการเรียนรู้หรือรับรู้ผ่านโสตประสาทสัมผัสทั้ง 5 นั้น จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านพฤติกรรมและในด้านความรู้สึก (สุกัญญา บูรณเดชาชัย, 2552, หน้า 1)

สำหรับ รูปแบบการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อกันในฐานะผู้รับข่าวสารนั้น ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, หน้า 84 - 87) ได้เสนอไว้ว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่นด้วยกัน อาทิ พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ หรือเพื่อน ๆ ของผู้รับข่าวสาร รวมไปถึงการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน เป็นต้น ถือว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารที่มีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันของคนเรา และยังส่งผลต่อการเรียนรู้ของคนเราทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยก่อให้เกิดผลใน 3 ด้าน คือ 1) ผลกระทบการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงพุทธิสัย (Cognitive Domain) กล่าวคือ ผลกระทบการสื่อสารที่ผู้ส่ง

สารต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับรู้เกี่ยวกับด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงคงกล่าวจะเกิดขึ้นในสมอง ไม่สามารถมองเห็นได้ง่าย 2) ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงจิตพิสัย (Affective Domain) กล่าวคือ การสื่อสารจากจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้และทัศนคติแล้ว ผลของการสื่อสารยังมุ่งเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติภายในตัวของผู้รับสาร และ 3) ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในการเปลี่ยนแปลงทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) กล่าวคือ การสื่อสารจากจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้และทัศนคติแล้ว ผลของการสื่อสารยังมุ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านการปฏิบัติ การกระทำที่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่าง ๆ ด้วยดังนี้ การที่ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ได้รับรู้ข่าวสารการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อาจส่งผลต่อการประพฤติปฏิบัติดนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยที่อิทธิพลของการสื่อสารนี้ จะช่วยในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาเกี่ยวกับรับรู้ข่าวสารนี้ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยหลายท่านได้ให้นิยามความหมายไว้ อาทิ ในความหมายที่เกี่ยวกับ การที่บุคคลให้ความสนใจในการรับทราบข่าวสาร เกี่ยวกับประเด็นหนึ่ง ๆ จากสื่อมวลชน ป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ เช่นในงานวิจัยของ กุหลาบ ไทรโพธิภู่ (2546, หน้า 61) งานวิจัยของ รสนันท์ ณ นคร (2550, หน้า 36) นอกจากนี้ ยังให้ความหมายเกี่ยวกับ การเลือกที่จะรับหรือไม่รับข่าวสารจากสื่อเหล่านี้ เช่น ในงานวิจัยของ นิภาพร โชคสุดเสน่ห์ (2545, หน้า 39) งานวิจัยของ สุกมล มุ่งพัฒนาสุนทร (2546, หน้า 72-73) เป็นต้น

จากการประมวลเอกสารนี้ การเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ จึงหมายความถึง การรับทราบข้อเท็จจริง ข้อมูล และความสนใจในการรับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายประกาศต่าง ๆ รวมถึงพ่อแม่ พี่น้อง ญาติ และคนรอบข้างด้วย

ในส่วนของผลงานวิจัยในอดีตปรากฏผลที่สนับสนุนว่า บุคคลที่มีการเปิดรับข่าวสารมาก มักเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤษิตกรรมที่น่าเชื่อถือมากตามไปด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในบุคคลต่างประเทศกัน อาทิ งานวิจัยของ พระมหาไชยา กะลีปักษ์ (2550, หน้า 202-204) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา สื่อ และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤษิตกรรมสุภาพบุรุษของนักศึกษาอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายชั้น ปวช.3 และ ปวส.2 จำนวน 645 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การเปิดรับสื่อที่มีประโยชน์ เป็นตัวนำนายที่สำคัญลำดับที่ 1 รวมกับตัวแปรอื่น ๆ 9 ตัวเปรียบสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤษิตกรรมสุภาพบุรุษได้ 49.7 %

งานวิจัยของ ศุภชัย สุพรรณทอง (2544, หน้า 96) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 504 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกตั้งมากกว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารน้อย พนพลดเจ่นนี้ในกลุ่มรวม

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกับรับรู้ข่าวสารกับพฤติกรรมที่นำพื้นฐานมา อาทิ งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543, หน้า 118 - 124) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณเบยของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ จำนวน 480 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านลิงแวดล้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมลดปริมาณเบยที่มาก

ส่วนงานวิจัยของศุภชัย สุพรรณทอง (2544, หน้า 68, 111) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 504 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการเมืองมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการไปเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมสูง มากกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการเมือง เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรม เมื่อร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะทางสถานการณ์และจิตลักษณะอีก 4 ตัว รวมเป็น 5 ตัว โดยสามารถทำนายพฤติกรรมการไปเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมได้ 30.5% ในกลุ่มรวม ผลในทำนองเดียวกันนี้ยังปรากฏในงานวิจัยของพิพพิชัย ธรรมอุดม (2550, หน้า 77-78) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเมืองและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของหัวหน้าครัวเรือนในองค์กรบริหารส่วน ตำบล จังหวัดเชียงใหม่ พนฯ หัวหน้าครัวเรือนที่มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เป็นตัวทำนายอันดับแรกของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงเหตุของ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูอีกด้วย (วรรณะ บรรจง, 2546, หน้า 70-101) ซึ่งผลในทำนองเดียวกันนี้ยังปรากฏในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เหมาะสมอีก ๗ ด้วย เช่น พฤติกรรมรักษ์สัตว์ (สุกุมล มุ่งพัฒนาสุนทร, 2546, หน้า 132-138) พฤติกรรมการรักษาความสะอาด (กุหลาบ ไตรโพธิ์กุ่, 2546, หน้า 132-141) พฤติกรรมการออม (รสนันท์ ณ นคร, 2550, หน้า 100-102) พฤติกรรมการอนุรักษ์ในกลุ่มนักศึกษา (นิภาพร ใจสุคเสน่ห์, 2545, หน้า 65-69, 96-99) และงานวิจัยอีก ๑ อีกนานาภัยหลายงานวิจัย

จากการประมวลเอกสารแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการรับรู้ข่าวสารมาก มักเป็นผู้ที่มีจิตลักษณะที่น่าประ Franken มา ตลอดจนมีพฤติกรรมที่น่าประ Franken มาตามไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้

คณะกรรมการวิจัยภาคในงานวิจัยนี้ได้ว่า ชาวบ้านที่มีการเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้มาก เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้มากกว่า ชาวบ้านที่มีการเปิดรับข่าวสารศูนย์การเรียนรู้น้อย

2.3.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ กับอิทธิพลตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ กล่าวได้ว่าเป็นตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการและนักวิจัย โดยเฉพาะนักวิชาการและนักวิจัยทางด้านจิตวิทยาองค์กร เพราะหน่วยงานภาครัฐ ถือได้ว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงการให้ข้อมูลกำลังใจให้ความรู้และพัฒนาความรู้ความสามารถให้กับบุคลากรที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีกฎระเบียบและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนเอื้อต่อการทำงานการพัฒนา ซึ่งการได้รับการสนับสนุนที่ดีนี้ จะส่งผลให้ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนแสดงออกมากขึ้น พฤติกรรมหรือการกระทำที่พึงปรารถนาได้อย่างเหมาะสม และการได้รับการสนับสนุนนั้นยังเป็นพื้นฐานทางสังคมอีกด้วย

การสนับสนุนทางสังคม (Social Support) ในความหมายของ Bhantumnavin (2000, pp. 155-166) ได้ให้นิยามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมไว้ 3 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ (Emotional Support) เช่น การพูดปลอบโยน การพูดให้กำลังใจ ให้ความห่วงใย ความรัก ความอบอุ่น ความเห็นใจ หรือการยอมรับ เป็นต้น 2) การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational Support) เช่น การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ช่วยหาทางออกที่ดี การให้คำแนะนำ คำปรึกษามือเกิดปัญหา การให้รางวัลหรือลงโทษ การให้ข้อมูลข้อนอกลับเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ หรือในการตัดสินใจที่ดี เป็นต้น และ 3) การสนับสนุนด้านวัสดุ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน (Material Support) นอกจากนี้ ในส่วนของ จินตนา ยุนิพันธ์ และคณะ (2529, หน้า 4) ได้นำเสนอไว้ว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมของมนุษย์ ซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยกัน มีการช่วยเหลือ และเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เป็นที่รัก เป็นที่ต้องการ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เป็นภาวะวิกฤตหรือมีความเครียดเกิดขึ้น การสนับสนุนทางสังคมที่เพียงพอ จากแหล่งสนับสนุนที่บุคคลนั้นมีอยู่ จะช่วยบรรเทาความรุนแรง หรือป้องกันไม่ให้ความเครียดนั้นมากกระทบจนเกิดความผิดปกติได้

ดังนั้น การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ชาวบ้านที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ ในเรื่องที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้เลือดออก ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านอารมณ์ เช่น

หน่วยงานภาครัฐ เอ้าใจใส่ ห่วงใย สร้างขวัญกำลังใจให้ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ใน การพัฒนาสูญย์การเรียนรู้ชุมชน 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น หน่วยงานภาครัฐ ชักชวน แนะนำให้ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ร่วมทำกิจกรรมในการ พัฒนาสูญย์การเรียนรู้ชุมชน เป็นต้น และ 3) การสนับสนุนด้านวัสดุ เครื่องใช้รวมทั้งเงินและ แรงงาน เช่น หน่วยงานภาครัฐ ให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ คู่มือ ในการพัฒนาสูญย์การเรียนรู้ชุมชน เป็นต้น

สำหรับผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมในอดีตปรากฏผลที่สนับสนุนว่า บุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก มักเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าพึง ประคณามากด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในบุคคลต่างประเทศกัน อาทิ การฝึกอบรมจิตลักษณะและ ทักษะแก่มาตรการดีส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพบุตรก่อนวัยเรียน (วรรณรรณ อัศวากูล, 2551) กลุ่มตัวอย่างเป็นมาตรการที่มีบุตร 4-5 ปี อายุกับคู่สมรสและเลี้ยงบุตรด้วยตนเอง จำนวน 322 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การได้รับการสนับสนุนมาก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม การดูแลทางด้านทันตสุขภาพบุตรมากตามไปด้วย ส่วนงานวิจัยของ สุทธิศา ทองศุภะดี (2547) ศึกษาปัจจัยเหตุแบบบูรณาการระหว่างบ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่ จะดูแลญาติผู้สูงอายุของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 473 คน ผลการวิจัยปรากฏ ว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนมาก เป็นผู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดูแลบุคคลในครอบครัว มากตามไปด้วย

งานวิจัยของ คณนา วัชรานินท (2546, หน้า 3, 90, 106) ที่ศึกษาปัจจัยเหตุและผลที่ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา มหาวิทยาลัย 360 คน คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาปีที่ 3 นักวิจัยพบว่า ผู้ที่ได้รับการ สนับสนุนทางสังคมมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสาพัฒนามากกว่า ผู้ที่ได้รับการ สนับสนุนทางสังคมน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม นักศึกษานั้นยังพบอีกว่า การได้รับการสนับสนุน ทางสังคม เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับ 3 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสา เมื่อร่วมกับตัวทำนาย ชุดจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ อีก 5 ตัว เป็น 6 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม อาสาได้ 49.2% ในกลุ่มรวม

ส่วนผลงานวิจัยที่สนับสนุนว่า บุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก มักเป็นบุคคลที่ มีพฤติกรรมที่น่าพึงประคณามากด้วยเช่นกันนี้ อาทิ ในงานวิจัยกลุ่มเด็กโรคหูอักเสบภูมิแพ้ที่เข้า รับการรักษาในคลินิกภูมิแพ้ แผนกผู้ป่วยนอกกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ 陛下 เกอสัตทิบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 72 ราย ปรากฏว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมการป้องกันอาการภูมิแพ้ของเด็กวัยเรียนโรคภูมิแพ้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 $r = .309, p < .01$ (พิมพ์พญา สมดี, 2558, หน้า 109-123)

งานวิจัยของ เบญจมาศ นาควิตร (2551) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การดูแลสุขภาพตนเองและความสุขของผู้สูงอายุในชุมชนผู้สูงอายุของโรงพยาบาลสังกัดสำนัก การแพทย์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป และเป็นสมาชิกหมรมผู้สูงอายุของโรงพยาบาลสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 362 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การสนับสนุนด้านการดูแลสุขภาพตนเองจากครอบครัวและการสนับสนุนด้านการดูแลสุขภาพตนเองจากบุคลากรทางการแพทย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ งานวิจัยของ พัชรี รัตนพันธ์ (2551, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ทาง สังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน ถุนฯ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การมีส่วนร่วมด้านการวิจัย แปรปรวน ไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ การสนับสนุนของผู้บริหาร และเขตคติของการมี ส่วนร่วมด้านการวิจัย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มแยก 5 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์เพศชาย กลุ่มอาจารย์ที่มี ระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกว่า 10 ปี กลุ่มอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ กลุ่มอาจารย์ที่สังกัด สาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และกลุ่มอาจารย์ที่เป็นพนักงานราชการและ อาจารย์อัตราจ้าง

อย่างไรก็ตาม จากการประมวลเอกสารและผลงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า การได้รับการ สนับสนุนทางสังคม มีส่วนช่วยให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่น่าพึงประданา ทั้งนี้เพราการได้รับการ สนับสนุนทางสังคม เช่น การได้รับกำลังใจ การให้ความสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ที่ได้รับ การสนับสนุนสามารถดำเนินชีวิต ได้อย่างปกติสุขนั้น จะช่วยลดสภาพปัญหาภายในจิตใจได้ ส่งผล ให้มีพฤติกรรมที่น่าพึงประданาได้ โดยจากการประมวลเอกสารข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับ การสนับสนุนทางสังคมมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าพึงประданา เช่น มีทัศนคติที่ดีต่อ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมที่น่าพึงประданา เช่น พฤติกรรมอาสา พฤติกรรมเคารพสิทธิมนุษยชน พฤติกรรมการป้องกันโรค และการมีส่วนร่วม เป็นต้น

ดังนั้นจึงทำให้คาดได้ว่า ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ ตำบลคลวน โพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่ ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานภาครัฐมาก จะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนมากกว่า ชาวบ้านในชุมชนพื้นที่ ตำบลคลวน โพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่ได้รับ สนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานภาครัฐน้อย

2.3.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ถือได้ว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ทางสังคมอีกวิธีหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง โดยที่การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง นี้ อาจเรียกได้ว่า การเลียนแบบ ซึ่งการเลียนแบบนี้สามารถอธิบายการกระทำต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ Albert Bandura (1997, p. 89) นักวิชาการ นักพัฒนาชีวภาพ ระบุไว้ว่า ใน การเรียนรู้ที่จะเลียนแบบ มีกระบวนการเลียนแบบอยู่ 4 กระบวนการซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน กระบวนการเหล่านี้ได้แก่ กระบวนการที่ 1) การเอาใจใส่รับรู้ (Attention) ซึ่งกระบวนการนี้ถือว่าเป็นกระบวนการเริ่มต้น ผู้เลียนแบบต้องเอาใจใส่รับรู้ การกระทำการของตัวแบบเพื่อทำการเลียนแบบ อีกที่ กระบวนการที่ 2) การเก็บจำ (Retention) เป็นกระบวนการที่สอง กล่าวคือ กระบวนการเก็บจำเก็บรวบรวมแบบแผนของพฤติกรรมของตัวแบบที่ได้สังเกตเห็นทุกครั้ง แล้วนำมาสร้างรูปแบบพฤติกรรมที่แน่นอนลงในสิ่นนั้นของตัวเอง ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนรอบข้างนั้นยิ่งทำบ่อยครั้งยิ่งทำให้ตัวชาวบ้านเองมีการเก็บจำต่อพฤติกรรมที่คนรอบข้างแสดงออกมา จนมาถึงกระบวนการที่ 3) การแสดงออก (Motoric Reproduction) กล่าวคือ เมื่อบุคคลเก็บจำการแสดงของตัวแบบไว้แล้ว ย่อมทำให้เกิดการประพฤติปฏิบัติในสิ่นนั้นของตัวเอง เช่น การไปเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ การติดตามข่าวสารกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ หรือแม้แต่การเข้าร่วมประชุมหรือมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการที่ 4) การจูงใจ (Motivational) การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเดิมแบบตามตัวแบบของตัวเองให้ปรากฏต่องานศัลศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นคำชี้แจงจากคนรอบข้างหรือแม้แต่ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ศูนย์เรียนรู้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวของเด็กยังมีการกระทำบ่อยครั้งเข้าข่ายทำให้เกิดความเคยชินที่จะปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นต่อไป นอกจากนี้ การที่บุคคลจะเลียนแบบจากตัวแบบที่เขามองเห็น หรือเลียนแบบนั้น ขึ้นอยู่กับความศรัทธาหรือจากแรงผลักดันของกลุ่มหรือสังคมด้วย

สำหรับความหมายของการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง นี้ มีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการเห็นแบบอย่างที่ดีในการกระทำต่าง ๆ เช่น เห็นคนในครอบครัวกระทำ รับรู้ว่าคนในครอบครัวกระทำ หรือ เห็นคนในครอบครัวแนะนำคนอื่น เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดการอบรมปลูกฝังทั้งทางตรงและทางอ้อมในเรื่องหนึ่ง ๆ แก่บุตร ทั้งทางด้านจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมด้วย โดยในงานวิจัยสายจิตพุติกรรมศาสตร์ได้มีการศึกษาการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวในหลายกลุ่ม

พฤติกรรม เช่น กลุ่มพฤติกรรมตามคุณธรรม (มนูญ ภูบลินเงิน, 2547) กลุ่มพฤติกรรมการทำงาน (ชวัชชัย ศรีพงษ์, 2547) และกลุ่มพฤติกรรมสุขภาพ (รุจิเรศ พิชิตานันท์, 2546) เป็นต้น

ดังนั้น การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ชาวบ้านได้รับทราบเกี่ยวกับการถ่ายทอดการกระทำต่าง ๆ หรือเห็นตัวอย่างการแสดงผลพฤติกรรมของคนรอบข้างในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ส่วนผลงานงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง อาทิ ผลงานวิจัยของ กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546, หน้า 120) ที่ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้น 587 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาด ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อ พฤติกรรมการรักษาความสะอาดมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวข้างเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับที่สอง ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาด เมื่อร่วมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปรและสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร สามารถทำนายได้ 44% ในกลุ่มรวม ผลการวิจัยในทำนองนี้ ยังสอดคล้องเช่นเดียวกับกับผลงานวิจัยของ รุจิเรศ พิชิตานันท์ (2546, หน้า 67) ที่ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งสิ้น 650 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างพฤติกรรมการกินที่ดีจากบุคคลามาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมฉลาดเลือก กินมากกว่า และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศากร สารนาHEET (2550, หน้า 139-140) ที่ได้ศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 639 คน ถึงการมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมการกินเพื่อนอย่างเหมาะสมสมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างผลการกินเพื่อนดีจากสื่อน้อย แสดงผลยังพบว่า การเห็นแบบอย่างผล การกินเพื่อนดีจากสื่อ ยังเป็นยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่ง ของพฤติกรรมการมีภูมิคุ้มกันภายในตันมากกว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างผลการกินเพื่อนดีจากสื่อน้อย และผลยังพบว่า การเห็นแบบอย่างผล การกินเพื่อนดีจากสื่อ ยังเป็นยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่ง ของพฤติกรรมการมีภูมิคุ้มกันภายในตันในนักเรียนในกลุ่มรวม ได้ 34.1% ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร และ สถานการณ์ 4 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร นอกเหนือนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พระสวารรค์ ยม สีดา (2548, หน้า 118) ที่ได้ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 457 คน ถึง ปัจจัยเชิงเหตุ แบบบูรณาการ บ้าน วัด โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างจาก สื่อมากมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธมากกว่านักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างจาก สื่อน้อย และผลยังพบว่า การเห็นแบบอย่างจากสื่อ ยังเป็นยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่ง ของ

ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำเนินชีวิตแบบพุทธของนักเรียนในกลุ่มรวมได้ 31.1% ซึ่งประกอบด้วยตัวทำงานยัจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร และสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร

ในการประมวลเอกสารข้างต้น ได้แสดงให้เห็นว่า การที่บุคคลเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง จะทำให้บุคคลเกิดการตัดสินใจที่จะปฏิบัติตัวในทางที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งทำให้คาดได้ว่า กลุ่มชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนพื้นที่ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มีจิตลักษณะตามสถานการณ์มากกว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญญารียนรู้มากกว่า กลุ่มชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนพื้นที่ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่มีเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย

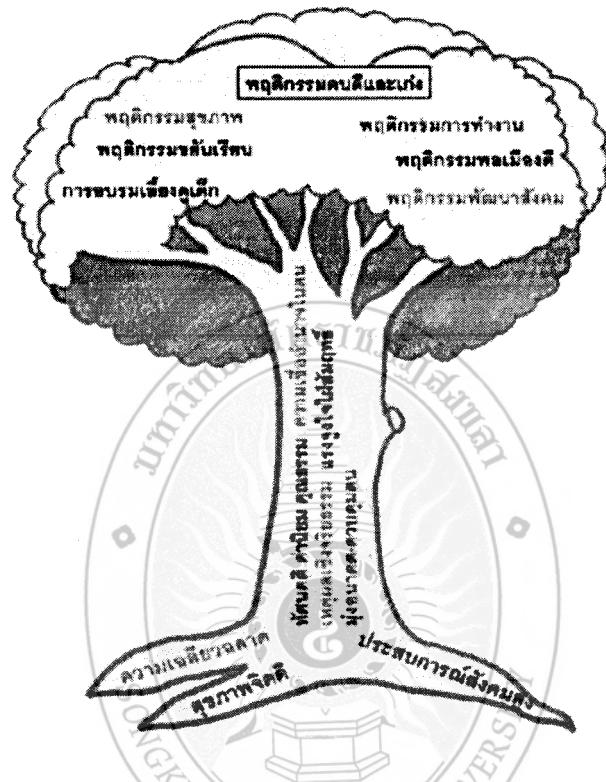
2.4 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญญารียนรู้

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในกลุ่มนักจิตวิทยาที่ว่า การที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลได้นั้น จะต้องทราบถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่มาของพฤติกรรมนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงนำสาเหตุหรือปัจจัยนั้น มาส่งเสริม สนับสนุน หรือพัฒนาให้มีขึ้นในบุคคล การพัฒนาจึงจะเป็นการพัฒนาที่ถูกต้องและมีความยั่งยืนมากที่สุด ดังนั้น เพื่อหาสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญญารียนรู้ ที่ถือว่าเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่พึงประสงค์ คณะผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีตนไม่จริยธรรม ของ ดวงเดือน พันธุวนาวิน (2538) ซึ่งเป็นทฤษฎีจิตวิทยาทฤษฎีแรกของประเทศไทยที่สามารถเชื่อมโยงกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับจิตลักษณะในแต่ละด้าน ที่แสดงถึงสาเหตุของคนดีและพฤติกรรมของคนเก่งว่า พฤติกรรมเหล่านี้มีสาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวผู้กระทำโดยตลอด และสาเหตุทางจิตใจที่เกิดและเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์นั้นมีอะไรบ้าง ทฤษฎีนี้สร้างจากผลการวิจัยที่เปรียบเทียบลักษณะทางจิตใจของผู้ที่มีพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ในปริมาณที่แตกต่างกัน ทั้ง ๆ ที่ผู้กระทำเหล่านี้ อยู่ในสถานการณ์เดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

ทฤษฎีตนไม่จริยธรรม อยู่ในรูปของต้นไม้ใหญ่ มี 3 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นคอและผลของต้นไม้ ส่วนลำต้น และส่วนที่เป็นราก (ภาพที่ 2.2) ในส่วนแรกคือ คอและผลไม้บนต้น แสดงถึงพฤติกรรมที่น่าประณานในปริมาณมาก และพฤติกรรมที่ไม่น่าประณานในปริมาณน้อย เช่น พฤติกรรมซื่อสัตย์ พฤติกรรมอาสาพัฒนาชนบท พฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็ง ที่รวมเข้าเป็นพฤติกรรมของผลเมืองดี พฤติกรรมของคนดีและคนเก่งนี้ มีสาเหตุอยู่ 2 กลุ่ม สาเหตุกลุ่มแรกอยู่ที่ลำต้นของต้นไม้นี้ ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ประการ คือ

- 1) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง
- 2) ความเชื่ออำนาจในตน

- 3) แรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์
- 4) เหตุผลเชิงจริยธรรม
- 5) ทัศนคติคุณธรรมและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพุทธกรรมหรือสถานการณ์นั้น

ภาพที่ 2.2 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของ พุทธกรรมทางจริยธรรม (ดวงเดือน พันธุ์มนนาวนิ, 2538, หน้า 7)

จากทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม เมื่อนำมาใช้อธิบายให้เข้าใจในพุทธกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น พุทธกรรมทางด้านที่นำปรารถนาจะเกิดมาก และทางด้านที่ไม่นำปรารถนาจะเกิดน้อยในบุคคลที่มี ลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

- 1) เป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดกับตนในอนาคต เช่น สามารถที่จะออดได้ ได้ และกระทำการที่จะก่อให้เกิดผลดีแก่ตนในวันข้างหน้า
- 2) มีความเชื่อถ้วนว่า การกระทำที่เหมาะสมสมของตนจะก่อให้เกิดผลดีต่อตน และ การกระทำที่ไม่เหมาะสมจะก่อให้เกิดผลเสียต่อตนได้
- 3) มีความมุ่งมานะหากบั้นฝ่าฟันอุปสรรค กระทำการต่าง ๆ ตามที่ตั้งใจไว้ จนเป็นผลสำเร็จ ทั้งเป้าหมายย่อย ๆ และเป้าหมายใหญ่

4) มีความสุขมีรอบคอบเป็นตัวของตัวเอง หรือรู้จักเลียนแบบแต่สิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ทุกภูมิคุณไม่จริงธรรม ได้เชื่อให้เห็นถึงลักษณะทางจิตใจหลายลักษณะที่จำเป็นต่อการเกิดพฤติกรรม และความมีการพัฒนาลักษณะเหล่านี้ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้ในเรื่องที่ต้องการพัฒนา ซึ่งจิตลักษณะที่สำคัญที่ควรพัฒนาในเด็กและผู้ใหญ่ไทยคือ ลักษณะนุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใจฝึกสัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน นอกเหนือจากการพัฒนาความเชื่อและทัศนคติที่เหมาะสม ซึ่งทำกันอยู่แต่เดิม และพบว่าไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ถึงแม้กระทำการติดต่อกันเป็นระยะนานั้น พบว่ายังไม่ค่อยได้ผล (Rodin and Salovey, 1989, p. 554 อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุ์มนawi, 2538, หน้า 165)

สำหรับในการศึกษาวิจัยนี้ ตัวแปรทางจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ตัวแปรส่วนหนึ่งเป็นจิตลักษณะเดิมที่มาจากทุกภูมิคุณไม่จริงธรรม ได้แก่ สุขภาพจิตดี นุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจฝึกสัมฤทธิ์ และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ซึ่งในส่วนต่อไปนี้เป็นการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะเดิมทั้ง 4 ตัวแปร กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ดังมีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 สุขภาพจิตดี กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

สุขภาพจิต เป็นลักษณะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งลักษณะหนึ่งของมนุษย์ นักจิตวิทยาหลายแขนงพบว่า สุขภาพจิตเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่น ๆ และพฤติกรรมหลายประเภทของมนุษย์ โดยเฉพาะ ไอเซนค์ (Eysenck, 1970b, p. 60 อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุ์มนawi และเพญแพ ประจำปีจานนีก, 2520, หน้า 1) เชื่อว่าส่วนหนึ่งของสุขภาพจิตที่วัดได้เป็นลักษณะอาการทางประสาท ร่วมกับความเฉลียวฉลาด และความชอบเข้าสังคมจะช่วยให้เข้าใจบุคคลนั้นได้อย่างลึกซึ้ง และอาจใช้ทำงานพุทธิกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลได้อย่างแม่นยำ สุขภาพจิตดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุ์มนawi และงานดาวนินทนันท์, 2536, หน้า 38) สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งเป็นสาเหตุในการพัฒนาลักษณะจิตอีก 5 ประการของคนดีและคนเก่ง สุขภาพจิตที่ดีเป็นสิ่งจำเป็น แก่ การรับรู้สภาพแวดล้อม ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเรียนรู้จากสภาพแวดล้อม ได้มาก แม่นบุคคลนี้ สถิติปัญญา และประสบการณ์ทางสังคมมาก แต่ถ้าสุขภาพจิตไม่ดีก็จะ ไม่สามารถได้รับประโยชน์จากประสบการณ์เดิมที่ (ดวงเดือน พันธุ์มนawi, 2543, หน้า 90) ในความหมายสุขภาพจิตของมนุษย์ (Jahoda, 1970 อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุ์มนawi และเพญแพ ประจำปีจานนีก, 2524, หน้า 3-4) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาสุขภาพจิตของบุคคลที่ใช้แพร่หลายในวิชาจิตวิทยา 6

ประเภท คือ ทัศนคติต่อตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง ความควบคุมสภาพแวดล้อม ความเจริญเติบโตพัฒนาการและความเป็นจริงแห่งตน การรับรู้ความเป็นจริงและบูรณาการของบุคคลภาพเกณฑ์การพิจารณาทั้ง 6 ประเภทนี้แสดงถึงลักษณะสุขภาพจิตที่ดีของบุคคล

สุขภาพจิตดี ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึง การไม่รู้สึกวิตก กังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นเต้นง่าย มีสมานิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร ซึ่งในการพัฒนาบุคคลให้เป็นคนดีคนเก่งนั้น สุขภาพจิตเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน (ดวงเดือน พันธุ์ นานา, 2543, หน้า 55, 90)

สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่น ๆ และ พฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่ง ในงานวิจัยนี้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ซึ่งเป็นลักษณะของพฤติกรรมที่เหมาะสม ดังนั้นการมีสุขภาพจิตดีของกลุ่มผู้ถูกศึกษา จึงน่าจะเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ด้วย ดังมีงานวิจัยที่สนับสนุนความคิดนี้

ผลงานวิจัยในอดีตที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มของผู้ใหญ่ ที่สนับสนุนว่าบุคคลที่มีสุขภาพจิตดีมาก มักเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมที่น่าประറณานำสูงด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในบุคคลต่างประเทศกัน อาทิในระดับพนักงาน เช่น งานวิจัยของ ธรรมชาติ ศรีพרגาม (2547) เรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย บุญรับ ศักดิ์มี (2532) เรื่องการเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการ นอกจากนี้ยังมีในระดับของนักศึกษา เช่น งานวิจัยของ นิภาพร ใจสุคเสน่ห์ (2545, หน้า 99) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจำนวน 400 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 169 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 231 คน กล่าวว่าพฤติกรรมรักษาะเบี่ยน คือ การที่บุคคลปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานที่ท่องเที่ยวของกฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมหรือสร้างมลพิษ เช่น การรักษาความสะอาด ไม่เบียดเบี้ยน ทำลาย เป็นต้น พบว่า สุขภาพจิตดีเป็นตัวนำายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมรักษาะเบี่ยน ได้ 26.8% ในกลุ่มเพศหญิง และสุขภาพจิตเป็นตัวนำายที่สำคัญลำดับที่ 3 ของพฤติกรรมเดียวกัน เมื่อร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว รวมเป็น 5 ตัว สามารถนำายพฤติกรรมรักษาะเบี่ยนได้ 34.2% ในนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัด ส่วนในระดับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยปรากฏผลในทำนอง

เดียวกันในพุทธกรรมต่าง ๆ เช่น พุทธกรรมรักษ์สัตว์ (สุกนล มุ่งพัฒนาสุนทร, 2546, หน้า 96, 109, 201) เป็นต้น

งานวิจัยที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มเด็ก ของสุภาสิณี นุ่มนิยม (2546, หน้า 100, 183) เรื่อง ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพุทธกรรมการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 576 คน โดยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวน 284 คน และอาศัยอยู่ในต่างจังหวัด 292 คน นักวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมากมีพุทธกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย นอกจากรายงานวิจัยยังพบอีกว่าสุขภาพจิตดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญ ลำดับที่ 4 ของพุทธกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนเมื่อร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 5 ตัว รวมเป็น 6 ตัว สามารถทำนายพุทธกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ได้ 66.6% ในกลุ่มที่บิดามีการศึกษาสูง

สุขภาพจิตกับพุทธกรรม ไม่เพียงปรารถนา เช่น งานวิจัยของ พิชัย มนตรีรักษ์ (2547, หน้า 89, 114, 176) ทำการศึกษาเรื่องการ ได้รับการฝึกอบรมทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพุทธกรรมก้าวร้าว กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 364 คน นักวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีพุทธกรรมก้าวร้าวน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม และในงานวิจัยเดียวกันนี้ นักวิจัยยังพบอีกว่า สุขภาพจิตดี เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 ของพุทธกรรม ก้าวร้าว เมื่อร่วมกับตัวทำนาย จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ อีก 7 ตัว สามารถทำนายพุทธกรรมก้าวร้าวได้ 31.7% ในกลุ่มรวม โดยพบรายละเอียดว่า สุขภาพจิตดีแพร่ผันไปทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญกับพุทธกรรม ก้าวร้าว งานวิจัยของพุนฤทธิ์ สุวรรณพันธุ์ (2537, หน้า 67) เรื่องปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนในชุมชนที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 416 คน นักวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีพุทธกรรมก้าวร้าวน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยคือ ฐานะค่อนข้างต่ำ ครอบครัวครั้งครั้ดพุทธศาสนามาก โรงเรียนส่งเสริมพุทธศาสนามาก กลุ่มเพศหญิงในชุมชนพัฒนาน้อย ในงานวิจัยเดียวกันนี้พบอีกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี เป็นผู้ที่มีการคุณเพื่อนอย่าง ไม่เหมาะสมน้อยกว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตไม่ดี ผลเช่นนี้พบในกลุ่มเพศชายและโรงเรียนที่ส่งเสริมพุทธศาสนามาก

จากการประมวลเอกสารสามารถสรุปได้ว่า สุขภาพจิตดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับพุทธกรรมน่าเพียง ปรารถนา เช่น พุทธกรรมรักษ์สัตว์ พุทธกรรมการรับผิดชอบต่อหน้าที่ พุทธกรรมการทำตนน่าคนหา พุทธกรรมกตัญญูกตเวที พุทธกรรมสุภาพเรียบร้อย พุทธกรรมรักษาภาระเบี่ยง พุทธกรรมไม่ก้าวร้าว พุทธกรรมไม่ทะเลข่าวิชา ทำให้คาดได้ว่า ชาวบ้านที่มีสุขภาพจิตดีมาก น่าจะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้มากกว่า ชาวบ้านที่มีสุขภาพจิตดีน้อย

2.4.2 มุ่งอนาคตควบคุมตน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามที่ตั้งเองคาดหวังไว้นั้น มักจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีการวางแผนในการดำเนินงานเพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ พร้อมกันนั้นจะต้องสามารถสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานเพื่อให้ไปสู่จุดมุ่งหมายนั้น ได้ด้วย ซึ่งบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้ ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีจิตลักษณะและทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เรียกว่า มุ่งอนาคตควบคุมตน (Future Orientation and Self Control) ซึ่งเป็นจิตลักษณะที่สำคัญหนึ่งในแปดด้านของจิตลักษณะต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ในทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ของ ดวงเดือน พันธุ์มนавิน (2543, หน้า 7)

มุ่งอนาคตควบคุมตน แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง คือ มุ่งอนาคต (Future Orientation) หมายถึง ลักษณะทางจิตประเทหหนึ่งของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ (De Volder & Lens, 1982; ดวงเดือน พันธุ์มนавิน, 2547, หน้า 3-5) ได้แก่ 1) เป็นความสามารถคาดการณ์ไกล ว่าจะอะไรเกิดขึ้นในอนาคตทั้งในระยะเวลาอันใกล้และในระยะเวลาอันไกล ซึ่งเป็นการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ในเชิงนามธรรม เพื่อเป็นคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการกระทำการของตนในปัจจุบัน อาทิ เห็นความสำคัญของการออกแบบถังภายใน เพื่อการมีสุขภาพที่ดีในอนาคต เป็นต้น ซึ่งความสามารถเช่นนี้จะปรากฏในบุคคลปกติตั้งแต่วัยรุ่นเป็นต้นไป (Calster et al., 1987; ดวงเดือน พันธุ์มนавิน, 2547, หน้า 4) 2) เป็นความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น อาจจะเกิดกับตนได้ เช่นเดียวกับที่จะเกิดกับผู้อื่น ซึ่งแสดงถึงความไม่ประมาท บุคคลที่ไม่ประมาทมักเอาท์เรียน หรือเหตุการณ์ที่เกิดกับบุคคลอื่น แล้วก่อให้เกิดผลที่หั้งน่าประarnna หรือไม่น่าประarnna มาเป็นอุทาหรณ์ แล้วคิดหาทางป้องกันมิให้ตนประสบเหตุการณ์ดังกล่าว หรือนำบทเรียนที่ก่อให้เกิดผลมาเป็นตัวอย่าง แล้วปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่ย่อท้อ และ 3) สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีคุณค่าหรือความสำคัญที่ไม่ลดลง ผู้ที่มุ่งปัจจุบันมักมองเห็นคุณค่าของรางวัลที่ตนจะได้รับในทันทีว่ามีคุณค่าเต็มบิญูรล์ แต่ถ้ารางวัลนั้นตนจะไม่ได้รับในทันที โดยจะได้รับในอนาคต อาทิ สปดาห์หน้า หรือเดือนหน้า บุคคลที่มุ่งปัจจุบันจะเห็นว่ารางวัลที่ต้องรอคอยนั้นลดคุณค่าลงทันที ตามระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความสำคัญ ต้องคงอยู่นานนัก รางวัลนั้นก็อาจจะยังมีค่าอยู่บ้าง แต่น้อยกว่าที่จะได้รับรางวัลนั้นในทันที ส่วนผู้ที่มุ่งอนาคตสูงนี้ จะมองเห็นคุณค่า หรือความสำคัญของผลดีและผลเสียที่จะเกิดกับตัวเขาในอนาคต ในปริมาณที่เท่ากันหรืออาจมากกว่าที่จะเกิดกับเขาทันทีในปัจจุบัน อาทิ มีคนจะให้ตัวเครื่องบินฟรีไปเที่ยวต่างประเทศในวันนี้ แต่

บุคคลผู้รับยังมีงานติดพันอยู่ จึงเลือกที่จะรับตัวฟรี โดยจะขอรับในอีกสามเดือนข้างหน้า เป็นต้น

โดยสรุปผู้ที่มีมุ่งอนาคต คือ ผู้ที่สามารถในการคาดการณ์ไกด์เกี่ยวกับผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำการของตน และเลือกเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสามารถปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มีความเพียรพยายาม เพื่อชุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

สำหรับส่วนที่สองคือ การควบคุมตน ซึ่งการควบคุมตนของบุคคลนั้น เป็นความสามารถในการอดได้ร้อได้ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อชุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต (ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน และเพ็ญแข ประจำปีงบประมาณ 2520, หน้า 35) การควบคุมตน หรือที่เรียกว่า “วินัย ในตนเอง” นั้นหมายถึง การบังคับตนเอง การปรับปรุงตนเอง หรือการจัดระเบียบพฤติกรรมบางชนิดของตนเอง เพื่อสร้างพฤติกรรมใหม่ หรือเพิ่มพฤติกรรมที่ต้องการให้มากยิ่งขึ้น โดยการจัดการของตนเอง และไม่ต้องการพึงการควบคุมบังคับจากผู้อื่น (ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน, 2547, หน้า 7-8) ซึ่งการควบคุมตน (Self Control) สามารถกระทำได้โดยหลักการสำคัญ 4 ประการ (ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน, 2547: 1-14) คือ 1) การตั้งเป้าหมายย่อยและเป้าหมายหลักที่ต้องการ 2) สังเกตพฤติกรรม เพื่อหาทางปรับปรุง 3) สร้างสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรม และ 4) เมื่อเกิดแล้วก็พยายามหาทางอนุรักษ์พฤติกรรมนั้น โดยการให้รางวัลตนเองหรือบอกให้ผู้อื่นให้รางวัลก็ได้

ทั้งนี้ ความสามารถในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยลักษณะทางจิตใจหลายประการ คือ การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคตมากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การเลือกกระทำพฤติกรรมที่แสดงการอดได้ร้อได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำการของตน จะส่งผลให้เกิดผลดีตามมา ตามที่ตนต้องการได้ และนอกจากนี้ความสามารถควบคุมตน ยังไม่เกี่ยวกับการไม่หวังผลจากภายนอก แต่บุคคลสามารถให้รางวัลตนเอง และลงโทษตนเองได้ โดยรางวัลที่ให้แก่ตนเองอยู่ในรูปของความพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตน ส่วนการลงโทษตนเองก็คือ การเกิดความไม่สบายใจ วิตกกังวล และละอายใจ ลักษณะความเชื่อในผลแห่งความพยายามของตน และลักษณะการให้รางวัล และการลงโทษตนเองนั้น จะปรากฏในวัยรุ่นที่ได้รับการพัฒนาทางจิตใจย่างเหมาะสมมากที่สุด จนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับรางวัล และการลงโทษอย่างเหมาะสมกับเหตุ โดยผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล และไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้ง ลักษณะเหล่านี้ โรงเรียนสามารถจะช่วยพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน, 2538, หน้า 92-93)

ดังนั้น มุ่งอนาคต และควบคุมตน จึงสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องใน pragmatics เดียวกัน โดยขึ้นแรกบุคคลมองเห็นประโยชน์ และเลือกที่จะรับผลดีในอนาคตแทนผลเสียที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะของการมุ่งอนาคต และในการที่จะได้ผลดีในอนาคตต้องมีความอดทนเพื่อรับผลที่จะเกิดขึ้น หรือมีการควบคุมเป็นขั้นตอนมา ผู้ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนจึงเป็นผู้ที่มีความสามารถ “イル” มุ่งประโยชน์ที่ดีกว่าในวันข้างหน้า ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ หรือผู้ที่มุ่งปัจจุบันสูงมาก ขาดความอดทนในการรอผลดีที่จะเกิดในอนาคต จึงมีพฤติกรรมในทางลบ เช่น การทะเลาะวิวาท ชกต่อย การโกรกการเล่นเกมส์ เป็นต้น

จากการประมวลเอกสารนี้ สรุปได้ว่า มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ “イル” เสียงเดิมที่จะเกิดกับตนในอนาคต และเสียงเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตต่อไป (ดวงเดือน พันธุ์มนต์นาวิน และงานตามนิทานทันท์, 2536, หน้า 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมการอดได้รอดได้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคต แทนรางวัลเดิมที่ซึ่งจะได้รับทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเสียงเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบัน เพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตที่ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุ์มนต์นาวิน และเพญแพ ประจำปีจานี้ก, 2520, หน้า 35)

สำหรับในงานวิจัยนี้ มุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ “イル” เสียงเห็นความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอดได้ หรือ เลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่บรรลุณได้ดังกล่าวในอนาคตของชาวบ้าน

ในส่วนของผลงานวิจัยในอดีต pragmoplath ที่สนับสนุนว่า บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนของมาก มักเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมที่น่าประณามมากด้วย ผลเช่นนี้ pragmoplath ในบุคคลต่างประเภทกัน อาทิ ในระดับนักศึกษา เช่น พฤติกรรมการห่องหีบเชิงอนุรักษ์ (นิภาพร ใจสุกเสน่ห์ 2545) ส่วนในระดับนักเรียนมัธยมศึกษา พลการวิจัย pragmoplath ในทำนองเดียวกันในพุทธศาสนาต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมการประหมัดไฟฟ้า (ฐานันดร์ เปียศรี, 2545) พฤติกรรมการลดปริมาณขยะ (ลินดา สุวรรณดี, 2543) และในระดับนักเรียนประถมศึกษา เช่น พฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม (รัตนาราประเสริฐสม, 2530) เป็นต้น

ส่วนผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นคนดี และคนเก่ง ดังเช่น พลการวิจัยของพูนฤทธิ์ สุวรรณพันธุ์ (2537, 135) ได้ทำการศึกษานักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 จำนวน 416 คน พลการวิจัย pragmoplath ว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีศีล 5 สูง

กว่านักเรียนที่มีลักษณะนี้ต่อ พบรในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ส่วนงานวิจัยของสุริยะ พันธ์ดี (2536) ที่ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 – 5 จำนวน 540 คน ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดพุทธศาสนาในโรงเรียนกับจิตลักษณะ และพฤติกรรมก้าวข้าม พบร่วม ในกลุ่มรวมนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตนสูงเท่าใด จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมก้าวข้ามอย่างมาก ต่อไปนี้ แสดงผลลัพธ์ กับงานวิจัยของผ่องพรรณ แวงวิเศษ (2534) ศึกษาวัยรุ่นชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จากวิทยาลัย 4 แห่ง จำนวน 250 คน แบ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีพฤติกรรมทางเดียว วิชาชีพ และเพื่อนของนักศึกษา ดังกล่าวที่ไม่มีพฤติกรรมทางเดียว วิชาชีพ พบร่วมกับการมุ่งอนาคต ร่วมกับจิตลักษณะอื่น ๆ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม สุขภาพจิต ทัศนคติต่อการทางเดียว วิชาชีพ สามารถทำนายลักษณะการคบเพื่อนอย่างไม่เหมาะสมได้ 31 % ในกลุ่มรวม โดยมีทัศนคติและลักษณะมุ่งอนาคตเป็นตัวทำนายที่สำคัญ

นอกจากนี้ในการวิจัยหลายเรื่องพบว่า ตัวแปรทางจิตหลายด้าน สามารถทำนาย พฤติกรรมหนึ่งๆ ได้มากกว่าตัวแปรทางจิตด้านเดียว หรือน้อยด้าน เช่น การวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ ของผู้ใหญ่ไทยที่ต้องใช้จิตลักษณะรวมกันถึง 3 ตัว จึงพบความแตกต่างของพฤติกรรม (อุบล เลี้ยว วาริน, 2536) ดังนั้นจึงสามารถดึงสมมติฐานได้ว่า จิตลักษณะหลายด้าน (ทัศนคติที่ต้องการ ความพร้อมที่จะกระทำ ความเชื่อในตัวเอง สุขภาพจิตดี และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน) ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ได้มากกว่า จิตลักษณะด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว

จากการวิจัยข้างต้นที่ได้ประมวลมนต์นี้ จะเห็นได้ว่า หากผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตนอย่างมาก จะมีพฤติกรรมที่น่าพึงประറณามากตามไปด้วย ดังนั้น จึงทำให้คาดได้ว่า ชาวบ้านที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนมาก มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ฯ มากกว่า ชาวบ้านที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมน้อย

2.4.3 การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน หรืออาจเรียกได้ว่า ความกตัญญูต่อนบุคคล ต่อทรัพยากรธรรมชาติ ต่อประเทศชาตินั้นเอง โดยที่บุคคลควรตระหนักรูปแบบนี้ในตนเองเสมอว่า หากตนเองหรือผู้ใดก็ตามนั้นไม่ได้รับการเอื้ออำนวยในบางสิ่งบางอย่าง ออาทิ การเลี้ยงดูบุตร โดยพ่อแม่ ครูผู้ให้การศึกษา ต้นไม้ที่ให้ร่มเงา หรือแม้แต่แผ่นดินที่เป็นที่เกิด ที่พักอาศัย เป็นต้น บุคคลผู้นี้น่าจะมีได้รับชีวิตอยู่อย่างราบรื่น ได้ง่าย ซึ่งการรับรู้คุณความดีนี้ เป็นจิตลักษณะที่น่าพึงประเรณอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในบุคคลที่มีการรับรู้ถึงคุณความดีนั้น แล้วรู้สึกอบายกที่จะตอบแทนต่อสิ่งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิตที่มีบุญคุณต่อตนเอง โดยการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินถือเป็นความกตัญญูที่ยิ่งใหญ่

เพาะผู้ที่รับรู้คุณความดีของแผ่นดินແດວนี้ จะตอบแทนแก่ประเทศชาติซึ่งสามารถส่งผลอย่างกว้างขวางมากมาย เช่น การให้สิ่งของที่จำเป็นแก่เพื่อนร่วมชาติที่ยากไร้ การให้คำแนะนำที่ดีต่อชุมชนสังคม ไม่ก่อความเดือดร้อนที่ส่งผลต่อผู้อื่น และส่วนรวม เป็นต้น

สำหรับ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ได้มีนักวิชาการคือ อุบล เลี้ยวาริณ (2551, หน้า 4) ได้อธิบายถึงความรู้สึกในบุญคุณ (Gratitude, Gratefulness) หรือความมกรดัญญรู้คุณ ว่า เป็นจิตลักษณะอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ถึงสิ่งที่มีคุณค่า ที่มีบุคคลหรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ได้กระทำให้เกิดประโยชน์ที่นำไปประยุกต์แก่ตน แล้วเกิดจิตสำนึกร่วมทำการตอบแทน ทั้งนี้การรับรู้นี้เป็นการรับรู้โดยการรู้สึกเข้าใจความรู้สึกของบุคคลอื่น เห็นอกเห็นใจ จิตสำนึกในการรู้สึกรับผิดชอบตอบแทนกับสิ่งที่ตนได้รับสิ่งดี ๆ จากผู้อื่น ทั้งจากสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือจากโลก และสิ่งแวดล้อมทั้งหมด นอกจากนี้ ความรู้สึกในบุญคุณสามารถจำแนกได้ตามความละเอียดอ่อนจากจิตใจและสิ่งแวดล้อมที่ตนได้รับ มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาในการจำแนก สิ่งที่รับรู้ทั้งที่เป็นรูปธรรม เช่น ความรู้สึกรับบุญคุณของผู้มีพระคุณที่เป็นบุคคล ได้แก่ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณอื่น ๆ เป็นต้น และสิ่งที่รับรู้นามธรรม เช่น การรับบุญคุณสิ่งที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความรู้สึกบุญคุณชาติ ศาสนา แผ่นดินเกิด ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ทั้งนี้มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกันในเรื่องระดับสติปัญญา กับการรับรู้ความมกรดัญญกตเวที ซึ่งพบในนักเรียนว่า นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง มีความมกรดัญญกตเวทีมากกว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ (ละมัย สุวรรณ สิงห์, 2547, หน้า 93)

อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในบุญคุณนั้น เกิดขึ้น ได้จาก 1) การได้รับการปลูกฝังอบรมจากครอบครัว 2) การปลูกฝังอบรมในโรงเรียน 3) การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้อื่น 4) การได้รับการอบรมพิเศษถึงการรู้สึกในบุญคุณ และ 5) การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากคนรอบข้าง ทั้งนี้สาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวส่งผลต่อความรู้สึกถึงการมีบุญคุณ และความพร้อมที่จะตอบแทนผู้มีบุญคุณ อีกทั้งยังสามารถเพ่งหมายความรู้สึกที่ดีไปยังบุคคลอื่น ๆ ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดีงามในการรู้สึกถึงบุญคุณด้วย (อุบล เลี้ยวาริณ, 2551, หน้า 4) ตัวอย่างการวิจัยที่พบว่าสาเหตุดังกล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์กับความมกรดัญญกตเวทีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สุชิรา บุญทัน, 2541, หน้า 63-64)

การรับรู้คุณความดีของคนและแผ่นดินจึงพอสรุปได้ว่า หมายถึง การรับรู้ต่อสิ่งที่บุคคลหรือสภาพแวดล้อมกระทำให้แก่ตน โดยสิ่งที่กระทำให้ตนนั้นเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีประโยชน์แก่ตน ไม่ก่อความเดือดร้อนที่จะตอบแทนแก่บุคคลชาติ ศาสนา แผ่นดิน หรือสิ่งที่ให้ประโยชน์นั้นแก่ตน

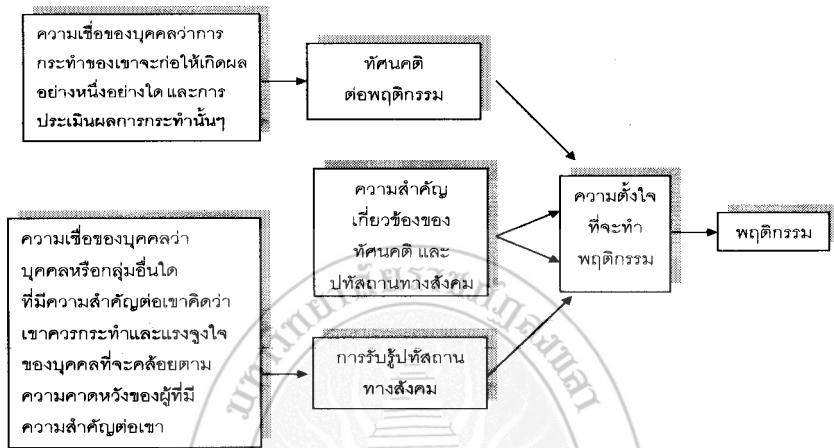
สำหรับผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรการรับรู้คุณความดี ยังมีผู้ทำการศึกษาวิจัยไม่นานนัก อาทิ ผลงานวิจัยของ วิรัชลญา วัฒโน้ม (2546, หน้า 56-57) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากการและจากหัวหน้างานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร โดยมีความกตัญญูต่อเราที่เป็นตัวแปรกำกับ ผลการวิจัยปรากฏว่า พนักงานที่มีความกตัญญูต่อเราที่สูง มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากการ กับความสำนึกรูปแบบนี้มากกว่า พนักงานที่มีความกตัญญูต่อเราที่ต่ำ ส่วนผลงานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551, หน้า 75-80) ได้วิจัยการรับรู้คุณความดีของบุคคลกับพฤติกรรมการออม กลุ่มที่ใช้ศึกษาได้แก่นักเรียน จำนวน 482 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีการรับรู้คุณความดีของบุคคลมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการออมมาก พบรผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม และนักเรียนที่เป็นลูกคณรงค์ นอกเหนือนี้ ผลงานวิจัยของ วรนุช สิปิยารักษ์ (2552, หน้า 191-198) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพึงตนเอง ในผู้สูงวัย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 441 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 เมื่อร่วมกับตัวแปร การเปรียบเทียบททางสังคม ความรู้สึกสูญเสีย และประสบการณ์สูญเสีย ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .50, .19, -.17 และ -.10 สามารถทำนายความพอดีในชีวิตได้ 48.7 % ซึ่งหมายความว่า ผู้สูงอายุที่มีการเปรียบเทียบททางสังคมมาก ยิ่งมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมาก เป็นผู้ที่มีความรู้สึกสูญเสียน้อย และมีประสบการณ์สูญเสียน้อย ผู้สูงอายุผู้นี้เป็นผู้ที่มีความพอดีในชีวิตมาก

จากการวิจัยข้างต้นที่ได้ประเมินมาแล้ว จะเห็นได้ว่า หากผู้ที่รับรู้คุณความดีของบุคคลมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากด้วยเช่น มีความสำนึกรูปแบบนี้มาก มีพฤติกรรมการออมมาก มีความพอดีในชีวิตมาก เป็นต้น ดังนั้นในการวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ชาวบ้านที่มีการรับรู้ถึงคุณความดีของแผ่นดินมาก เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนมากกว่า ชาวบ้านที่มีการรับรู้ถึงคุณความดีของแผ่นดินน้อย

2.5 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

การศึกษาเกี่ยวกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทฤษฎีที่สามารถอธิบายจิตลักษณะตามสถานการณ์ได้ดี คือ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Reasoned Action Theory) ของ Ajzen and Fishbein (1980, pp. 5-11) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมของบุคคล โดยมีความเชื่อมโยงของตัวแปรต่างๆ ทางสถานการณ์จิตลักษณะในเชิงเหตุผลอย่างชัดเจน ทฤษฎีนี้ อธิบายได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของจิตหรือเจตนาของบุคคลนั้น โดยการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิด หรือมีอิทธิพลต่อเขา ผ่านการรับรู้ปัจจัยทางสังคม และความเชื่อของผลที่เกิดจากการกระทำของเขาว่าควรกระทำหรือไม่ ผล

ที่เกิดขึ้นดีหรือเสีย ซึ่งเป็นการประเมินค่าของสิ่งนั้นๆ ที่เขาได้พบเห็นทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อ พฤติกรรมที่เขาเกี่ยวข้องด้วย จากการรับรู้และประเมินพฤติกรรมผ่านสิ่งแวดล้อมของบุคคล ทำให้ ความตั้งใจที่กระทำพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมแตกต่างกัน (Ajzen and Fishbein, 1980, pp. 5-11) ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลและองค์ประกอบที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล (Ajzen and Fishbein, 1980)

ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่สำคัญ 2 ตัวแรกทฤษฎีนี้ คือ ทัศนคติที่คือต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.5.1 ทัศนคติที่คือต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ทัศนคติ เป็นลักษณะทางจิตประภานึ่งที่เป็นปัจจัยฐานที่สำคัญโดยสารท่อนออกมายังเห็นในรูปของพฤติกรรมการแสดงออก ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงหรือความรู้สึกในการประเมินสัญลักษณ์ วัตถุ หรือแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะที่เราชอบหรือไม่ชอบซึ่งปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในหมู่ของนักจิตวิทยาสังคมส่วนใหญ่ว่า ทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจของบุคคลที่มีความสอดคล้องในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าลักษณะทางจิตประภานึ่ง ๆ เพราะทัศนคติจะเป็นตัวชี้นำการกระทำของบุคคล บุคคลคิดอย่างไรก็จะกระทำอย่างนั้น การที่เรา_rับรู้ถึงทัศนคติของคนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น มีความสำคัญต่อการ

ตอบสนองทางสังคมของบุคคลนั้นมาก กล่าวคือบุคคลมีพฤติกรรมอย่างไร หรือทำสิ่งใดลงไว้ทัศนคติจะเป็นเครื่องกำหนด ทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของคนนั้น ๆ และบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยที่ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดมาจากการเรียนรู้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น ต้องมีความมั่นคงถาวร และหากที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องมาจากการได้รับแนวคิด ความรู้ ประสบการณ์ชีวิต การเรียนรู้ และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นต้น

ทัศนคติ (Attitude) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: หน้า 393) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวความคิดเห็น ส่วน พิพย์วรรณ กิตติ วิญญาลัย (2545, หน้า 4) ได้ให้ความหมายทัศนคติ ว่าหมายถึง จิตลักษณะประเททหนึ่งของบุคคลอยู่ ในรูปของความรู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดจากความรู้เชิงประมีนค่าของบุคคล เกี่ยวกับสิ่งนั้นคือ ความรู้สึกว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือโทษมากน้อยเพียงใด ทำให้มีความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางขอบพอใจมากน้อยต่อสิ่งนั้น เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลนั้นย่อมมีความพร้อมที่จะกระทำการต่อสิ่งนั้น ไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น นอกจากนี้ การดึงสำราญ (2551, หน้า 25) อธิบายไว้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่ครอบคลุมถึงความรู้และความรู้สึก องค์ประกอบของทัศนคติในแต่ละที่ เกี่ยวกับความรู้สึกกับความไปถึงความรู้ต่าง ๆ อาจมีทัศนคติในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ หมายถึง ส่วนที่ได้รับอิทธิพลและเหตุผลและความรู้ตามที่เป็นจริงและกินความกว้างไปจนถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการแสดงออก การมีปฏิกริยาตอบกลับตลอดจนการประพฤติปฏิบัติต่างๆ เช่น โดยการกล่าวให้ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพราะเหตุใดจึงชอบหรือไม่ชอบ หรือสิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับอีกสิ่งหนึ่งอย่างไร

ทั้งนี้ ทัศนคติ มีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ 1) มีทิศทาง (Direction) กล่าวคือ ทัศนคติ จะมีทิศทางไปในทางบวก เป็นประโยชน์ พอใจ มุ่งให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และทิศทางลบเห็นโทษ ไม่พอใจ ไม่พอใจ มุ่งที่จะหลีกเลี่ยงหรือทำลาย และ 2) มีปริมาณ (Magnitude) กล่าวคือ มีความเข้มแข็งหรือความรุนแรง อาทิ อาจจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งรุนแรงมากและอีกสิ่งหนึ่งน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งนั้นหรือความพัวพันของบุคคลต่อเรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้ งานดาวนิทานท์ (2535, หน้า 210-264) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของทัศนคติว่ามี 3 ประการ คือ 1) องค์ประกอบทางการรู้เชิงประมีนค่า (Cognitive Component) เดิมใช้ในความหมายของการรู้คิด ความเชื่อ ตลอดจนข้อสนเทพทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้น แต่องค์ประกอบนี้จะต้องมีลักษณะที่มีทิศทางประกอบด้วยคือ ทางดีหรือเลว มีประโยชน์หรือโทษ จึงไม่ใช้ข้อเท็จจริง (fact) ตามปกติเท่านั้น เนื้อหาที่สำคัญที่สุดขององค์ประกอบนี้คือ ความเชื่อเชิงประมีนค่า ว่าสิ่งนั้นดี

หรือເລວ ມີປະໂຍ່ນໜີເຊື້ອໄທຍອຍ່າງໄໄ ດັນນີ້ ການວັດອອກປ່ຽນແຮກຂອງທັສນຄຕິຍ່າງຄູກຕ້ອງຈະຕ້ອງວັດຄວາມຮູ້ເຊີງປະເມີນຄ່າເກີຍກັບວັດຖາງທັສນຄຕິນີ້ຂອງບຸກຄລ 2) ອົກປ່ຽນອອກທາງຄວາມຮູ້ສຶກ (Affective Component) ທັສນຄຕິມີລັກຢະສຳຄັ້ງຄືອາຮມລົ້ອງບຸກຄລ ເກີຍກັບວັດຖາງທັສນຄຕິນີ້ເຫັນເດີຍກັບອອກປ່ຽນແຮກ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງບຸກຄລກີຈະຕ້ອງມີລັກຢະທີ່ມີທິສາທາງດ້ວຍໜຶ່ງໝາຍດຶງຄວາມຂອບ ຄວາມໄມ່ຂອບສິ່ງໜີ້ ຮີ້ອຄວາມພອໃຈ ໄມ່ພອໃຈສິ່ງໜີ້ ແລະສອດຄລ້ອງກັງອົກປ່ຽນແຮກຂອງເຂາດ້ວຍ ກລ່າວົກສູ່ ລ້າບຸກຄລເຊື່ອວ່າສິ່ງໄດ້ ມີປະໂຍ່ນໜີ ບຸກຄລກີຈະຂອບພອສິ່ງນີ້ ໃນທາງຕຽບເຂົ້າມີລັກຢະເຫັນເວັບໄວ້ສິ່ງນີ້ເລວ ຮີ້ອມີໄທຍບຸກຄລກີຈະໄມ່ຂອບໄມ່ພອໃຈສິ່ງນີ້ ອົກປ່ຽນນີ້ມີເນື້ອຫາທີ່ອາຈະຈະວັດໄດ້ ໄມ່ຫລາກຫລາຍເທົ່າອົກປ່ຽນແຮກ ແຕ່ກີເປັນອົກປ່ຽນທີ່ສຳຄັ້ງທີ່ສຸດຂອງທັສນຄຕິ ແລະ 3) ອົກປ່ຽນທາງການມຸ່ງກະທຳ (Action Tendency Component) ເນື່ອຈາກທັສນຄຕິເປັນລັກຢະທາງຈົດໃຈ ທີ່ຕ້ອງສຶກນາແຍກຕ່າງຫາກຈາກພຸດທິກຣມທີ່ເກີຍຂ້ອງ ລະນີ້ນີ້ ອົກປ່ຽນນີ້ຈະເປັນກາරຮາຍຈານເກີຍກັບພຸດທິກຣມ ຮີ້ອເປັນກາຮາວັດປົມານຂອງພຸດທິກຣມ ໂດຍຕຽບໄມ່ໄດ້ ແຕ່ຈະຕ້ອງເປັນລັກຢະທາງຈົດໃຈທີ່ເກີຍຂ້ອງກັບພຸດທິກຣມ ເຈຕາທີ່ຈະກະທຳຮີ້ອ ຄວາມມຸ່ງກະທຳ ອົກປ່ຽນນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມສັ້ມພັນຮັກພຸດທິກຣມຂອງບຸກຄລມາກກວ່າອົກປ່ຽນອື່ນອ່າງໄໄກ້ຕາມ ສິ່ງສຳຄັ້ງຍ່າງມາກສຳຫັນໃນກາຮຶກນາວິຈີຍເກີຍກັບທັສນຄຕິເພື່ອທໍານາຍພຸດທິກຣມໄດ້ພຸດທິກຣມນີ້ ກລ່າວົກສູ່ ໃນກາຮຶກນາວິຈີຍນີ້ຕ້ອງມີວັດທັສນຄຕິໃຫ້ກຣອບຄຸນທີ່ສາມອົກປ່ຽນ ຮີ້ວັດອົກປ່ຽນທີ່ 3 ອ່າງເດືອວ ເພຣະເປັນອົກປ່ຽນທີ່ເກີຍຂ້ອງກັບຄວາມພຣອນທີ່ຈະກະທຳ ຜູ້ນີ້ເປັນອົກປ່ຽນທີ່ມີຄວາມສຳຄັ້ງຍ່າງຍິ່ງ ໃນກາທໍານາຍພຸດທິກຣມ ແລະເປັນອົກປ່ຽນສຸດທ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນທໍານາຍພຸດທິກຣມ ໂດຍມີຄວາມໄກລ໌ສົດກັບພຸດທິກຣມມາກທີ່ສຸດ ດັນນີ້ອົກປ່ຽນນີ້ຈຶ່ງສາມາດທີ່ຈະທໍານາຍພຸດທິກຣມໄດ້ແມ່ນຍໍາທີ່ສຸດ ແລະທີ່ສຳຄັ້ງອີກປະກາຮນ໌ ໃນກາຮຶກນາວິຈີຍທັສນຄຕິເພື່ອທໍານາຍພຸດທິກຣມນີ້ ຕ້ອງກຶກນາທັສນຄຕິທີ່ໄດ້ໂດຍເນັ້ນຈາກ ຮີ້ອຕຽບກັບພຸດທິກຣມທີ່ກຶກນາ (ດວງເດືອນ ພັນຫຼຸມນາວິນ, 2524 ອ້າງສິ່ງໃນ ຊນມືນີກາ ວຽກວິນ ແລະລິນດາ ສູວຽນ ດີ, 2547)

ດັນນີ້ ການທີ່ໜ້າບ້ານມີທັສນຄຕິທີ່ດີຕ່ອງສູນຢີເຮືອນຮູ້ໜຸ່ມໜພູນບັງສາ ມາຍຢື່ງ ຄວາມຮູ້ສຶກເຊີງປະເມີນຄ່າຕ່ອງສູນຢີເຮືອນຮູ້ໜຸ່ມໜພູນບັງສາ ວ່າເປັນປະໂຍ່ນໜີ ຮີ້ອເປັນໄທຍ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຂອບຮີ້ອໄມ່ຂອບ ແລະເຈຕາທີ່ຈະແສດງ ຮີ້ອໄມ່ແສດງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຮຶກນາສູນຢີເຮືອນຮູ້ໜຸ່ມໜພູນບັງສາມາກນ້ອຍເພີ່ງໄດ້

ສຳຫັນພລງານວິຈີຍທີ່ເກີຍຂ້ອງກັບທັສນຄຕິທີ່ເປັນປັ້ງຕົວໜີ້ທີ່ມີອີທີພລຕ່ອກແສດງພຸດທິກຣມທີ່ພື້ນປະການຂອງບຸກຄລນີ້ ພບໄດ້ໃນການວິຈີຍຫລາຍເຮືອງທີ່ປ່ຽກງວ່າ ຜູ້ທີ່ມີທັສນຄຕິທີ່ດີຕ່ອງພຸດທິກຣມທີ່ພື້ນປະການນາກ ກ່າຍມີພຸດທິກຣມທີ່ພື້ນປະການນີ້ນາກຕາມໄປດ້ວຍ ເຫັນ ພລງານວິຈີຍຂອງ ວຽກຮະ ບຣາງ (2546, ພັນ 79) ໄດ້ກຶກນາເກີຍກັບປັ້ງປັ້ງທາງຈິຕສັງຄມທີ່ເກີຍຂ້ອງກັບພຸດທິກຣມ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษา กรรมสามัญศึกษาในเขตภาคใต้ จำนวน 985 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูได้ 29% ในกลุ่มร่วม

ผลงานวิจัยของ พชรี รัตนพันธ์ (2551, หน้า 68) ศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมด้านการวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมด้านการวิจัย เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 ของการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยร่วม เมื่อร่วมกับตัวแปรแรงจูงใจในการทำงานวิจัย และการรับรู้ข่าวสารด้านการวิจัย สามารถทำนายในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 50.1

ผลงานวิจัยของ ธรรมรัตน์ สำราญกิจ (2551, หน้า 71) ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน ของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมประยัดพลังงานไฟฟ้า เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่ 2 ของการมีส่วนร่วมประยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน เมื่อร่วมกับตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน และการรับรู้ข่าวสารด้านประยัดพลังงานไฟฟ้า สามารถทำนายในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 23.5

จากการประมวลเอกสารข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การมีทัศนคติที่ดีบ่ง示ผลให้บุคคล มีพฤติกรรมที่เพิ่มภาระตามมาตามไปด้วย ใน การวิจัยครั้งนี้ จึงคาดว่าชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก เป็นผู้ที่มีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสากว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอ่อน

2.5.2 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ความพร้อมที่จะกระทำการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา นั้น ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ องค์ประกอบหนึ่งของทัศนคติ กล่าวคือ ความพร้อมหรือความตั้งใจของบุคคลที่จะกระทำการ ไม่กระทำการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา นั้น ไม่ใช่ของบุคคลที่ไม่สามารถรับรู้และมีการประเมินค่าความรู้ที่ได้มานั้นว่า ตนเองมีความรู้สึกพึงพอใจ ชอบหรือไม่ชอบในสิ่งนั้น ๆ หรือไม่ แล้วจึงจะเกิดองค์ประกอบที่สามของทัศนคตินี้ขึ้นก็คือ ความพร้อมที่จะกระทำการ ไม่กระทำการในสิ่งที่สอดคล้อง กับความรู้และความรู้สึกที่มีต่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ทวีวรรณ์ บุญชิต, 2530) ซึ่งตามทฤษฎีเหตุผลของ การกระทำได้มองความพร้อมหรือความตั้งใจที่จะกระทำการในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดแนวโน้มที่จะกระทำ

(Fishbein and Ajzen, 1981) แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในการวัดพฤติกรรมได้โดยตรง เพราะความพร้อมที่จะกระทำเป็นลักษณะทางจิต แต่สามารถนำไปใช้สำหรับในการวัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรมได้ โดยวัดที่ความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

สำหรับความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเนื่องจากความพร้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะส่งเสริมให้การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเกิดขึ้น ได้มากันน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าชาวบ้านมีความพร้อมที่จะสนับสนุนมากน้อยแค่ไหน

ทั้งนี้ ความพร้อมที่จะกระทำ ซึ่งเป็นขั้นหนึ่งของลำดับขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่าง คือ 1) วุฒิภาวะ หมายถึง สถานะของบุคคลที่มีความสามารถในอันที่จะทำอะไร ได้ลงตามธรรมชาติ โดยที่ความสามารถนั้นไม่ได้เกิดจากการฝึกฝนหรือการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วุฒิภาวะของบุคคล แสดงออกได้ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา 2) ประสบการณ์เดิม การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต้องอาศัยประสบการณ์เดิม ครุจึงมักใช้เป็นแนวทางในการเตรียมเนื้อหาบทเรียนให้ เรียงลำดับจากง่ายไปยาก ให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ได้ การที่ประสบการณ์เดิมมีผลต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทางจิตวิทยาเรียกว่าเกิด “การถ่ายโยงการเรียนรู้” ทักษะเดิม ความรู้เดิม เป็นพื้นฐานทำให้เกิดความพร้อมในการเรียน และ 3) แรงจูงใจ เป็นความต้องการที่จะเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจที่ดี คือ การสนองความต้องการของผู้เรียน เด็ก ๆ มักต้องการให้คนอื่นยอมรับ ต้องการความเอาใจใส่และต้องการความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความพร้อม

ในการศึกษาความพร้อมที่จะกระทำ ของนักวิจัยที่ผ่านมาได้มีการให้คำนิยามไว้ดังนี้ เช่น งานวิจัยของอรทัย มีสวัสดิ์ (2542, หน้า 43) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับการใช้บริการของนักศึกษา ปริญญาโท โดยให้ความหมายไว้ว่า ความพร้อมที่จะมาใช้บริการธนาคาร คือ ความพร้อมที่จะมาใช้บริการฝากเงินทุกประเภทหรือถอนคืนเงินที่ฝากไว้กับธนาคาร ตัวงานวิจัยของ บุณฑริกา ราชอาจ (2548, หน้า 42-43) ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยให้คำนิยามความพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมไว้ว่า คือ ความมุ่งมั่น ตั้งใจหลีกเลี่ยงหรือยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น การยินดีต่อแฉวเพื่อเข้ารับการบริการ การหลีกเลี่ยงที่จะเสียค่าบริการ เป็นต้น สำหรับงานวิจัยของธนรัตน์ เก่งสกุล (2548, หน้า 39-40) ศึกษาเกี่ยวกับการความตั้งใจฝรั่ງภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปี ที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้คำนิยามของความพร้อมที่จะอ่านภาษาอังกฤษไว้ว่า คือ ความพร้อมความยินดีหรือการหลีกเลี่ยงที่จะอ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมในการใช้นวัตกรรมของนักศึกษา อีก งานวิจัยของ ดวงกมล ทรัพย์พิทักษ์ (2547,

หน้า 223) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษา โดยความพร้อมที่จะใช้อินเตอร์เน็ตเป็นส่วนหนึ่งของตัวแปรทศนคติที่ดีต่อการใช้อินเตอร์เน็ต มีการให้วัดความพร้อมในการใช้อินเตอร์เน็ต ในเชิงของความพร้อมที่จะใช้อินเตอร์เน็ตในทางที่เป็นประโยชน์ เช่น ความพร้อมที่จะค้นคว้าหาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต และหลีกเลี่ยงการเด่นพนันออนไลน์ เป็นต้น

จากการประมวลผลสารข้างต้น ความหมายของความพร้อมสามารถสรุปสำหรับในการวิจัยนี้ ความหมายของความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หมายถึง ความพร้อม ความยินดีที่จะกระทำการสนับสนุนในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือหลีกเลี่ยงการกระทำใดที่แสดงถึงการต่อต้านการสนับสนุนในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เช่น การยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิก เข้าร่วมกิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นต้น ซึ่งวัดโดยแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากพื้นฐานของ วุฒิ พันธุ์มนавิน และคุณเดือน พันธุ์มนавิน (2556)

สำหรับการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับความพร้อมหรือความตั้งใจที่จะกระทำการที่พึงประสงค์ต่าง ๆ เช่น ผลงานวิจัยของ ลินดา สุวรรณี (2543, หน้า 241-246) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 480 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความตั้งใจที่ศึกษาในรูปแบบของความพร้อมกระทำ เป็นตัวแปรสำคัญ ลำดับแรกที่ทำนายพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในนักเรียนทั้งกลุ่มรวม ทำนายได้ร้อยละ 52.20 ซึ่งหมายความว่า ยิ่งนักเรียนที่มีความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมากเท่าไร ยิ่งเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมากเท่าไร ไปด้วย

นอกจากนี้งานวิจัยของ สุภาสินี นุ่มนิยม (2546, หน้า 185-187) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 576 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นตัวแปรสำคัญ ลำดับสองที่ทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัว และพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียน ในกลุ่มรวมได้ 47.9 % และ 63.9 % ตามลำดับ

จากการประมวลผลสารในส่วนนี้ สรุปได้ว่า ถ้าบุคคลมีความความพร้อมหรือความตั้งใจที่จะกระทำการที่พึงประสงค์ต่าง ๆ มาก ก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากตามไปด้วย ดังนั้น จึงคาดได้ว่าชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาก เป็นผู้ที่มีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาน้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์เบริบเทียบ (Correlation Comparative Study) ระหว่างตัวแปรทางด้านลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะของชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ โดยการศึกษาวิจัยนี้ ได้มีการสร้างและปรับปรุงแบบสอบถามต่าง ๆ ตลอดจนการนำแบบสอบถามที่มีคุณภาพสูงมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ต่อไป

สำหรับในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวัดตัวแปร วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือวัดตัวแปร วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบล昆仑โพธิ์ จังหวัดสตูล ซึ่งประกอบไปด้วย หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งหล้าแดง หมู่ที่ 2 บ้าน昆仑โพธิ์ หมู่ที่ 3 บ้านโคกพิลา หมู่ที่ 4 บ้านเกาะเนียง หมู่ที่ 5 บ้านใหม่ หมู่ที่ 6 บ้านหัวยลึก และหมู่ที่ 7 บ้านโคกไคร รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 5,301 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรในตำบลคุณโพธิ์

หมู่ที่ (บ้าน)	จำนวนประชากร		รวม
	ชาย	หญิง	
หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งหญ้าแดง	336	370	706
หมู่ที่ 2 บ้านคุณโพธิ์	571	587	1,158
หมู่ที่ 3 บ้านโคงพิลา	121	123	244
หมู่ที่ 4 บ้านเกาเนียง	375	370	745
หมู่ที่ 5 บ้านใหม่	565	525	1,090
หมู่ที่ 6 บ้านหัวยลก	334	346	680
หมู่ที่ 7 บ้านโคงไคร	335	343	678
รวม	2,637	2,664	5,301

แหล่งที่มา : สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลคุณโพธิ์ (<http://khuanpho.go.th>)

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลคุณโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน ซึ่งผู้จัดใช้วิธีการกำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยเดลสมาร์ต โครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล Hair, Black, Babin, Anderson, and Tatham (2006, pp.741-742) แนะนำว่า ตัวอย่างที่ใช้ควรมีขนาดตั้งแต่ 200 ตัวอย่างขึ้นไป สำหรับในกรณีที่ไม่เดลไม่ชับซ้อนมาก ส่วน Golob (2003, p.9) แนะนำว่า การวิเคราะห์โดยเดลลิสเรลด้วยวิธีประมาณค่าแบบ maximum likelihood ควรมีขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 15 เท่าของตัวแปรสังเกต ได้ ซึ่งจากการประเมินจำนวนตัว แปรสังเกต ได้ของโมเดลของการวิจัยนี้ คือ โมเดลการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชน พญาบังสา พ布ว่า มีจำนวนตัวแปรสังเกตได้ประมาณ $32 \times 15 = 480$ ตัวอย่าง ที่ใช้ในการตอบ แบบสอบถามครั้งนี้ และเมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ปรากฏว่าข้อมูลที่เก็บได้และมีความ สมบูรณ์นั้นรวมทั้งสิ้น 581 ตัวอย่าง

2. การสุ่มตัวอย่าง สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้จัดใช้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ออาศัย ความน่าจะเป็น (Non probability Sampling) โดยการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience

Sampling) (Gravetter & Forzano, 2012, pp. 151-152) จากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในตำบลคลื่นโพธิ์ จังหวัดสตูล ทั้ง 7 หมู่บ้าน

3.2 เครื่องมือวัดตัวแปร

เครื่องมือวัดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 5 ส่วน รวมทั้งหมด 11 ชุด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับจิตลักษณะสถานการณ์ ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ประกอบไปด้วยแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ได้แก่

3.1) แบบสอบถามทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

3.2) แบบสอบถามความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสถานการณ์ ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ประกอบไปด้วยแบบสอบถามจำนวน 4 ชุด ได้แก่

4.1) แบบสอบถามการรับรู้ปัทสถานทางสังคม

4.2) แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

4.3) แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ

4.4) แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับจิตลักษณะเดิมของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ประกอบไปด้วยแบบสอบถามจำนวน 3 ชุด ได้แก่

5.1) แบบสอบถามสุขภาพจิตดี

5.2) แบบสอบถามมุ่งอนาคตควบคุมตน

5.3) แบบสอบถามการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน

3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวัด

3.3.1 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 11 แบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลด้านประชาราศาสตร์ และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลา และการเข้าร่วมกิจกรรมฯ โดยเป็นคำถามแบบ เป็นตัวเลือกเพียงคำตอบเดียว และเติมคำตอบในช่องว่าง ซึ่งนำผลนี้มาเพื่อใช้วิเคราะห์ในการ บรรยายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและนำไปวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นในโมเดลต่อไป

2. แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของกลุ่มชาวบ้าน ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการให้การร่วมมือ การร่วม ตัดสินใจ การร่วมกิจกรรม วางแผน และการติดตามประเมินผล ที่ได้ร่วมลงมือทำในกิจกรรมหรือ โครงการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัย สร้างขึ้น มีจำนวน 15 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตรฐานรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อ นำไปทดสอบใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 2.93 ถึง 20.12 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.22 ถึง 0.89 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 และ เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรฐานวัดการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของ แบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 9.46 ถึง 29.85 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.40 ถึง 0.75 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้ คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้ คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (การ ปฏิบัติคน)

* ฉันมีส่วนร่วมในการบริการอาชีวศึกษา แล้วพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

3. แบบสอบถามทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินค่าไว้ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อตนเองครอบครัว หรือสังคม จึงทำให้เกิดความรู้สึกพอใจต่อสิ่งนั้น ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 15 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยชน์ที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดสอบใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 6.09 ถึง 12.41 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.50 ถึง 0.88 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 14.24 ถึง 19.85 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.54 ถึง 0.68 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ความคิดเห็นของฉัน)

* ฉันรู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าคนในลักษณะนั้นเห็นด้วยกับการมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. แบบสอบถามความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินความพร้อม ความยินดี ที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 13 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยชน์ที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดสอบใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 4.23 ถึง 8.22 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.24 ถึง 0.67 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตราวัดความพร้อมที่จะ

สนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 10.01 ถึง 20.95 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.48 ถึง 0.68 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 13-78 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบแວัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ความพร้อมของฉัน)

* หากมีคนชักชวนให้ร่วมสนับสนุนและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันตั้งใจจะเข้าร่วมทันที

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. แบบสอบถามการรับรู้ปัทสถานทางสังคม เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านรับรู้ว่าคนรอบข้างที่มีความสำคัญกับตนเองคาดหวังให้ตัวชาวบ้าน มีความตระหนักเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไร และคิดว่าตนเองควรมีส่วนร่วมทางศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาอย่างไรบ้าง ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะกรรมการประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดสอบใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 4.62 ถึง 8.40 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.46 ถึง 0.75 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรการรับรู้ปัทสถานทางสังคม ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 10.12 ถึง 18.31 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.34 ถึง 0.65 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (ความคิดเห็นของคนรอบข้าง)

* คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน พญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการรับทราบข้อเท็จจริง ข้อมูล และความสนใจในการรับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจากลีอ่อต่างๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายประกาศต่าง ๆ ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 14 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดสอบใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 3.07 ถึง 15.17 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.28 ถึง 0.82 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรฐานวัดการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 11.20 ถึง 19.76 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.45 ถึง 0.66 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 14-84 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ประสบการณ์ที่ฉันรับรู้)

* มีแต่คนพูดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสานะช่วยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชนได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานภาครัฐ ในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนาโดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาน ในด้านต่าง ๆ เช่น การให้ข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนอุปกรณ์ในการพัฒนา เป็นต้น ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตรฐานรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 3.21 ถึง 10.10 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.40 ถึง 0.69 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรการวัด การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 11.90 ถึง 16.88 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.47 ถึง 0.60 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (หน่วยงานภาครัฐ)

* หน่วยงานภาครัฐ มักให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาน เมื่อทางคณะกรรมการฯ เสนอขอไปเสนอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการรับทราบเกี่ยวกับการถ่ายทอดการกระทำต่าง ๆ หรือเห็นตัวอย่างการแสดงพฤติกรรม

ของคนรอบข้างในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยชน์ที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดสอบใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 3.45 ถึง 11.40 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.39 ถึง 0.71 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตราวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 15.20 ถึง 19.00 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.49 ถึง 0.61 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด ดังนี้ การให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง)

* คนรอบข้างฉันมักจะพูดคุยกันร่วมกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาอยู่เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. แบบสอบถามสุขภาพจิตดี เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินสภาพทางอารมณ์ และทางจิตที่เกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวลน้อย ความเครียดน้อย การที่ไม่มีความรู้สึกทุกข์ใจโดยปราศจากเหตุผลอันควร ความสนหายใจ ไม่หวาดกลัวจนเกินเหตุ การมีสมาธิและมีความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งแบบวัดนี้มีพื้นฐานมาจากแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ดวงเดือน พันธุมนาริน และงานตามนิทานทันท์ (2536) จำนวน 10 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยชน์ที่ประกอบด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดสอบใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 4.21 ถึง 13.73 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.29 ถึง 0.85 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการ

ตรวจสอบความเที่ยงของมาตราวัดสุขภาพจิตดี ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 17.47 ถึง 43.09 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.55 ถึง 0.84 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางลบทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีสุขภาพจิตดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง)

* ฉันมีเรื่องกลุ่มใจอยู่เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. แบบสอบถามมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินความสามารถในการคาดการณ์ไกล เลี้งเห็นความสามารถสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโภชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโภชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาดังกล่าวในอนาคต ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 9 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยคที่ประกอบด้วยมาตราประมาณรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 2.80 ถึง 6.58 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.21 ถึง 0.54 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตราวัดมุ่งอนาคตควบคุมตน ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 12.07 ถึง 20.04 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.50 ถึง 0.66 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางลบทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด”

“จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามถูก แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีมุ่งอนาคตคุณคุณสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามมุ่งอนาคตคุณคุณ (ฉบับนี้จุบันและอนาคต)

* ฉันสนใจว่าฉันใช้เวลาในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์หรือไม่

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. แบบสอบถามการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน เป็นการวัดเกี่ยวกับการที่ชาวบ้านประเมินการรับรู้คุณความดีของสังคมและแผ่นดิน ตลอดจนการแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนยอมรับว่าตนมีข้อจำกัด และอาจต้องขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นแบบวัดของอุบล เลี้ยวาริษ (2550) จำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นประโยชน์ที่ประกอบด้วยมาตรฐานระดับประเทศประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” เมื่อนำไปทดลองใช้มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 4.87 ถึง 15.31 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามที่ไม่มีข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.34 ถึง 0.84 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 และเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ข้อมูลที่เก็บจริง ($n=581$) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของข้อมูลที่เก็บจริงมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่า t) ของแบบสอบถามนี้ อยู่ระหว่าง 6.70 ถึง 20.07 พิสัยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (ค่า r) เท่ากับ 0.52 ถึง 0.68 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 13-78 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน มีเพียงลักษณะเดียว คือ เป็นข้อความทางลบทั้งหมด ดังนั้นการให้คะแนนจึงมีเพียงกรณีเดียวเท่านั้น ให้คะแนนจาก 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ คือ “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” และ “ไม่จริงเลย” ดังนั้น ชาวบ้านผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมจากแบบสอบถามถูก แสดงว่าเป็นผู้ที่ประเมินว่ามีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินสูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดต่ำกว่า

ตัวอย่าง แบบสอบถามการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (ฉบับสั้นรอบตัว)

* การที่ฉันมีสุขภาพดีก็จากการสนับสนุนของครอบครัว คนใกล้ชิด ชุมชน และ
ธรรมชาติร่วมกัน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัด

คณะกรรมการที่ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย โดยทำการทดสอบเครื่องมือ 3 ส่วน คือ (1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ประกอบด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (2) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) และ (3) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ขั้นตอนในการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย มีดังต่อไปนี้

(1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ความตรงเชิงเนื้อหา หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นมีความถูกต้องตรงตามเนื้อเรื่องที่ต้องการวัด หรือวัดได้ครอบคลุมเนื้อเรื่องทั้งหมด (วัลลภ ลำพาย, 2547) เป็นความตรงที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตรวจสอบเนื้อหาของเครื่องมือว่าเนื้อหาของข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหาของตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยการเด่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้น ๆ พิจารณาว่าเครื่องมือนั้นมีความครบถ้วนสมบูรณ์ถูกต้องตามนิยามเชิงปฏิบัติการในกรอบขอบเขตที่ต้องการวัดหรือไม่ (Gable, 1986) ซึ่งจำนวนผู้เชี่ยวชาญควรมีตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เพื่อหลีกเลี่ยงความคิดเห็นที่แบ่งเป็น 2 ข้า (สุวินล ศิริกานันท์, 2546)

ผู้วิจัยจัดเตรียมนิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละตัวแปร ควบคู่กับข้อคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นจึงแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการนำนิยามเชิงปฏิบัติการ ควบคู่กับข้อคำถามเพื่อขัดเดริยมให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญกรอกผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้นดังนี้ที่ใช้แสดงค่าความสอดคล้องเรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index-IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญต้องประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับคือ

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้อง กับนิยามของตัวแปรที่กำหนด

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้อง กับนิยามของตัวแปรที่กำหนด

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่สอดคล้อง กับนิยามของตัวแปรที่กำหนด

หลังจากนั้นนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกัน เพื่อคำนวณจากดัชนีความสอดคล้องซึ่งมีสูตรคำนวณดังนี้ (Rovinelli & Hambleton, 1977)

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{n}$$

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถาม

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ในการหาค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับนิยามการวัดตัวแปรที่กำหนด (สุวิมล ติรากานันท์, 2548)

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความตรงผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ในการทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Try-out)
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ไม่ผ่านเกณฑ์ต้องปรับปรุงแก้ไข

(2) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นทำการทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Try-out) จำนวน 150 ชุด และทำการตรวจสอบความเที่ยง โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟารอนบาก (Cronbach's Alpha) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้วัดค่าความเที่ยงที่กว้างขวางมากที่สุดวิธีหนึ่ง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ควรมีค่าในระดับ .70 ขึ้นไป และค่าอ่านจากรายข้อ (Corrected Item Total Correlation) ควรมีค่าตั้งแต่ 0.3 (Hair et al., 2006)

(3) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง สามารถทำได้โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงข้อบ่งชี้ (Confirmatory Factor Analysis) ของตัวแปรแฝง (Latent Variable) ที่เกิดจากการวัดโดยตัวแปรโครงสร้าง (Construct Variable) ให้เป็นไปตามทฤษฎีการวัดที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากทฤษฎีว่า สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่า การวัดค่าของตัวแปรที่ได้จากตัวอย่างสามารถแทนค่าจริงที่มีอยู่ในประชากรได้ (Hair, et al., 2006, p. 776) โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) ทั้งนี้ การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ตรวจสอบโดยใช้ข้อมูลที่เก็บจริง กระทำหลังจากการทดสอบใช้ (Try-out) การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้โปรแกรมลิตเตอรอล

(4) การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) เป็นรายการหรือตัวชี้วัดที่มีความแปรปรวนร่วมกันเพื่อตรวจสอบว่ารายการ หรือตัวชี้วัดเหล่านี้วัดตัวแปรเดียวกัน วิธีการ

ตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์มีข้อกำหนด 3 ประการดังนี้ (Hair, et al., 2006, pp. 776-778 และ Knight & Cavusgil, 2004, p. 134)

1. น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) หากค่าของน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมีค่าสูงแสดงให้เห็นถึงการมีจุดศูนย์รวมร่วมกันสูง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานควรมีค่ามากกว่า 0.5

2. Average Variance Extracted (AVE) ค่าที่ยอมรับได้ควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ (สุกมาส อังสุ โชคิ สมควิต วิจิตรบรรณา และรัชนีกุล กิษณุภาณุ์วัฒน์, 2552, หน้า 26)

$$AVE = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right)}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right) + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

3. ค่าความเที่ยงรวม (Composite Reliability) ค่าที่ยอมรับได้ควรมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ

$$CR = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2 + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

AVE = Average Variance Extracted ของแต่ละตัวแปร

CR = ค่าความเที่ยงรวมของตัวแปร (Composite Reliability)

λ_i = น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading)

n = จำนวนข้อคำถามที่วัดตัวแปร

δ_i = ค่าคาดคะเนของความแปรปรวนของตัวแปร (Error Variance)

สรุปภาพรวมการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ควรผ่านเกณฑ์กำหนดคือ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ค่า Average Variance Extracted มีควรค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างควรมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (Hair, et al., 2006, pp. 777-779)

สำหรับการหาคุณภาพเครื่องมือวัดตัวแปรในการศึกษาวิจัยนี้ คณะผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการหาคุณภาพเครื่องมือโดยการนำแบบสอบถาม มาทำการหาค่าความเที่ยงตรง หาค่าอำนาจจำแนก และ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างได้จริง ซึ่งมีรายละเอียดการหาคุณภาพแบบสอบถามดังนี้

1) ขั้นแรก เป็นการหาค่าความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบแผนในการสร้างแบบสอบถามตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรให้ครอบคลุมสิ่งที่จะศึกษา และได้สร้างจำนวนข้อความขึ้นให้ได้มากกว่าที่จะใช้จริงเป็นสองเท่า หลังจากนั้นได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข (Face Validation) รวมทั้งปรับจำนวนข้อตามความเหมาะสม

2) ขั้นที่สอง นำแบบทดสอบทุกชุดไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน

3) ขั้นที่สาม ทำการวิเคราะห์เนื้อหาคุณภาพแบบสอบถาม โดยการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ-แบบสอบถามโดยรวม (Item Total Correlation) เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกข้อ กต่ำกว่าค่า สำหรับค่าอำนาจจำนำจําแนกรายข้อ ใช้สตติติ t - ratio โดยใช้เกณฑ์ค่า t ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 2.0 ขึ้นไป และการหาค่า r - Item Total correlation (Corrected Item – Total Correlation) โดยใช้เกณฑ์ค่า r ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.20 ขึ้นไป จากนั้นคัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสองประการนี้แล้วนำไปเทียบกับแผนผังของแบบสอบถามที่จะนำไปใช้จริง โดยคัดเลือกจาก 1) ข้อความที่ผ่านเกณฑ์ค่า t และค่า r 2) ข้อความครอบคลุมแผนผัง (นิยาม) ของแบบสอบถามแต่ละชุดและ 3) ในกรณีมีข้อที่ผ่านเกณฑ์ตามข้อ 1) ไม่พอ และมีความจำเป็นต้องคัดข้อเพื่อให้ครอบคลุมแผนผังของตัวแปร การคัดเลือกข้อให้ขึ้นต่อค่า t เป็นหลักในการตัดสิน

4) ขั้นที่สี่ เมื่อได้ข้อครอบคลุมแผนผังของแบบสอบถามแล้วให้ทำการพิสูจน์โครงสร้างของแบบสอบถามโดยการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) โดยการทำ Confirmatory Factor Analysis ด้วยโปรแกรม LISREL เพื่อพิสูจน์ว่า ข้อความที่ผ่านการคัดเลือกที่ครอบคลุมแผนผังแบบสอบถามของตัวแปรแต่ละตัวนั้น มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งวัตถุประสงค์การทำ CFA มี 3 ข้อ คือ ประการแรก เพื่อตรวจสอบทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ประการที่สองใช้เพื่อสำรวจและระบุองค์ประกอบ และประการที่สามใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างตัวแปรใหม่ (นงลักษณ์ วิรชชัย, 2537, หน้า 142) โดยแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบในงานวิจัยนี้ควรผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 3 ใน 5 เกณฑ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) ควรมีค่าน้อย และควรเข้าใกล้ศูนย์ให้มากที่สุด และค่า p value ควรเป็นค่าที่ไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งจะแสดงว่าไม่เดลตสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยทั่วไปแล้วลักษณะของการทดสอบความกลมกลืนโดยวิธีนี้ คือถ้าผลหาระหว่างค่า Chi-Square กับค่า Degree of Freedom (df) มีค่าไม่เกิน 2 แสดงว่าไม่เดลตมีแนวโน้มที่จะ

สอดคล้องกับกลุ่มกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า Chi-Square จะต้องมี $p\text{-value}$ ที่ไม่น้อยกว่า 0.05 และต้องมีค่าสถิติที่ต่ำกว่า 0.90

(2) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) โดยมีค่าระหว่าง 0 และ 1 ยิ่งค่า GFI เข้าใกล้ 1.00 ยิ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า GFI ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

(3) ดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับ GFI

(4) ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation) เป็นค่าที่แสดงความแตกต่างต่อ Degree of Freedom (df) ซึ่งมีค่า RMSEA ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 ลงไป จึงจะแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(5) ดัชนีความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0 และ 1 ยิ่งค่า CFI เข้าใกล้ 1.00 ยิ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า CFI ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

5) ข้อสุดท้าย นำข้อความที่คัดเลือกในข้อสุดท้ายมารวมหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละชุดที่ใช้ในการศึกษารังนี้ ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient)

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองและผู้ช่วยนักวิจัยที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยมาแล้ว โดยทำการประสานงานผู้นำชุมชนในพื้นที่ที่ต้องการเก็บข้อมูล และคณาจารย์ที่มีการประสานงานด้วยตนเองล่วงหน้าก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่แต่ละแห่ง

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for WINDOWS โดยมีสถิติที่ใช้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าจำนวน และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคุณ (Multiple Regression Analysis : MRA) แบบ Enter และ Stepwise โดยใช้ตัวทำนายหลายตัว ในการทำนายตัวลูกทำนายที่ละตัว ใช้เกณฑ์แตกต่าง เปอร์เซ็นต์ทำนายที่ 5% (Cohen, 1977, pp. 413-414)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (Three-way Analysis of Variance) เพื่อวิเคราะห์หากกลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อย

ส่วนที่ 4 การทดสอบโมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlation Comparative Study) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป รวม 581 คน ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่สำคัญทั้งปัจจัยทางด้านลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะ และปัจจัยทางด้านชีวสังคมภูมิหลังของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ฯ ในส่วนต่อไปนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มน้ำเสนอกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 581 คน (ตารางที่ 4.1) ลักษณะทั่วไปของชาวบ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 1) เพศของชาวบ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ชาวบ้านเพศชาย 268 คน (ร้อยละ 46.1) และชาวบ้านเพศหญิง 313 คน (ร้อยละ 53.9) 2) อายุของชาวบ้านอยู่ระหว่าง 18 ถึง 76 ปี มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 40.0 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.9 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.3 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งอายุออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวบ้านที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40.0 ปี จัดเป็นกลุ่มชาวบ้านที่มีอายุน้อย จำนวน 297 คน (ร้อยละ 51.1) และกลุ่มชาวบ้านที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 40.0 ปี จัดเป็นกลุ่มชาวบ้านที่มีอายุมาก จำนวน 284 คน (ร้อยละ 48.9) 3) ศาสนาที่ชาวบ้านนับถือ ประกอบด้วย ศาสนาอิสลาม จำนวน 306 คน (ร้อยละ 52.7) และศาสนาอื่น ๆ (พุทธ, คริสต์) จำนวน 275 คน (ร้อยละ 47.3) 4) สถานภาพสมรสของชาวบ้าน ประกอบด้วย สถานภาพโสด จำนวน 148 คน (ร้อยละ 25.5) และสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) จำนวน 433 คน (ร้อยละ 74.5) 5) ระดับการศึกษาของชาวบ้าน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 12.0 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.9 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.5 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวบ้านที่มีระดับการศึกษาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 11.0 ปี จำนวน 284 คน (ร้อยละ 48.9) และกลุ่มชาวบ้านที่มีระดับการศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 12.0 ปี จำนวน 297 คน (ร้อยละ 51.1)

นอกจากนี้ 6) อัชีพของชาวบ้าน ประกอบด้วย อัชีพเกษตรกร จำนวน 128 คน (ร้อยละ 22.0) และอัชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) จำนวน 453 คน (ร้อยละ 78.0) 7) รายได้ของชาวบ้าน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 10,000.0 บาท ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13,145.6 บาท และค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9,523.1 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งรายได้ของชาวบ้านออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวบ้านที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000.0 บาท จำนวน 330 คน (ร้อยละ 56.8) และกลุ่มชาวบ้านที่มีรายได้มากกว่าหรือเท่ากับ 10,001.0 บาท จำนวน 251 คน (ร้อยละ 43.2) 8) จำนวนสมาชิกในครอบครัวของชาวบ้าน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 4.0 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 คน และค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.4 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งจำนวนสมาชิกในครอบครัวของชาวบ้านออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน จำนวน 275 คน (ร้อยละ 47.3) และกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่าหรือเท่ากับ 5 คน จำนวน 306 คน (ร้อยละ 52.7) 9) ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 2,000.0 เมตร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2,854.9 เมตร และค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.4 ซึ่งใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 เมตร (ระยะไกล) จำนวน 300 คน (ร้อยละ 51.6) และกลุ่มที่มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ มากกว่าหรือเท่ากับ 2,001 เมตร (ระยะใกล้) จำนวน 281 คน (ร้อยละ 48.4) และ 10) การเข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 218 คน (ร้อยละ 37.5) และกลุ่มชาวบ้านที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 363 คน (ร้อยละ 62.5)

โดยสรุปลักษณะทั่วไปส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ เป็นกลุ่มชาวบ้านเพศหญิง ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40.0 ปี นับถือศาสนาอิสลาม มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) มีระดับการศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 10.0 ปี ประกอบอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000.0 บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 เมตร (ระยะใกล้) และส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับทางศูนย์เรียนรู้ฯ

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ*	ชาย	268	46.1
	หญิง	313	53.9
อายุ*	อายุน้อย (≤ 40.00 ปี)	297	51.1
	อายุมาก (≥ 40.01 ปี)	284	48.9
ศาสนา	อิสลาม	306	52.7
	อื่นๆ (พุทธ, คริสต์)	275	47.3
สถานภาพสมรส*	โสด	148	25.5
	อื่นๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า)	433	74.5
ระดับการศึกษา*	การศึกษาน้อย (≤ 11 ปี)	284	48.9
	การศึกษามาก (≥ 12 ปี)	297	51.1
อาชีพ*	เกษตรกร	128	22.0
	อื่นๆ (รับราชการ พนักงาน ฯ)	453	78.0
รายได้*	รายได้น้อย ($\leq 10,000$ บาท)	330	56.8
	รายได้มาก ($\geq 10,001$ บาท)	251	43.2
จำนวนสมาชิกในครอบครัว*	น้อย (≤ 4 คน)	275	47.3
	มาก (≥ 5 คน)	306	52.7
ระยะทาง*	ใกล้ศูนย์การเรียนรู้ ($\leq 2,000$ เมตร)	300	51.6
	ไกลศูนย์การเรียนรู้ ($\geq 2,001$ เมตร)	281	48.4
การเข้าร่วมกิจกรรม*	ไม่เคยเข้าร่วม	218	37.5
	เคยเข้าร่วม	363	62.5
รวม		581	100.0

หมายเหตุ * ตัวแปรลักษณะทั่วไปที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบอยพหุคุณ ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

4.2 ผลการทำนายจิตลักษณ์ตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณ์เดิม เป็นตัวทำนาย

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงให้เห็นต่อการทำนาย ตัวทำนายที่สำคัญ และลำดับการทำนาย ในตัวแปรตาม 3 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน (Enter และ Stepwise) โดยมีชุดตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ได้แก่ ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัจพสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสาร ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณ์เดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณ์เดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัจพสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนาย ว่าสามารถทำนายตัวแปรตามดังกล่าวข้างต้น ได้มากกว่าเพียงลำพังชุดใดชุดหนึ่ง อย่างน้อย 5 % ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ที่แบ่งตาม ลักษณ์ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) แบ่งตามเพศ คือ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง 2) แบ่งตามอายุ คือ กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมาก 3) แบ่งตามสถานภาพสมรส คือ กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า) 4) แบ่งตามระดับการศึกษา คือ กลุ่ม ระดับการศึกษาน้อย และกลุ่มระดับการศึกษามาก 5) แบ่งตามอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกร และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) 6) แบ่งตามรายได้ คือ กลุ่มที่มีรายได้น้อย และกลุ่มที่มีรายได้มาก 7) แบ่งตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว คือ กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย และกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก 8) แบ่งตามระเบะทาง คือ กลุ่มที่มีระเบะทางไกด์ศูนย์การเรียนรู้ฯ และกลุ่มที่มีระเบะทางไกด์ศูนย์การเรียนรู้ฯ และ 9) แบ่งตามการเข้าร่วมกิจกรรม คือ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในส่วนต่อไปเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลแบบถดถอยพหุคุณ โดยรวม และแบบขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ผลการทํานายทัศนคติที่ดีต่อสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิน เป็นตัวทํานาย

เมื่อนำคะแนนทัศนคติที่ดีต่อสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ผลโดยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทํานายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทํานาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทํานายชุดสถานการณ์สามารถร่วมกันทํานายทัศนคติที่ดีต่อสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวม ได้ 58.9% โดยมีตัวทํานายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับ ความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .45, .30 และ .13 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้ข่าวสารสูนย์เรียนรู้มาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก จะยิ่งมีทัศนคติที่ดีต่อสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทํานายสามารถทํานายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีระยะทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ ทํานายได้ 68.9% โดยมีตัวทํานายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53, .26 และ .16 สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทํานาย สามารถทํานายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มอาชีพเกษตรกร ทํานายได้ 65.5% โดยมีตัวทํานายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .48 และ .42 ตามลำดับ และสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทํานาย สามารถทํานายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีระยะทางใกล้สูนย์การเรียนรู้ฯ ทํานายได้ 48.3% โดยมีตัวทํานายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .34 และ .16 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อย ดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทํานาย โดยสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทํานาย ทํานายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 52.5% ถึง 63.2% โดยสรุปแล้วตัวทํานายฝ่ายสถานการณ์ที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทํานาย คือ 1) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) 2) การรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 3) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ

เบอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเบอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 6 คู่ คือ กลุ่มอาชญากรรม กับกลุ่มอาชญากรรม (52.8% และ 63.2% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (52.1% และ 61.8% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับ การศึกษามาก (63.1% และ 54.4% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (65.5% และ 56.8% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะเวลาใกล้สูญเสียการเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะเวลาใกล้สูญเสียการเรียนรู้ฯ (68.9% และ 48.3% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (52.5% และ 58.0% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนทัศนคติที่ดีต่อสูญเสียการเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ทดสอบโดย แบบพหุคุณแบบบวก แบบบวกขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย ตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ผล การวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทำนายจิตลักษณะเดิมสามารถถ่วงกันทำนาย ทัศนคติที่ดีต่อสูญเสียการเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวม ได้ 37.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียง ตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่ง อนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .38 และ .29 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมี การรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมาก หรือยังมีมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก จะยิ่งมีทัศนคติที่ดีต่อสูญเสียการเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามที่คาดไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า จิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ทำนายได้ 49.8% โดยมีตัว ทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .31 และ .24 ตามลำดับ จิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ทำนายได้ 48.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การ รับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .47 และ .28 ตามลำดับ และจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 28.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การ รับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .35 และ .25 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเบอร์เซ็นต์การทำนาย โดยจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือ ได้ 28.6% ถึง 41.1% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายจิตลักษณะเดิมที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถ ในการทำนาย คือ 1) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และ 2) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)

และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 5 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (32.8% และ 41.1% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (29.3% และ 41.5% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ (31.2% และ 38.8% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะเวลาทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะเวลาทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ (45.7% และ 28.6% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (37.3% และ 28.4% ตามลำดับ)

เมื่อนำมาคำนวณทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ผลโดย แบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่าง จากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุณตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวม ได้ 62.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับ ความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .31, .15, .14 และ .12 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก หรือยังมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือยังมีสุขภาพจิตค่อนข้างมาก จึงยังมีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาตามความไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.2) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีระยะเวลาทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 72.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .40, .35, .17 และ .13 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 67.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) สุขภาพจิต (MEH) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) ค่าเบต้าเท่ากับ .37, .31, .16, .15 และ .14 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีระยะเวลาทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 51.4% โดยมีตัวทำนาย

ตารางที่ 4.2 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย

กลุ่ม จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 สถานการณ์ (1, 2, 3, 4)				ชุดที่ 2 จิตลักษณะเดิม (5, 6, 7)				ชุดที่ 3 สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)				% แตกต่าง
	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	ตัวทำนาย	
รวม	581	58.9	1,2,4	.45, .30, .13	37.0	7,6	.38, .29	62.2	1,2,7,4,5	.35, .31, .15, .14, .12	3.3		
เพศชาย	268	56.7	1,2,4	.43, .32, .13	32.8	7,6	.41, .22	61.0	1,2,7,4,5	.34, .32, .16, .13, .13	4.3		
เพศหญิง	313	61.5	1,2,3	.46, .29, .15	41.1	6,7	.36, .35	63.9	1,2,4,7,5	.36, .29, .15, .13, .10	2.4		
อายุน้อย	297	52.8	1,2,4	.37, .35, .15	29.3	7,6	.33, .27	55.4	2,1,4,7,6	.32, .31, .12, .11, .09	2.6		
อายุมาก	284	63.2	1,2,4	.49, .27, .12	41.5	7,6	.40, .31	67.3	1,2,5,7,4	.37, .31, .16, .15, .14	4.1		
สถานภาพโสด	148	52.1	2,1	.42, .41	34.1	6,7	.38, .28	56.2	2,1,5	.46, .34, .17	4.1		
สถานภาพ혼인	433	61.8	1,2,4,3	.46, .25, .11, .08	38.4	7,6	.42, .25	64.9	1,2,7,4,5	.39, .26, .16, .14, .11	3.1		
กศ.ขอย	284	63.1	1,2,4	.52, .25, .14	36.1	7,6	.42, .23	66.4	1,2,7,5,4	.45, .27, .15, .12, .11	3.3		
กศ.มาก	297	54.4	2,1,4	.40, .31, .16	35.3	7,6	.33, .33	58.3	2,1,4,6,7,5	.38, .17, .16, .11, .10, .09	3.9		
อาชีพเกษตรกร	128	65.5	2,1	.48, .42	31.2	6,7	.33, .28	66.5	2,1	.48, .42	1.0		
อาชีพอื่นๆ	453	56.8	1,2,4	.46, .26, .15	38.8	7,6,5	.39, .31, -.08	60.4	1,2,7,4,5	.35, .28, .16, .15, .12	3.6		
รายได้น้อย	330	58.4	1,2,4	.36, .35, .21	36.2	7,6	.43, .23	59.6	2,1,4,7,5	.35, .29, .17, .11, .08	1.2		
รายได้มาก	251	61.2	1,2	.56, .28	38.9	6,7	.36, .32	66.4	1,2,7,5	.46, .30, .17, .12	5.2*		
สามีภรรยา	275	61.3	1,2,4,3	.38, .29, .14, .10	48.0	7,6	.47, .28	66.1	1,2,7,4,5	.31, .26, .25, .14, .09	4.8		
สามีภรรยา	306	56.5	1,2,4	.47, .30, .11	49.8	6,7	.31, .24	58.7	1,2,5,4	.39, .37, .16, .14	2.2		
ระยะใกล้	300	68.9	1,2,4	.53, .26, .13	45.7	7,6	.40, .33	72.9	1,2,7,4,5	.41, .24, .17, .16, .12	4.0		
ระยะไกล	281	48.3	2,1,4	.35, .34, .16	28.6	7,6	.34, .25	51.4	2,1,7,5	.40, .35, .17, .13	3.1		
ไม่เคยเข้าร่วม	218	52.5	1,2	.54, .25	37.3	7,5,6	.40, -.23, .17	55.8	1,7,2	.47, .22, .19	3.3		
เคยเข้าร่วม	363	58.0	2,1,4	.42, .29, .17	28.4	7,6	.35, .25	62.6	2,5,4,1,6	.50, .19, .18, .18, .08	4.6		

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ .05 และ * มีปัจจัยเชิงพหุคติที่ต้องลดแต่ 5.0% จึงนำไป

ตัวทำนายที่ 1 คือ การรับรู้ปัจจัยสถานการณ์ (SON)

ตัวทำนายที่ 2 คือ การรับรู้ว่าสร้างความยืดหยุ่นรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 คือ การสนับสนุนทางสังคมจากภาคชุมชน (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 คือ การเห็นแบบอย่างของคนรอบข้าง (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 คือ สุขภาพจิต (MEH)

ตัวทำนายที่ 6 คือ มุ่งอนาคตความคุ้มค่า (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 คือ การรับรู้ถูกความต้องการผ่อนผัน (GRM)

ที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปั้นสถานทางสังคม (SON) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และสุขภาพจิต (MEH) ค่าเบนตัวเท่ากับ .40, .35, .17 และ .13 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อย ดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 55.4% ถึง 66.5% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ปั้นสถานทางสังคม (SON) 2) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 3) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) 4) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 8 คู่ คือ กลุ่มอาชญากรรม กับกลุ่มอาชญากรรม (55.4% และ 67.3% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (56.2% และ 64.9% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (66.4% และ 58.3% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (66.5% และ 60.4% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (59.6% และ 66.4% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (66.1% และ 58.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะเวลาทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะเวลาทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ (72.9% และ 51.4% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (55.8% และ 62.6% ตามลำดับ)

จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ปั้นสถานทางสังคม (SON) 2) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 3) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) สามารถทำนายได้ 58.9% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และ 2) มุ่งอนาคต ควบคุมตน (FOS) สามารถทำนายได้ 37.0% ประการที่ 3 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ปั้นสถานทางสังคม (SON) 2) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 3) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) 4) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 62.2% และประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 3 ได้แก่ กลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มสถานการณ์ หรือ

ตัวท่านนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม เพียงลำพังอย่างน้อย 5% ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่มนี้มีรายได้มาก (มีความแตกต่าง 5.2%)

4.2.2 ผลการท่านายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้หัว ``` แบบกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่มจิตลักษณะเดิม เป็นตัวท่านาย ```

เมื่อนำมาคำนวณความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ทดสอบแบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวท่านายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ประกอบด้วยตัวท่านาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวท่านายชุดสถานการณ์สามารถร่วมกันท่านายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 56.1% โดยมีตัวท่านายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .56 และ .27 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯมาก จะยังมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวท่านายสามารถท่านายได้สูงสุดในกลุ่มอาชีพเกษตรกร ท่านายได้ 68.6% โดยมีตัวท่านายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .68 และ .20 สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวท่านาย สามารถท่านายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ ท่านายได้ 67.9% โดยมีตัวท่านายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53 และ .42 ตามลำดับ และสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวท่านาย สามารถท่านายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีระยะทางใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ ท่านายได้ 39.7% โดยมีตัวท่านายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .54 และ .17 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การท่านาย โดยสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวท่านาย ท่านายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 48.5% ถึง 65.5% โดยสรุปแล้วตัวท่านายฝ่ายสถานการณ์ที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการท่านาย คือ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การรับรู้ปัทสถาน

ทางสังคม (SON) และ 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 8 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (60.6% และ 53.9% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (48.5% และ 62.1% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (50.0% และ 58.6% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (59.8% และ 53.2% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (68.6% และ 52.6% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสามาชิก ในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสามาชิกในครอบครัวมาก (59.2% และ 53.6% ตามลำดับ) กลุ่มที่มี ระยะทางใกล้สูญย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางไกลสูญย์การเรียนรู้ฯ (67.9% และ 39.7% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (49.7% และ 65.5% ตามลำดับ)

เมื่อนำมาคำนวณความพร้อมที่จะสนับสนุนสูญย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการ วิเคราะห์โดยแบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณะ เดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณ ความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนสูญย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 31.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้คุณ ความดีของแผ่นดิน (GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .40, .23 และ -.19 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมาก หรือ ยังมีมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก หรือมีสุขภาพจิตน้อย จะยังมีความพร้อมที่จะสนับสนุนสูญย์การ เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัว ทำนาย สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีสามาชิกในครอบครัวน้อย ทำนายได้ 42.7% โดยมีตัว ทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .49, .23 และ -.16 ตามลำดับ จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่มี ระยะทางใกล้สูญย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 38.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับ ความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .41, .27 และ -.11 ตามลำดับ และจิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีสามาชิกในครอบครัวมาก ทำนายได้ 20.2% โดยมีตัว ทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน

(GRM) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .28, .23 และ -.21 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือ ได้ 24.1% ถึง 37.8% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายจิตลักษณะเดิมที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) 2) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และ 3) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 4 คู่ คือ กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (29.1% และ 34.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (42.7% และ 20.2% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระเบะทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระเบะทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ (38.1% และ 24.1% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (37.8% และ 25.9% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ทดสอบแบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวม ได้ 57.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .52, .22 และ .15 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก หรือยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก หรือยังมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมาก จะยังมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 70.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .59, .21 และ .14 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่มีระเบะทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 68.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การ

รับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .48, .32 และ .13 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงในกลุ่มที่มีระลักษณ์ทางไกลศูนย์ การเรียนรู้ฯ ทำนายได้ 42.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .51, .16 และ .11 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแบ่งผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 52.6% ถึง 66.3% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) 3) สุขภาพจิต (MEH) และ 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ เมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันพบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (61.6% และ 55.3% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (52.6% และ 62.8% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (53.4% และ 59.3% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (70.1% และ 54.0% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (55.3% และ 61.1% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (62.2% และ 54.0% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระลักษณ์ทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระลักษณ์ทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ (68.9% และ 42.2% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (52.0% และ 66.3% ตามลำดับ)

จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 2) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) สามารถทำนายได้ 56.1% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) 2) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และ 3) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 31.2% ประการที่ 3 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และ 3) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) สามารถทำนายได้ 57.4% และ ประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 3 ได้แก่ กลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม ไม่สามารถทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มสถานการณ์ หรือตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม เพียงลำพังอย่างน้อย 5% ผลเช่นนี้ไม่พนในกลุ่มใด

ตารางที่ 4.3 ผลการทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย

คู่มุ่ง	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 สถานการณ์ (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 จิตลักษณะเดิม (5, 6, 7)			ชุดที่ 3 สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง
		% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	581	56.1	2,1	.56, .27	31.2	7,6,5	.40, -.23, -.19	57.4	2,1,7	.52, .22, .15	1.3
เพศชาย	268	60.6	2,1	.64, .22	30.7	7,5,6	.40, -.24, .18	61.6	2,1,7	.59, .19, .11	1.0
เพศหญิง	313	53.9	2,1,3	.45, .25, .14	32.5	7,6,5	.39, .27, -.14	55.3	2,1,7	.45, .25, .17	1.4
อายุน้อย	297	48.5	2,1	.54, .24	29.2	7,5,6	.46, -.16, .14	52.6	2,7,1	.47, .22, .18	4.1
อายุมาก	284	62.1	2,1	.59, .27	32.9	7,6,5	.35, .28, -.21	62.8	2,1,5	.63, .24, .08	0.7
สถานภาพโสด	148	50.0	2,1	.57, .21	28.0	7,6	.38, .20	53.4	2,7,1	.52, .19, .15	3.4
สถานภาพ혼인	433	58.6	2,1,3	.52, .24, .11	32.1	7,6,5	.40, .22, -.20	59.3	2,1,7,3	.50, .21, .10, .09	0.7
กศ.น้อย	284	59.8	2,1	.51, .36	32.4	7,6,5	.34, .24, -.23	60.3	2,1,7	.48, .33, .09	0.5
กศ.มาก	297	53.2	2,1	.62, .16	31.2	7,6,5	.45, .19, -.16	56.1	2,7	.59, .24	2.9
อาชีพเกษตรกร	128	68.6	2,1	.68, .20	36.5	7,6	.43, .23	70.1	2,1,7	.59, .21, .14	1.5
อาชีพพ่อแม่	453	52.6	2,1,3	.50, .22, .12	32.6	7,5,6	.40, -.26, .23	54.0	2,1,7,3	.47, .18, .14, .08	1.4
รายได้น้อย	330	54.7	2,1	.59, .24	29.1	7,6,5	.41, .18, -.17	55.3	2,1,7	.55, .20, .10	0.6
รายได้มาก	251	58.7	2,1	.50, .32	34.7	7,6,5	.38, .29, -.20	61.1	2,1,7	.46, .25, .20	2.4
สามัคคีน้อย	275	59.2	2,1,3	.51, .22, .13	42.7	7,6,5	.49, .23, -.16	62.2	2,7,1	.46, .25, .20	3.0
สามัคคีมาก	306	53.6	2,1	.58, .24	20.2	7,6,5	.28, .23, -.21	54.0	2,1	.58, .24	0.4
ระยะใกล้	300	67.9	2,1	.53, .36	38.1	7,6,5	.41, .27, -.11	68.9	2,1,7	.48, .32, .13	1.0
ระยะไกล	281	39.7	2,1	.54, .17	24.1	5,7,6	-.31, .30, .20	42.2	2,7,1	.51, .16, .11	2.5
ไม่มีค่ายเข้าร่วม	218	49.7	1,3,2	.37, .27, .18	37.8	7,5,6	.36, -.24, .21	52.0	1,3,7,2	.33, .21, .18, .15	2.3
เคยเข้าร่วม	363	65.5	2,1	.75, .09	25.9	7,5,6	.42, -.16, .11	66.3	2,5	.82, .10	0.8

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสัมภพอยู่ที่ .05 และ * มีปัจจัยเข้ามาต่อกันต่างหากแต่ 5.0% ขึ้นไป

ตัวทำนายที่ 1 คือ การรับรู้ปัจจัยสถานทางสังคม (SON)

ตัวทำนายที่ 2 คือ การรับรู้ว่าชาวศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 คือ การสนับสนุนทางสังคมจากภาคชุมชน (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 คือ การเทนเนบบอนจากคนรอบข้าง (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 คือ สุขภาพจิต (MEH)

ตัวทำนายที่ 6 คือ มุ่งอนาคตครอบครัวตน (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 คือ การรับรู้คุณความดีของผู้คน (GRM)

4.2.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ และกลุ่นจิตสังคมเดิน เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำมาคำนวณการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์โดยแบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ประกอบด้วยตัวทำนาย 4 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดสถานการณ์สามารถถ่วงกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 47.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .58, .18, -.14 และ .10 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐน้อย หรือยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก จะยิ่งมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนายสามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 68.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .70 และ .18 สถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 62.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าเบต้าเท่ากับ .64 และ .22 ตามลำดับ และสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 31.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .54 ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกัน กับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยสถานการณ์ทั้ง 4 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 37.4% ถึง 55.4% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายสถานการณ์ที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) และ 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อย

ด้วยกัน พนบฯ มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 7 คู่ คือ กลุ่มอายุน้อย กับ กลุ่มอายุมาก (55.4% และ 44.2% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (37.4% และ 50.4% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (53.1% และ 45.6% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (68.5% และ 42.1% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิก ในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (52.8% และ 42.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มี ระยะเวลาทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะเวลาทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ (51.9% และ 41.0% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (31.9% และ 62.5% ตามลำดับ)

เมื่อนำมาคำนวณการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ ทดสอบแบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิต มุ่งอนาคตคุณคน และการรับรู้คุณความดี ของแต่ละวัน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า ตัวทำนายจิตลักษณะเดิมสามารถ ร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวม ได้ 17.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ สุขภาพจิต (MEH) การ รับรู้คุณความดีของแต่ละวัน (GRM) และมุ่งอนาคตคุณคน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ -.30, .21 และ .20 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยิ่งมีสุขภาพจิตดีน้อย หรือยิ่งมีการรับรู้คุณความดีของ แต่ละวันมาก หรือยิ่งมุ่งอนาคตคุณคนมาก จะยิ่งมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญา บังสามากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.4) ปรากฏว่า จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัว ทำนาย สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 36.6% โดยมีตัวทำนายที่ สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณความดีของแต่ละวัน (GRM) และมุ่งอนาคตคุณคน (FOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .47 และ .19 ตามลำดับ จิตลักษณะเดิม ทั้ง 3 ตัว ทำนาย สามารถทำนายได้ในปริมาณสูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 27.5% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้คุณความดีของ แต่ละวัน (GRM) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .44 และ -.30 ตามลำดับ และจิตลักษณะ เดิม ทั้ง 3 ตัวทำนาย สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่มีสถานภาพโสด ทำนายได้ 8.2% โดยมีตัว ทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ มุ่งอนาคตคุณคน (FOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .31 และ -.17 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อย ดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

ตารางที่ 4.4 ผลการทำงานยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาโดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย

กลุ่ม จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 สถานการณ์ (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 อิทธิพลเดิม (5, 6, 7)			ชุดที่ 3 สถานการณ์ และอิทธิพลเดิม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			ผลค่า %	
	% ท่านาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ท่านาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ท่านาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า		
รวม	581	47.9	2,4,3,1	.58, .18, -.14, .10	17.1	5,7,6	-.30, .21, .20	48.8	2,4,1,3,5	.55, .17, .14, -.13, -.08	0.9
เพศชาย	268	50.0	2,1	.63, .12	23.4	5,6,7	-.40, .21, .19	52.4	2,1,5	.54, .18, -.17	2.4
เพศหญิง	313	47.6	2,4,3	.59, .30, -.17	13.5	7,5,6	.22, -.21, .19	47.8	2,4,3	.59, .30, -.17	0.2
อายุน้อย	297	55.4	2,4,3	.62, .28, -.12	12.3	7,5,6	.22, -.19, .18	55.7	2,4,3	.62, .28, -.12	0.3
อายุมาก	284	44.2	2,1	.51, .21	26.8	5,6,7	-.40, .22, .22	47.4	2,1,5	.40, .28, -.20	3.2
สถานภาพโสด	148	37.4	2	.57	8.2	6,5	.31, -.17	40.0	2,7,4	.58, -.18, .15	2.6
สถานภาพเชื่นฯ	433	50.4	2,4	.59, .18	20.8	5,7,6	-.31, .28, .13	51.4	2,4,1,5,3	.54, .16, .15, -.10, -.10	1.0
กศ.น้อย	284	53.1	2,4	.63, .13	24.6	5,7,6	-.37, .22, .14	54.3	2,4,5	.59, .14, -.09	1.2
กศ.มาก	297	45.6	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	14.1	6,5,7	.27, -.19, .19	46.0	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	0.4
อาชีพเกษตรกร	128	68.5	2,1	.70, .18	36.6	7,6	.47, .19	70.2	2,1,7	.60, .18, .15	1.7
อาชีพเชื่นฯ	453	42.1	2,4,3	.57, .23, -.14	17.1	5,6,7	-.37, .19, .15	43.9	2,4,1,3,5,7	.52, .18, .15, -.13, -.10, -.09	1.8
รายได้น้อย	330	47.1	2	.68	18.0	7,5	.37, -.19	47.5	2	.68	0.4
รายได้มาก	251	51.1	2,4,3,1	.50, .28, -.21, .16	19.1	6,5	.37, -.34	52.2	2,4,1,3,5	.47, .24, .21, -.20, -.10	1.1
สมัชิกน้อย	275	52.8	2,4,3	.67, .17, -.13	18.0	7,6,5	.24, .22, -.19	59.9	2,4,3	.67, .17, -.13	7.1*
สมัชิกมาก	306	42.7	2,4	.52, .21	19.0	5,6,7	-.41, .19, .15	46.3	2,5,1,4	.42, -.20, .15, .14	3.6
ระยะใกล้	300	51.9	2,4	.58, .18	19.4	6,5,7	.29, -.28, .18	53.1	2,4,7,1	.59, .16, -.13, .11	1.2
ระยะไกล	281	41.0	2,4,3	.58, .18, -.12	15.0	5,7	.30, .24	42.2	2,4,5	.52, .13, -.11	1.2
ไม่เคยเข้าร่วม	218	31.9	2	.54	17.6	5	-.41	36.7	2,5,3	.53, -.25, -.16	4.8
เคยเข้าร่วม	363	62.5	2,4	.64, .22	27.5	7,5	.44, -.30	63.9	2,4,5,1	.58, .18, -.12, .10	1.4

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ .05 และ * มีปัจจัยซึ่งมีผลต่อตั้งแต่ 5.0% ขึ้นไป

ตัวทำนายที่ 1 คือ การรับรู้ปัจจัยสถานทางสังคม (SON)

ตัวทำนายที่ 2 คือ การรับรู้เข้าสู่สารคูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 คือ การสนับสนุนทางสังคมจากภาคชุมชน (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 คือ การเห็นแบบอย่างจากนอร์ชั่ง (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 คือ ฐานความเชื่อ (MEH)

ตัวทำนายที่ 6 คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านความคุ้มครอง (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)

พิสัยของเบอร์เซ็นต์การทำนาย โดยจิตลักษณะเดิม 3 ตัวทำนาย ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 12.3% ถึง 26.8% โดยสรุปแล้วตัวทำนายฝ่ายจิตลักษณะเดิมที่สำคัญเรียงตามลำดับความสามารถในการทำนาย คือ 1) สุขภาพจิต (MEH) และ 2) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเบอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเบอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 6 คู่ คือ กลุ่มเพศชาย กับกลุ่มเพศหญิง (23.4% และ 13.5% ตามลำดับ) กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (12.3% และ 26.8% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (8.2% และ 20.8% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (24.6% และ 14.1% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (36.6% และ 17.1% ตามลำดับ) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (17.6% และ 27.5% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ ผลโดยแบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวม ได้ 48.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .55, .17, .14, -.13 และ -.08 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐน้อย หรือมีสุขภาพจิตดีน้อย จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 70.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .60, .18 และ .15 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 63.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .55, .17, .14, -.13 และ -.08 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐน้อย หรือมีสุขภาพจิตดีน้อย จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากตามไปด้วย

น้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) สุขภาพจิต (MEH) และการรับรู้ปัทสสถานทางสังคม (SON) มีค่าเบต้าเท่ากับ .58, .18, -.12 และ .10 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทำนายได้ 36.7% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) สุขภาพจิต (MEH) และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53, -.25 และ -.16 ตามลำดับ ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่ม ย่อค้างกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 40.0% ถึง 59.9% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 3 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปัทสสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% มี 7 คู่ คือ กลุ่มอายุน้อย กับกลุ่มอายุมาก (55.7% และ 47.4% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (40.0% และ 51.4% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (54.3% และ 46.0% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (70.0% และ 43.9% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (59.9% และ 46.3% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลสูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางใกล้สูนย์การเรียนรู้ฯ (53.1% และ 42.2% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (36.7% และ 63.9% ตามลำดับ)

จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 4) การรับรู้ปัทสสถานทางสังคม (SON) สามารถทำนายได้ 47.9% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) สุขภาพจิต (MEH) 2) การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) และ 3) มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) สามารถทำนายได้ 17.1% ประการที่ 3 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปัทสสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 48.8% และประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 3 ได้แก่ กลุ่ม

สถานการณ์และจิตลักษณะเดิม สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มสถานการณ์ หรือตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม เพียงลำพังอย่างน้อย 5% ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย (มีความแตกต่าง 7.1)

4.3 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ กลุ่มจิตลักษณะเดิม และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงหาปัจจัยที่มีผลต่อการทำนาย ตัวทำนายที่สำคัญ และลำดับการทำนาย ในตัวแปรตาม 1 ตัวแปร คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน (Enter และ Stepwise) โดยมีชุดตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ได้แก่ ตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวทำนาย 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุณตน และการรับรู้คุณความดีของผู้คน ตัวทำนายชุดที่ 4 คือ ชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และตัวทำนายชุดที่ 5 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 9 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุณตน การรับรู้คุณความดี ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนาย ว่าสามารถทำนายตัวแปรตามดังกล่าวข้างต้นได้มากกว่าเพียงลำพังชุดใดชุดหนึ่ง อย่างน้อย 5 % ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) แบ่งตามเพศ คือ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง 2) แบ่งตามอายุ คือ กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมาก 3) แบ่งตามสถานภาพสมรส คือ กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า) 4) แบ่งตามระดับการศึกษา คือ กลุ่มระดับการศึกษาน้อย และกลุ่มระดับการศึกษามาก 5) แบ่งตามอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกร และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) 6) แบ่งตามรายได้ คือ กลุ่มที่มีรายได้น้อย และกลุ่ม

ที่มีรายได้มาก 7) แบ่งตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว คือ กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย และ กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก 8) แบ่งตามระยะทาง คือ กลุ่มที่มีระยะทางไกลสูงย์การเรียนรู้ฯ และกลุ่มที่มีระยะทางใกล้สูงย์การเรียนรู้ฯ และ 9) แบ่งตามการเข้าร่วมกิจกรรม คือ กลุ่มที่ไม่เคย เข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในส่วนต่อไปเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ แบบทดสอบพหุคูณโดยรวม และเป็นขั้นเป็นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการดำเนินการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ ชุดสถานการณ์ ชุดที่ 2 คือ ชุดจิตลักษณะเดิม และชุดที่ 3 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับตัว ทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ได้มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ไปแล้วข้างต้น (ตารางที่ 4.4) ในส่วนนี้ จึงขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ตัวทำนายชุดที่ 4 และชุดที่ 5

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ ทดสอบแบบพหุคูณแบบบวก และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 4 คือ ชุดจิตลักษณะตาม สถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวมได้ 26.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจาก มากไปหาน้อย) คือ ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) และทัศนคติที่ดี ต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าเบต้าเท่ากับ .28 และ .27 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยิ่งมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก หรือยิ่งมีทัศนคติที่ดีต่อ ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก จะยิ่งมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากตาม ไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถ ดำเนินได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 48.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียง ตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าเบต้าเท่ากับ .45 และ .26 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 46.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย) คือ ความพร้อมที่จะ สนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) และทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าเบต้าเท่ากับ .41 และ .31 ตามลำดับ และตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายได้ต่ำสุดใน กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 8.4% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์

เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าเบนต้าเท่ากับ .28 ซึ่งการแปลผลในทั้ง 3 กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผล เช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 4 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 19.5% ถึง 36.6% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) และ 2) ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และเมื่อทำการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่าง กันมากกว่า 5% มี 8 คู่ คือ กลุ่มเพชรบาย กับกลุ่มเพชรภูษิ (36.6% และ 22.3% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่นๆ (20.5% และ 28.2% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (36.2% และ 23.1% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่นๆ (48.8% และ 20.5% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (30.1% และ 23.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (30.1% และ 22.9% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะเวลาใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะเวลาใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ (31.6% และ 19.5% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (8.4% และ 46.8% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มาทำการวิเคราะห์ โดยถอยแบบพหุคุณแบบรวม และแบบขั้นตอน โดยมีตัวทำนายชุดที่ 5 คือ ชุดสถานการณ์ ร่วมกับ ตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวทำนาย 9 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้คุณความดี ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ในกลุ่มรวม ได้ 49.1% โดย มีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบนต้าเท่ากับ .55, .17, .14, -.13 และ -.08 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ชาวบ้านยังมีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก หรือยังมีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก หรือยังมีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมาก หรือได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐน้อย หรือมีสุขภาพจิตดีน้อย จะยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากตามไปด้วย

ตารางที่ 4.5 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาโดยใช้ตัวแปรสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 3 สถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			ชุดที่ 4 จิตลักษณะตามสถานการณ์ (8, 9)			ชุดที่ 5 สถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)			%
		% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบนต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบนต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบนต้า	
รวม	581	48.8	2,4,1,3,5	.55, .17, .14, -.13, -.08	26.8	9,8	.28, .27	49.1	2,4,1,3,5	.55, .17, .14, -.13, -.08	0.3
เทพฯ	268	52.4	2,1,5	.54, .18, -.17	36.6	9,8	.46, .18	53.8	2,8,5	.50, .21, -.17	1.4
เทพภูง	313	47.8	2,4,3	.59, .30, -.17	22.3	8	.46	48.6	2,4,3	.59, .30, -.18	0.8
อาชุ้นอย	297	55.7	2,4,3	.62, .28, -.12	29.3	8	.53	56.8	2,4,3,8	.57, .25, -.13, .10	1.1
อาชุมาก	284	47.4	2,1,5	.40, .28, -.20	28.5	9,8	.37, .20	47.4	2,1,5	.40, .28, -.20	0.0
สถานภาพโสด	148	40.0	2,7,4	.58, -.18, .15	20.5	8	.43	40.8	2,7,8	.54, -.22, .21	0.8
สถานภาพอ่อน ๆ	433	51.4	2,4,1,5,3	.54, .16, .15, -.10, -.10	28.2	9,8	.30, .26	51.7	2,4,1,5,3	.54, .16, .15, -.10, -.10	0.3
กศ.น้อย	284	54.3	2,4,5	.59, .14, -.09	36.2	9,8	.36, .29	56.1	2,8,5	.51, .22, -.14	1.8
กศ.มาก	297	46.0	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	23.1	8	.47	46.5	2,4,1,3	.50, .19, .18, -.14	0.5
อาชีพเกษตรกร	128	70.2	2,1,7	.60, .18, .15	48.8	8,9	.45, .26	72.0	2,1,7	.60, .19, .16	1.8
อาชีพอ่อน ๆ	453	43.9	2,4,1,3,5,7	.52, .18, .15, -.13, -.10, -.09	20.5	9,8	.25, .23	44.2	2,4,1,3,5,7	.52, .18, .15, -.13, -.10, -.09	0.3
รายได้ต่ำ	330	47.5	2	.68	30.1	9,8	.37, .20	48.2	2,8	.61, .10	0.7
รายได้มาก	251	52.2	2,4,1,3,5	.47, .24, .21, -.20, -.10	23.7	8	.47	53.6	2,1,4,3,9,5	.56, .25, .23, -.18, -.17, -.09	1.4
สมรรถิกน้อย	275	59.9	2,4,3	.67, .17, -.13	30.1	8,9	.29, .28	53.3	2,4,3	.67, .17, -.13	6.6*
สมรรถิกมาก	306	46.3	2,5,1,4	.42, -.20, .15, .14	22.9	9,8	.26, .26	46.7	2,5,1,4	.42, -.20, .15, .14	0.4
ระยะใกล้	300	53.1	2,4,7,1	.59, .16, -.13, .11	31.6	9,8	.30, .28	53.4	2,4,7,1	.59, .16, -.14, .12	0.2
ระยะไกล	281	42.2	2,4,5	.52, .13, -.11	19.5	8,9	.29, .19	43.3	2,4,5	.52, .14, -.11	1.1
ไม่เคยเข้าร่วม	218	36.7	2,5,3	.53, -.25, -.16	8.4	8	.28	37.1	2,5,3	.53, -.25, -.17	0.4
เคยเข้าร่วม	363	63.9	2,4,5,1	.58, .18, -.12, .10	46.8	9,8	.41, .31	65.3	2,8,4,5	.50, .20, .17, -.15	1.4

หมายเหตุ : ค่าเบนต้าทุกด้านมีนัยสำคัญที่ .05 และ * มีปัจจัยเชิงลบเด่นถัดมาต่อไป 5.0% ขึ้นไป

ตัวทำนายที่ 1 ก็อ การรับรู้ทักษะทางสังคม (SON)

ตัวทำนายที่ 2 ก็อ การรับรู้ความรู้เรื่องรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS)

ตัวทำนายที่ 3 ก็อ การสนับสนุนทางสังคมจากภาคครัวเรือน (SOS)

ตัวทำนายที่ 4 ก็อ การเรียนแบบอ่างอาจกนธอนช้าง (MOO)

ตัวทำนายที่ 5 ก็อ สุขภาพจิต (MEH)

ตัวทำนายที่ 6 ก็อ มุ่งมั่นภาคความคุ้มคุ้น (FOS)

ตัวทำนายที่ 7 ก็อ การรับรู้คุณค่าวัฒนธรรมเดิม (GRM)

ตัวทำนายที่ 8 ก็อ ทัศนคติที่ดีต่อชุมชนเรื่องรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT)

ตัวทำนายที่ 9 ก็อ ความพร้อมที่จะสนับสนุนเรื่องรู้ชุมชนพญาบังสา (RES)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.5) ปรากฏว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร ทำนายได้ 72.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าเบต้าเท่ากับ .60, .19 และ .16 ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายได้สูงรองลงมาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 65.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ (เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย) คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) หัศนศติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) และสุขภาพจิต (MEH) มีค่าเบต้าเท่ากับ .50, .20, .17 และ -.15 ตามลำดับ แปลผลเพิ่มเติมได้ว่า ชาวบ้านยังมีหัศนศติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาก จะยิ่งมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากตามไปด้วย และตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทำนายได้ 37.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) สุขภาพจิต (MEH) และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าเบต้าเท่ากับ .53, -.25 และ -.17 ตามลำดับ กลุ่มย่อยดังกล่าวแปลผลเช่นเดียวกันกับกลุ่มรวม

พิสัยของเปอร์เซ็นต์การทำนาย โดยตัวทำนายชุดที่ 5 ทำนายในกลุ่มย่อยที่เหลือได้ 40.8% ถึง 56.8% และจากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 5 โดยสรุปพบว่า ตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีคู่ที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายที่แตกต่างกันมากกว่า 5% ทุกคู่ คือ กลุ่มเพชรฯ กับกลุ่มเพชรพยุง (53.8% และ 48.6% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีวะ กับกลุ่มอาชีวะน้อย กับกลุ่มอาชีวะน้อย (56.8% และ 47.4% ตามลำดับ) กลุ่มสถานภาพโสด กับกลุ่มสถานภาพอื่นๆ (40.8% และ 51.7% ตามลำดับ) กลุ่มระดับการศึกษาน้อย กับกลุ่มระดับการศึกษามาก (56.1% และ 46.5% ตามลำดับ) กลุ่มอาชีพเกษตรกร กับกลุ่มอาชีพอื่นๆ (72.0% และ 44.2% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีรายได้น้อย กับกลุ่มที่มีรายได้มาก (48.2% และ 53.6% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย กับกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก (53.3% และ 46.7% ตามลำดับ) กลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ กับกลุ่มที่มีระยะทางใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ (53.4% และ 43.3% ตามลำดับ) และ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม กับกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (37.1% และ 65.3% ตามลำดับ)

จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้สามารถสรุปได้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์

การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (NWS) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 48.8% ประการที่ 2 ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) และ 2) ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) สามารถทำนายได้ 26.8% ประการที่ 3 ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) 3) การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) 4) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และ 5) สุขภาพจิต (MEH) สามารถทำนายได้ 49.1% และประการที่ 4 ตัวทำนายชุดที่ 5 ได้แก่ กลุ่มสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 คือ กลุ่มสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม หรือตัวทำนายชุดที่ 4 คือ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เพียงลำพังอย่างน้อย 5% ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวน้อย (มีความแตกต่าง 6.6)

4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีลักษณะชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทาง และการเข้าร่วมกิจกรรม ที่แตกต่างกัน โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) ดังต่อไปนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัวแปร คือ 1) เพศ คือ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง 2) อายุ คือ กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมาก และ 3) ระดับการศึกษา คือ กลุ่มระดับการศึกษาน้อย และกลุ่มระดับการศึกษามาก ซึ่งวิธีการแบ่งกลุ่มตัวแปรได้ก่อตัวไว้แล้วในดักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนตัวแปรตามในที่นี้มี 10 ตัวแปร คือ สถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ ปั้หสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิต มุ่งอนาคต ควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่ต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งผลการวิเคราะห์นำเสนอผลทีละตัวแปรตามดังต่อไปนี้

4.4.1.1 การรับรู้ปั้หสถานทางสังคมของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ปั้หสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียง 2 ตัว คือ อายุ และระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุน้อยมีคะแนนการรับรู้ปั้หสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.16 และ 51.58 ตามลำดับ) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามากมีคะแนนการรับรู้ปั้หสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.77 และ 51.96 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ปั้หสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวน คน	ค่าอนพ					% ท่านาย	
		เพศ (ก)	อายุ (ข)	การศึกษา (ค)	(ก x ข)	(ก x ค)		
การรับรู้ปัทสตานฯ	581	< 1	13.92**	6.82**	< 1	< 1	< 1	5.4
การรับรู้ข่าวสารฯ	581	< 1	< 1	< 1	< 1	< 1	1.01	< 1
การสนับสนุนฯ	581	< 1	3.77	4.31	< 1	< 1	2.13	1.08
การเพื่อแนบขอจงฯ	581	< 1	< 1	< 1	< 1	< 1	3.41	< 1
สุขภาพจิต	581	< 1	< 1	40.10***	< 1	< 1	< 1	8.5
มุ่งอนาคตควบคุมตน	581	< 1	5.48*	25.59***	< 1	< 1	1.14	< 1
การรับรู้คุณความดีฯ	581	< 1	11.05***	2.61	< 1	< 1	1.77	< 1
ทักษะคิดฯ	581	1.21	2.32	9.99**	< 1	< 1	3.37	1.65
ความพร้อม	581	2.38	1.99	< 1	< 1	< 1	4.44*	< 1
การมีส่วนร่วมฯ	581	2.11	< 1	3.57	< 1	< 1	2.43	< 1

หมายเหตุ * p < 0.05, ** p < 0.01 และ *** p < .001

ตอนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนของตาม			
		คะแนนสูง	เปรียบเทียบกับ	คะแนนต่ำ	
การรับรู้ปัทสตานฯ	อายุ	น้อย = 54.16		มาก	= 51.58
	การศึกษา	มาก = 53.77		น้อย	= 51.96
สุขภาพจิต	การศึกษา	มาก = 53.71		น้อย	= 45.39
	มุ่งอนาคตควบคุมตน	น้อย = 55.74		มาก	= 54.02
การรับรู้คุณความดีฯ	อายุ	มาก = 56.73		น้อย	= 53.02
	ทักษะคิดฯ	น้อย = 62.75		มาก	= 60.07
	การศึกษา	มาก = 67.46		น้อย	= 64.59

4.4.1.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียน และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

4.4.1.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

4.4.1.5 สุขภาพจิตของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงตัวเดียว คือ ระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามากมีคะแนนสุขภาพจิตดีมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน 53.71 และ 45.39 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.6 มุ่งอนาคตความคุ้มตนของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนมุ่งอนาคตความคุ้มตนแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียง 2 ตัว คือ อายุ และระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุน้อยมีคะแนนมุ่งอนาคตความคุ้มตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.74 และ 54.02 ตามลำดับ) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามากมีคะแนนมุ่งอนาคตความคุ้มตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.73 และ 53.02 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนมุ่งอนาคตความคุ้มตนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.7 การรับรู้คุณความดีของแผ่นดินของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงตัวเดียว คือ อายุ (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุน้อยมีคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่

มีอายุมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.75 และ 60.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีของผู้คนในแต่ละวันไม่ตามปกติสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.8 ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงตัวเดียว คือ ระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย มีคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษามาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.75 และ 60.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปกติสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.9 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ปรากฏว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว แต่พบว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปกติสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างอายุ กับระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.20 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 2 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญทั้งหมด กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย ถ้ามีอายุน้อย จะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอายุมาก ถ้ามีระดับการศึกษามาก จะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับการศึกษาน้อย ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปกติสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.1.10 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว และไม่แปรปรวนไปตามปกติสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1)

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัวแปร คือ 1) สถานภาพสมรส คือ กลุ่มสถานภาพโสด และกลุ่มสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน แยกกันอยู่ หม้าย หย่า) 2) อารีพ คือ กลุ่มอารีพ เกษตรกร และกลุ่มอารีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) และ 3) รายได้ คือ กลุ่มที่มีรายได้ น้อย และกลุ่มที่มีรายได้มาก ซึ่งวิธีการแบ่งกลุ่มตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรที่มีรายได้ น้อย และตัวแปรที่มีรายได้มาก ตามในที่นี้มี 10 ตัวแปร คือ สถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุณตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ซึ่งผลการวิเคราะห์นำเสนอผลที่ละเอียดตัวแปรตามดังต่อไปนี้

4.4.2.1 การรับรู้ปัทสถานทางสังคมของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละเอียด 2 ตัว คือ อารีพ และรายได้ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอารีพเกษตรกรมีคะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอารีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.20 และ 52.20 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้น้อยมีคะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.71 และ 51.86 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.2.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละเอียด 2 ตัวเดียว คือ รายได้ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา

จังหวัดสตูลที่มีรายได้มาก มีคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้น้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน 57.59 และ 55.56 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แปรปรวนไปตามปัจจัยพื้นที่แบบสองทางและสามทาง

4.4.2.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียนตัวเดียว คือ อชีพ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มี อชีพเกย์ตระกร มีคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอชีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน 54.55 และ 51.15 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามปัจจัยพื้นที่แบบสองทาง และสามทาง

4.4.2.4 การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียนตัวเดียว คือ รายได้ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มี รายได้น้อย มีคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน 52.37 และ 48.63 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปัจจัยพื้นที่แบบสองทางระหว่างอชีพ กับรายได้ (ตารางที่ 4.6 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.21 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญ เพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้น้อย ถ้ามีอชีพเกย์ตระกร จะ เป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอชีพ อื่น ๆ และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอชีพเกย์ตระกร ถ้ามีรายได้น้อย จะเป็นผู้ที่มี การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีรายได้มาก ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปัจจัยพื้นที่แบบสามทาง

4.4.2.5 สุขภาพจิตของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลະตัว เพียงตัวเดียว คือ อารีพ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอารีพเกย์ตระกร มีคะแนนสุขภาพจิตมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอารีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.51 และ 49.37 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่า คะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามปัจจัยพันธ์แบบสองทาง และสามทาง

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย						% ท่านาย
		สถานภาพ	อารีพ	รายได้	(ก x ก)	(ก x ก)	(ก x ก)	
การรับรู้ปั้นสถานฯ	581	< 1	5.37**	6.82**	2.01	< 1	< 1	< 1 2.7
การรับรู้เข้าสารฯ	581	2.52	1.75	< 1	< 1	< 1	1.98	< 1 4.6
การสนับสนุนฯ	581	< 1	8.22**	4.31	2.57	< 1	< 1	< 1 3.2
การเห็นแบบอย่างฯ	581	< 1	1.80	< 1	1.60	< 1	4.30*	< 1 5.3
สุขภาพจิต	581	3.03	5.08*	40.10***	< 1	< 1	2.95	< 1 4.0
มุ่งอนาคตความคุณดอน	581	< 1	< 1	25.59***	2.45	< 1	1.20	< 1 3.1
การรับรู้คุณความดีฯ	581	< 1	6.11**	2.61	1.53	3.48	< 1	< 1 6.1
ทัศนคติฯ	581	5.23*	< 1	9.99**	1.69	2.32	< 1	< 1 3.6
ความพร้อม	581	3.08	< 1	< 1	< 1	3.40	< 1	< 1 2.1
การมีส่วนร่วมฯ	581	1.71	1.69	3.57	1.45	< 1	3.36	< 1 3.8

หมายเหตุ * p < 0.05, ** p < 0.01 และ *** p < .001

ตอนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนของตาม				
		คะแนนสูง		เปรียบเทียบกับ		คะแนนต่ำ
การรับรู้ปัพพสถานฯ	อาชีพ	เกษตรกร	=	55.20	อื่น ๆ	= 52.20
	รายได้	น้อย	=	54.71	มาก	= 51.86
การรับรู้ข่าวสารฯ	รายได้	มาก	=	57.59	น้อย	= 55.56
การสนับสนุนฯ	อาชีพ	เกษตรกร	=	54.55	อื่น ๆ	= 51.15
การเห็นแบบอย่างฯ	รายได้	น้อย	=	52.37	มาก	= 48.63
สุขภาพจิต	อาชีพ	เกษตรกร	=	54.51	อื่น ๆ	= 49.37
การรับรู้คุณความดีฯ	อาชีพ	เกษตรกร	=	63.70	อื่น ๆ	= 60.35
ทัศนคติฯ	สถานภาพ	อื่น ๆ	=	66.73	โสด	= 63.30

4.4.2.6 มุ่งอนาคตควบคุมตนของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียนตัว และไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1)

4.4.2.7 การรับรู้คุณความดีของแผ่นดินของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียนตัวเพียงตัวเดียว คือ อาชีพ (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพเกษตรกร มีคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีอาชีพอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.70 และ 60.35 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง

4.4.2.8 ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียนตัวเพียงตัวเดียว คือ สถานภาพสมรส (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีสถานภาพอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) มีคะแนนทัศนคติ

ที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma ขาวบ้านชุมชนพญาบังasma จังหวัดสตูลที่มีสถานภาพโสด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.73 และ 63.30 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนทักษะที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma แปรปรวนไปตามปฎิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

4.4.2.9 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma ของชาวบ้านชุมชนพญาบังasma จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ปรากฏว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียน และไม่แปรปรวนไปตามปฎิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1)

4.4.2.10 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma ของชาวบ้านชุมชนพญาบังasma จังหวัดสตูล ที่มีสถานภาพสมรส อารีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังasma ไม่แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลงทะเบียน และไม่แปรปรวนไปตามปฎิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง (ตารางที่ 4.7 ตอนที่ 1)

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma ของชาวบ้านชุมชนพญาบังasma จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัวแปร คือ 1) จำนวนสมาชิกในครอบครัว คือ กลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวอย และกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัวมาก 2) ระยะทาง คือ กลุ่มที่มีระยะทางใกล้ศูนย์การเรียนรู้ฯ และกลุ่มที่มีระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ฯ และ 3) การเข้าร่วมกิจกรรม คือ กลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งวิธีการแบ่งกลุ่มตัวแปรได้กล่าวไว้แล้วในลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนตัวแปรตามในที่นี้มี 10 ตัวแปร คือ สถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทักษะที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังasma) และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังasma ซึ่งผลการวิเคราะห์นำเสนอผลที่ลงทะเบียนดังต่อไปนี้

4.4.3.1 การรับรู้ปัทสถานทางสังคมของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงตัวเดียว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.35 และ 48.52 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามปัจฉิมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.22 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ปัทสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ไม่พบว่า คะแนนการรับรู้ปัทสถานทางสังคมแปรปรวนไปตามปัจฉิมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.2 การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงตัวเดียว คือ ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 57.54 และ 55.01 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.23 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียงคู่เดียว กล่าวคือ ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้ามีระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และยังพบว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.24 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.25 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารสูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการรับรู้ ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.3 การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่คล้าย เพียงตัวเดียว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการรับรู้ทั้งสถานทางสังคมมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.65 และ 48.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.26 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยมีคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่ได้การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้ามีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่ได้การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.4 การเห็นแบบอย่างจากครอบครัวของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากครอบครัว แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่คล้าย เพียงตัวเดียว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการเห็นแบบอย่างจากครอบครัวมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.12 และ 48.03 ตามลำดับ)

(ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระดับทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.27 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญทั้ง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับทางไก่จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ถ้ามีระดับทางไก่จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับทางไก่จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระดับทางไก่จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย จะเป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.5 สุขภาพจิตของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนสุขภาพจิตแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียง 2 ตัว คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีคะแนนสุขภาพจิตมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.86 และ 46.59 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนสุขภาพมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.73 และ 39.72 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนสุขภาพจิตไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง และสามทาง

4.4.3.6 มุ่งอนาคตควบคุมตนของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว ทั้ง 3 ตัว คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบร่วม 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.57 และ 52.87 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.37 และ 53.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2 และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.98 และ 49.47 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนแปรปรวนไปตามปัจฉิมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.28 ภาคผนวก ค) พบร่วม มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะเป็นผู้ที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้ามีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะเป็นผู้ที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทั้งนี้ไม่พบว่าคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตนไม่แปรปรวนไปตามปัจฉิมพันธ์แบบสามทาง

4.4.3.7 การรับรู้คุณความดีของแผ่นดินของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้า ร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน
แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ลักษณะ ทั้ง 3 ตัว คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้าน
ถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณา
ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่
จำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชน
พญาบังสา จังหวัดสตูลที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.27 และ 59.75
ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางไกลจาก
บ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้าน

**ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิต
ลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทาง
จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน**

ตอนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย								% ทำนาย	
		สมาชิก	ระยะทาง ร่วม	การเข้า ร่วม		(ก x ก)	(ก x ก)	(ข x ก)	(ก x ข x ก)		
				(ก)	(ข)						
การรับรู้ปัทสานาฯ	581	< 1	< 1	122.52***	2.00	< 1	11.01***	1.29	19.3		
การรับรู้ชาวสารฯ	581	1.16	10.39***	3.22	4.34*	4.78*	22.15***	< 1	8.7		
การสนับสนุนฯ	581	3.66	< 1	65.85***	4.40*	1.25	< 1	< 1	12.1		
การเห็นแบบอย่างฯ	581	< 1	< 1	42.25***	9.17**	1.17	1.28	< 1	8.6		
สุขภาพจิต	581	4.00*	< 1	198.72***	< 1	< 1	< 1	< 1	26.8		
มุ่งอนาคตความคุ้มค้น	581	7.29**	4.23*	181.48***	5.11*	1.34	1.20	1.61	26.9		
การรับรู้คุณความดีฯ	581	4.13*	6.44**	66.03***	6.01*	3.97*	15.41***	< 1	16.1		
ทัศนคติฯ	581	< 1	1.88	67.46***	2.31	2.17	19.32***	< 1	14.0		
ความพร้อมฯ	581	1.07	4.22*	20.08***	< 1	< 1	23.46***	< 1	9.2		
การมีส่วนร่วมฯ	581	< 1	1.77	10.70***	2.56	7.37**	11.96***	< 1	6.2		

หมายเหตุ * p < 0.05, ** p < 0.01 และ *** p < .001

ตอนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนของตาม				
		คะแนนสูง		เปรียบเทียบกับ		คะแนนต่ำ
การรับรู้ปัจพัสถานฯ	การเข้าร่วม	เคย	=	55.35	ไม่เคย	= 48.52
การรับรู้ข่าวสารฯ	ระยะเวลา	ใกล้	=	57.54	ไกล	= 55.01
การสนับสนุนฯ	การเข้าร่วม	เคย	=	53.65	ไม่เคย	= 48.84
การทึ่งแบบอย่างฯ	การเข้าร่วม	เคย	=	52.12	ไม่เคย	= 48.03
สุขภาพจิต	จำนวนสมาชิก	มาก	=	48.86	น้อย	= 46.59
	การเข้าร่วม	เคย	=	55.73	ไม่เคย	= 39.72
ผู้อ่อน懦ดความคุณดัน	จำนวนสมาชิก	มาก	=	54.57	น้อย	= 52.87
	ระยะเวลา	ใกล้	=	54.37	ไกล	= 53.07
	การเข้าร่วม	เคย	=	57.98	ไม่เคย	= 49.47
การรับรู้คุณความดีฯ	จำนวนสมาชิก	มาก	=	61.27	น้อย	= 59.75
	ระยะเวลา	ใกล้	=	61.44	ไกล	= 59.59
	การเข้าร่วม	เคย	=	63.48	ไม่เคย	= 57.54
ทัศนคติฯ	การเข้าร่วม	เคย	=	68.36	ไม่เคย	= 61.55
ความพร้อมฯ	ระยะเวลา	ใกล้	=	60.28	ไกล	= 58.64
	การเข้าร่วม	เคย	=	61.25	ไม่เคย	= 57.67
การมีส่วนร่วมฯ	การเข้าร่วม	เคย	=	57.73	ไม่เคย	= 54.28

ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ระยะเวลา ใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.44 และ 59.59 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.48 และ 57.54 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.29 ภาคผนวก ค) พบร่วมกันที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ ก่อให้เกิด 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าระยะเวลาใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะเวลา ใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะเวลา ใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย

คะแผนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.30 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย

นอกจากนี้คะแผนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.31 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 3 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4.4.3.8 ทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแผนทศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว เพียง 1 ตัว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแผนทศนคติที่

คิดต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.36 และ 61.55 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนคะแนนทัศนคติที่คิดต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.32 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 6 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 4 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะเวลาใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีทัศนคติที่คิดต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีทัศนคติที่คิดต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม 3) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีทัศนคติที่คิดต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 4) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะเวลาใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีทัศนคติที่คิดต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

4.4.3.9 ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียง 2 ตัว คือ ระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะเวลาไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.28 และ 58.64 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า

ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.25 และ 57.67 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ค้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.33 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4.4.3.10 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัวเพียง 1 ตัว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา มากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.73 และ 54.28 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 2) และพบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ค้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.34 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย จะมีการส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการส่วนร่วมในการ

พัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

นอกจากนี้คะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลแปรปรวนไปตามปัจฉิมพันธ์แบบสองทางระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 4.8 ตอนที่ 1) และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' (ตารางที่ ค.35 ภาคผนวก ค) พบว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ โดยเป็นคู่ที่มีความสำคัญเพียง 2 คู่ กล่าวคือ 1) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ถ้ามีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จะมีการส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีระยะทางใกล้จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ถ้าเคยเข้าร่วมกิจกรรม จะมีการส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลมากกว่า ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของตัวแปรแฝง (Latent Variable) ที่เกิดจากการวัดโดยตัวแปรโครงสร้าง (Construct Variable) ให้เป็นไปตามทฤษฎีการวัดที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่า การวัดค่าของตัวแปรที่ได้จากการวัดอย่างสามารถแทนค่าจริงที่มีอยู่ในประชากรได้ (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2014) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างสามารถทำโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยทำการตรวจสอบ ความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้โปรแกรมลิสเตรต คณะผู้วิจัยศึกษาโนเบลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล เป็นตัวแปรแฝงมีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถวัดได้โดยตรงประกอบด้วย ตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์

(STF) ตัวแปรແפגจิตลักษณะเดิม (PCT) ตัวแปรແפגจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) และตัวแปรແফกการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแสดงในรูปโน้ตเดลการวัด (Measurement Model) ประกอบด้วยโน้ตเดลการวัดประกอบด้วย โน้ตเดลการวัดตัวแปรແฟกจิตลักษณะของสถานการณ์ (STF) โน้ตเดลการวัดตัวแปรແฟกจิตลักษณะเดิม (PCT) โน้ตเดลการวัดตัวแปรແฟกจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) และ โน้ตเดลการวัดตัวแปรແฟกการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ผลการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) ซึ่งตรวจสอบค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability) และค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (Average Variance Extracted) แสดงในภาพที่ 4.1 และตารางที่ 4.9

4.5.1 การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

การตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity) เป็นรายการ หรือตัวชี้วัดที่มีความแปรปรวนร่วมกันเพื่อตรวจสอบว่ารายการ หรือตัวชี้วัดเหล่านี้วัดตัวแปรเดียวกัน วิธีการวัดความตรงแบบรวมศูนย์มีข้อกำหนด 3 ประการดังนี้ (Knight & Cavusgil, 2004, p. 134)

1. น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardize Factor Loading) หากค่าของน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมีค่าสูงแสดงให้เห็นถึงการมีจุดศูนย์รวมร่วมกันสูง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต้องมีค่ามากกว่า 0.5 (Hair et al., 2014)

2. ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (Average Variance Extracted--AVE) ค่าที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ (Hair et al., 2014)

$$AVE = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right)}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i^2 \right) + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

AVE = Average Variance Extracted ของแต่ละตัวแปร

λ_i = น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading)

n = จำนวนข้อคำถามที่วัดตัวแปร

δ_i = ค่าคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนของตัวแปร (Error Variance)

3. ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability--CR) ค่าที่ยอมรับได้คือมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ (Hair et al., 2014)

$$CR = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2 + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

CR = ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของตัวแปร (Construct Reliability)

การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฟรงก์ลักษณะของสถานการณ์ (STF) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)

การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฟรงก์จิตลักษณะเดิม (PCT) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตความคุ้มค่า (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)

การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฟรงก์จิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และตัวแปรสังเกตมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES)

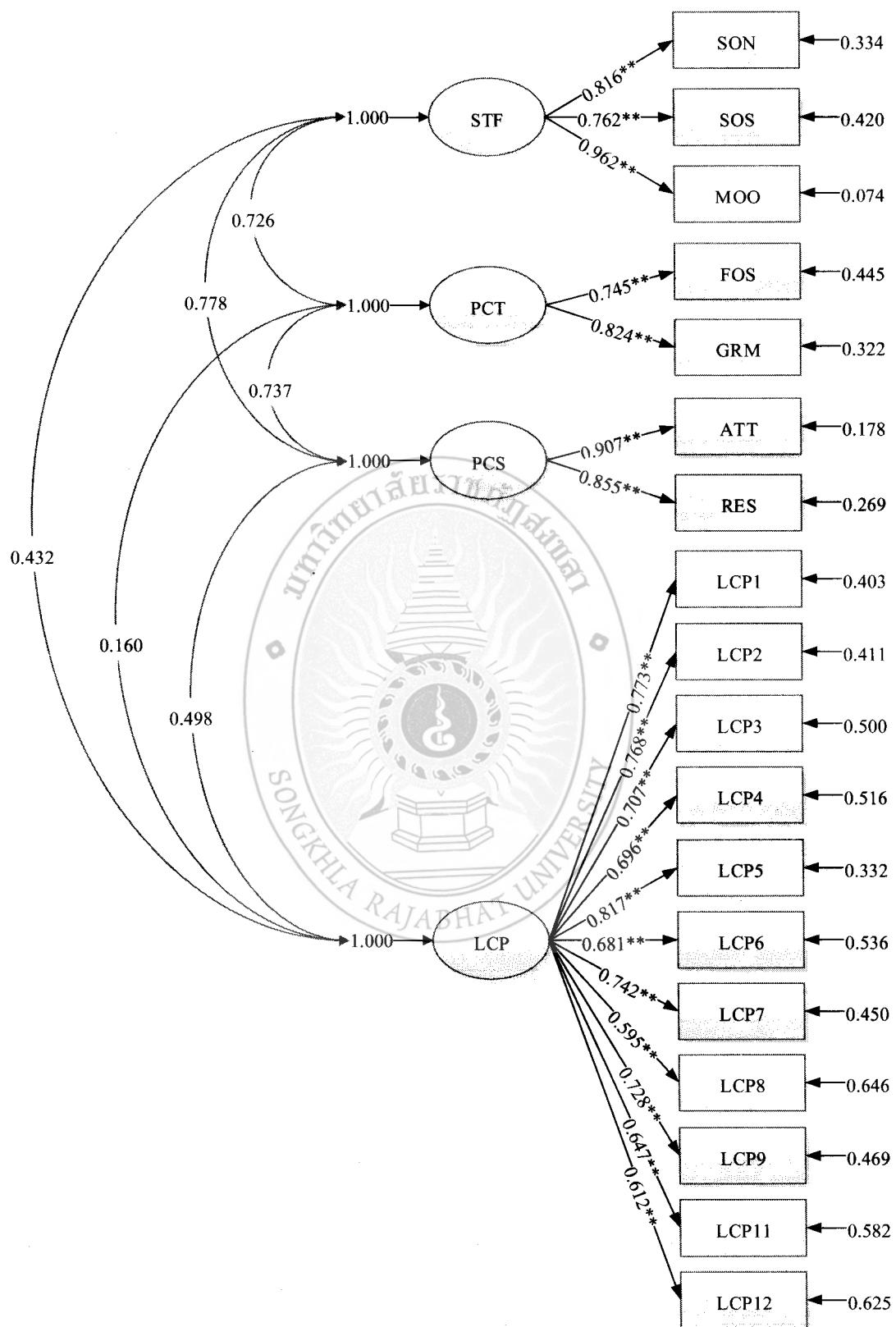
การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฟรงก์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตฉันมีส่วนร่วมในการบริการให้เพื่อสาธารณะ โครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นกับบุคคลที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมี

ส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) ตัวแปรสังเกตได้ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) ตัวแปรสังเกตได้ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) และตัวแปรสังเกตได้ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12)

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล มีข้อตกลงที่ยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันໄได้ ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยเกณฑ์ในการพิจารณาว่า ไม่เดลการวัดสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ให้พิจารณาจากค่า ไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งหาได้จากการ χ^2/df เกณฑ์ที่กำหนด คือ ต้องมีน้อยกว่า 2.00 (บุรฉัย เปี่ยม สมบูรณ์ และสมชาติ สว่างเนตร, 2535, หน้า 41; สุกماศ อังศุ佐ติ, สมอวิล วิจิตรวรรณ และรัชนี ภูด ภิญ โภญภานุวัฒน์, 2548, หน้า 97) ค่าความน่าจะเป็น (p-value) ต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยต้องมีค่ามากกว่า .05 ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) ต้องมีค่าน้อยกว่า 0.05 (สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์, กรณิการ์ สุขเกษม, ไสวศิริ พ่องเสรี และณอมรรัตน์ ประสิทธิเมตต์, 2549, หน้า 208; สุกมาศ อังศุ佐ติ และคณะ, 2548, หน้า 97) ค่าความสอดคล้องของดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ต้องมีค่ามากกว่า 0.9 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) ต้องมีค่ามากกว่า 0.9 (บุรฉัย เปี่ยม สมบูรณ์ และสมชาติ สว่างเนตร, 2535, หน้า 41-42; สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์ และคณะ, 2549, หน้า 214)

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ค่า ความแปรปรวนที่สกัดได้เฉลี่ย (Average Variance Extracted--AVE) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 และค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของแต่ละตัวแปรแฟรง (Construct Reliability: CR) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.7 (Hair et al., 2014)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 47.853 ค่าองศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 40 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.196 ค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.184 ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.018 ค่าความสอดคล้องของดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.991 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.961

$$\chi^2 = 47.853, df = 40, \chi^2/df = 1.196, p\text{-value} = 0.184, RMSEA = 0.018, GFI = 0.991, AGFI = 0.961$$

ภาพที่ 4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเบิงยืนยัน

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล และการวิเคราะห์ความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent Validity)

ตัวแปร/ ตัวชี้วัด	Lambda (λ_i)	SE	t-value	R^2	Theta-Delta (δ_i)	AVE (ρ_v)	CR (ρ_c)
STF						0.724	0.886
SON	0.816	0.02	22.30	0.666	0.334		
SOS	0.762	0.02	17.85	0.580	0.420		
MOO	0.962	0.02	19.96	0.926	0.074		
PCT						0.617	0.846
FOS	0.907	0.02	15.14	0.555	0.445		
GRM	0.855	0.02	20.75	0.678	0.322		
PCS						0.777	0.802
ATT	0.745	0.02	15.60	0.822	0.178		
RES	0.824	0.02	14.69	0.731	0.269		
LCP						0.503	0.917
LCP1	0.773	0.055	19.092	0.597	0.403		
LCP2	0.768	0.051	19.673	0.589	0.411		
LCP3	0.707	0.052	16.601	0.500	0.500		
LCP4	0.696	0.047	17.232	0.484	0.516		
LCP5	0.817	0.051	17.540	0.668	0.332		
LCP6	0.681	0.060	14.908	0.464	0.536		
LCP7	0.742	0.050	19.607	0.550	0.450		
LCP8	0.595	0.052	14.877	0.354	0.646		
LCP9	0.728	0.058	17.598	0.531	0.469		
LCP11	0.647	0.048	15.231	0.418	0.582		
LCP12	0.612	0.045	14.410	0.375	0.625		

$$\chi^2 = 47.853, df=40, \chi^2/df=1.196, p\text{-value}=0.184, RMSEA=0.018, GFI=0.991, AGFI=0.961$$

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) พบว่า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกค่า คือ ตัวแปรแฟงลักษณะของสถานการณ์ (STF) มีค่า AVE เท่ากับ 0.724 และค่า CR เท่ากับ 0.886 ตัวแปรแฟงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีค่า AVE เท่ากับ 0.617 และค่า CR เท่ากับ 0.846 ตัวแปรแฟงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่า AVE เท่ากับ 0.777 และค่า CR เท่ากับ 0.802, และตัวแปรแฟงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่า AVE เท่ากับ 0.503 และค่า CR เท่ากับ 0.917

ผลการวินิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัด (Measurement Model) ของตัวแปรแฟงทั้งหมด แสดงดังภาพที่ 4.1 และตารางที่ 4.9 โดยโมเดลการวัดตัวแปรแฟงลักษณะของสถานการณ์ (STF) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีมากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดเท่ากับ 0.962 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.816 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.762 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บ่งบอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่า R^2 มากที่สุดเท่ากับ 0.926 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.666 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.580

โมเดลการวัดตัวแปรแฟงจิตลักษณะเดิม (PCT) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีมากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 0.824 ที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บ่งบอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่า R^2 มากที่สุดคือ 0.678 ที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.555

โนเดลการวัดตัวแปรแฟงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีค่ามากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้มิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ มิติด้านทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บ่งบอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกต ได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่า R^2 มากที่สุดคือ 0.822 และที่เหลือ คือ มิติด้านทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.731

โนเดลการวัดตัวแปรแฟงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีค่ามากกว่า 0.5 โดยตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.871 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการบริจาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.773 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.768 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.742 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.728 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.707 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไข และ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.796 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.681 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่า ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.647 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าศูนย์

การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.612 และน้อยที่สุด คือ ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน พญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.595 เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และค่าสถิติ t พ布ว่า น้ำหนักองค์ประกอบแต่ละค่าแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บอกสัดส่วนความแปรผันระหว่างตัวแปรสังเกต ได้กับองค์ประกอบร่วม (Communalities) พ布ว่า ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.668 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.597 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.589 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.550 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.531 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.500 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.484 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.464 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการ หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.418 ตัวแปรสังเกต ได้ ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.375 และน้อยที่สุด คือ ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่า R^2 เท่ากับ 0.354

สรุปภาพรวมการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์คร่าวผ่านเกณฑ์กำหนด คือ ตัวแปรแฟรง มีค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ตั้งแต่ 0.503 ถึง 0.777 และค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้าง (CR) มีค่าตั้งแต่ 0.802 ถึง 0.917 ในขณะที่ตัวแปรสังเกต ได้ทั้งหมดมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.595 ถึง 0.962

4.5.2 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ อิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลประกอบด้วย ตัวแปรแฟรงลักษณะของสถานการณ์ (STF) ตัวแปรแฟรงจิตลักษณะเดิม (PCT) ตัวแปรแฟรงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) และตัวแปรแฟรงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) การปรับโโนเดลเพื่อให้กรอบแนวความคิดสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Variance) มีความสัมพันธ์กันได้ตามความเป็นจริง ค่าความคลาดเคลื่อนที่มีความสัมพันธ์กันรายละเอียดของการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.2

ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ค่าความผิดพลาดมาตรฐาน และค่า *t-value* ของโนเดลสมการโครงสร้างหลังจากปรับโโนเดลสำหรับการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ($n = 581$)

Path Diagram	Loading/ Path Coefficients		Standard Errors	<i>t</i>-values
LAMBDA-Y				
LCP → LCP1	0.773**		-	-
LCP → LCP2	0.768**	0.036	27.990	
LCP → LCP3	0.707**	0.043	20.305	
LCP → LCP4	0.696**	0.057	14.095	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

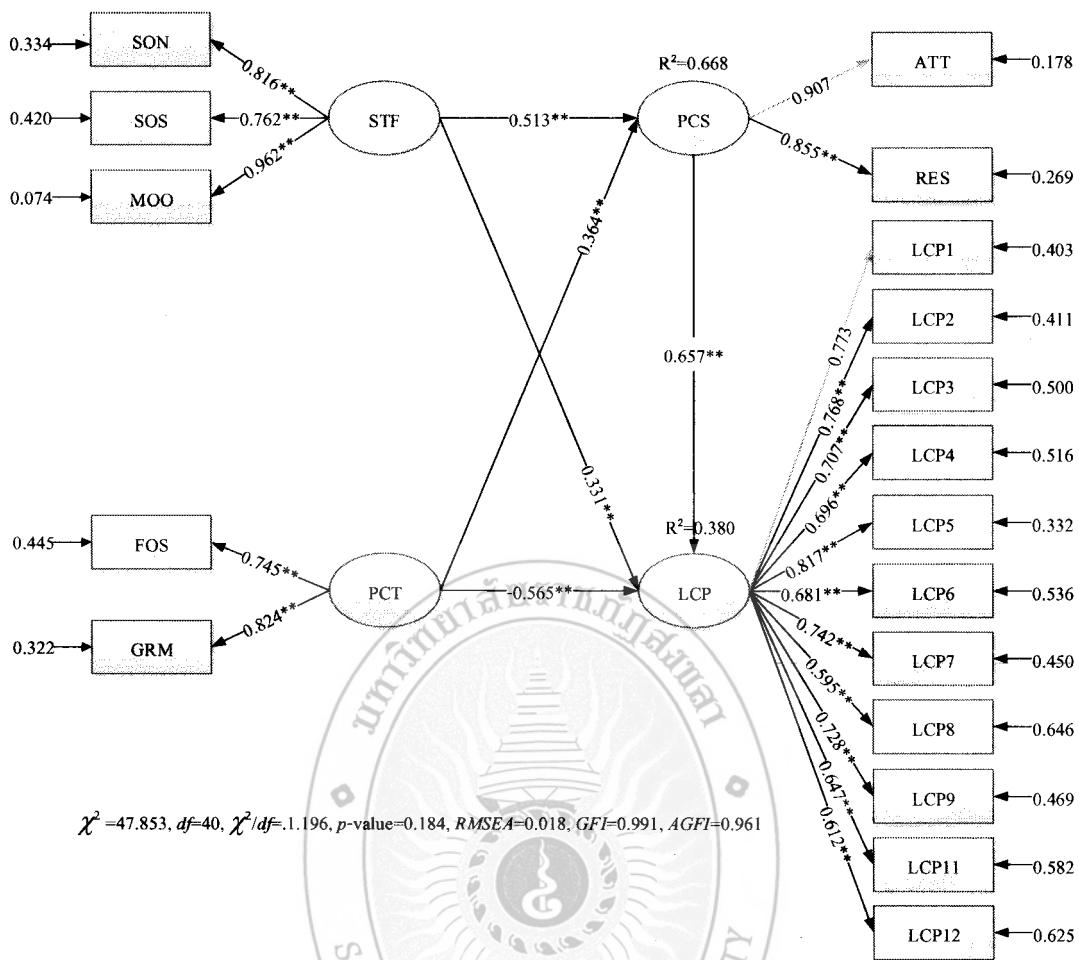
Path Diagram	Loading/ Path Coefficients		Standard Errors	t-values
LCP → LCP5	0.817**		0.066	13.492
LCP → LCP6	0.681**		0.061	14.690
LCP → LCP7	0.742**		0.059	16.617
LCP → LCP8	0.595**		0.058	13.150
LCP → LCP9	0.728**		0.051	19.899
LCP → LCP11	0.647**		0.057	12.884
LCP → LCP12	0.612**		0.053	12.251
PCS → ATT	0.907**		-	-
PCS → RES	0.855**		0.024	24.512
LAMBDA-X				
STF → SON	0.816**		0.033	16.180
STF → SOS	0.762**		0.030	15.281
STF → MOO	0.962**		0.042	14.369
PCT → FOS	0.745**		0.027	19.505
PCT → GRM	0.824**		0.030	20.784
BETA				
PCS → LCP	0.657**		0.103	6.364
GAMMA				
STF → PCS	0.513**		0.096	5.353
PCT → PCS	0.364**		0.111	2.974
STF → LCP	0.331**		0.092	3.965
PCT → LCP	-0.565**		0.107	-5.265

หมายเหตุ: Path Diagram คือ แผนภาพเส้นทาง

Path Coefficients คือ สัมประสิทธิ์เส้นทาง

* หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($1.960 \leq t\text{-value} < 2.576$)

** หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t\text{-value} \geq 2.576$)

ภาพที่ 4.2 โมเดลสมการโครงสร้างหลังการปรับ โมเดลแสดงโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ อิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขาบ้านชุมชนพญาบัง สถาปัตยกรรมสหศึกษา จังหวัดสตูล

จากตารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โมเดลสมการโครงสร้างหลังการปรับ (Modified Model) สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังทำการปรับ โมเดล 89 ครั้ง แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้ พิจารณาจากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 47.853 ค่าองศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 40 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.196 ค่าความน่าจะเป็น ($p\text{-value}$) มีค่าเท่ากับ 0.184 ค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.018 ค่าความสอดคล้อง

ของค่านิวัตระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.991 และค่าดัชนีวัตระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.961

ผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล นำเสนอเป็นสองส่วนคือ ส่วนขององค์ประกอบ ซึ่งประกอบไปด้วย (1) เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอกกับตัวแปรแฝงภายนอก (LAMBDA-X) และ (2) เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอกกับตัวแปรแฝงภายนอก (LAMBDA-Y) และส่วนของโครงสร้าง ประกอบด้วย เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายนอก (GAMMA) ผลการวิเคราะห์คุณารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.2

4.5.2.1 ผลการวิเคราะห์ในส่วนขององค์ประกอบไม่เดลการวัดตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

4.5.2.1.1 ผลการวิเคราะห์ไม่เดลการวัดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอก กับตัวแปรแฝงภายนอก

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอรายละเอียดของผลการพิจารณาตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญของตัวแปรแฝงภายนอกในที่นี้ คือ ตัวแปรแฝงภายนอกลักษณะของสถานการณ์ (STF) โดยมีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฝงลักษณะของสถานการณ์ (STF) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตราฐานเท่ากับ 0.962 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตราฐานเท่ากับ 0.816 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตราฐานเท่ากับ 0.762

ตัวแปรภายนอกແงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตความคุณดุณ (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่

สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฟงจิตลักษณะเดิม (PCT) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตความคุณดุน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มาตรฐานเท่ากับ 0.745

4.5.2.1.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายในกับตัวแปรแฟงภายใน

จากการพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ภายในกับตัวแปรแฟงภายในจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรย่อย คือ ตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านทักษัณคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และตัวแปรสังเกต มิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) ผลการวิเคราะห์โมเดล สมการ โครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัว แปรแฟงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านทักษัณคติที่ดีต่อ ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.907 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.855

ตัวแปรแฟงภายในการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฟงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีองค์ประกอบของข้อคำถาม คือ ตัวแปรสังเกตฉันมีส่วนร่วมในการ บริการหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญา บังสา (LCP1) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนด ขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมี ส่วนร่วมในการเสนอความคิดเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไข และ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนิน กิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานใน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์ การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันมี ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน พญาบังสา (LCP9) ตัวแปรสังเกต ได้ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการ

ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) และตัวแปรสังเกตได้ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างพบว่า ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.871 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการบริการหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.773 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.768 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.742 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.728 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.707 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.796 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.681 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.647 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาสามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ (LCP12) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.612 และน้อยที่สุด คือ ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.595

4.5.2.2 ผลการวิเคราะห์ในส่วนของโน้ตเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้นแสดงสัมประสิทธิ์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟ่งภายนอกกับตัวแปรแฟ่งภายนอกใน (GAMMA)

4.5.2.2.1 ผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟ่งภายนอกกับตัวแปรแฟ่งภายนอกใน

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างระหว่างตัวแปรแฟ่งภายนอก และตัวแปรแฟ่งภายนอกว่า สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟ่งลักษณะของสถานการณ์ (STF) กับตัวแปรแฟ่งจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ

0.513 รองลงมา คือ สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฟงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่าเท่ากับ 0.364 ส่วนสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟงลักษณะของสถานการณ์ (STF) กับตัวแปรแฟงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ 0.331 และน้อยที่สุด คือ สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฟงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ -0.565

4.5.2.2.2 ผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟงภายในกับตัวแปรแฟงภายนอก

เมื่อพิจารณาโครงสร้างระหว่างตัวแปรแฟงภายในกับตัวแปรแฟงภายนอกพบว่า สัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) กับตัวแปรแฟงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ 0.657 (ตารางที่ 4.11) และเมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฟงลักษณะของสถานการณ์ (STF) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าความเที่ยงมากที่สุดเท่ากับ 0.926 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้ปั๊กสถานที่ทางสังคม (SON) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.666 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.580 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฟงจิตลักษณะเดิม (PCT) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าความเที่ยงมากที่สุด คือ 0.678 ที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตความคุ้มคืน (FOS) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.555

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฟงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าความเที่ยงมากที่สุดคือ 0.822 และที่เหลือ คือ มิติด้านทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.731

ตารางที่ 4.11 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม อิทธิพลรวมของโโนเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ อิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตาม สถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของ ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ตัวแปรผลลัพธ์	PCS			LCP		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
STF	0.513** (0.096)		0.513** (0.096)	0.331** (0.111)	0.337** (0.075)	0.668** (0.116)
PCT	0.364** (0.092)		0.364** (0.092)	-0.565** (0.107)	0.240** (0.078)	-0.325** (0.116)
PCS				0.657** (0.103)		0.657** (0.103)
ตัวแปรสังเกตได้	SON	SOS	MOO	FOS	GRM	ATT
ความที่ยง	0.666	0.580	0.926	0.555	0.678	0.822
ตัวแปรสังเกตได้	RES	LCP1	LCP2	LCP3	LCP4	LCP5
ความที่ยง	0.731	0.597	0.589	0.5	0.484	0.668
ตัวแปรสังเกตได้	LCP6	LCP7	LCP8	LCP9	LCP11	LCP12
ความที่ยง	0.464	0.55	0.354	0.531	0.418	0.375
ตัวแปรแฟกท์ภายใน	PCS			LCP		
R ²	0.668			0.380		
$\chi^2 = 47.853, df=40, \chi^2 / df = 1.196, p -value = 0.184, RMSEA = 0.018, GFI = 0.991, AGFI = 0.961$						

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฟกท์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ตัวแปรสังเกตได้ ผันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือ ดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP5) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.668 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้ ผันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP1) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.597 ตัวแปรสังเกตได้ ผันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.589 ตัวแปรสังเกตได้ ผันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP7) มีค่า

ความเที่ยงเท่ากับ 0.550 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP9) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.531 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP3) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.500 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น (LCP4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.484 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP6) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.464 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP11) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.418 ตัวแปรสังเกตได้ ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหานิคมชุมชนได้ (LCP12) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.375 และน้อยที่สุด คือ ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น (LCP8) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.354

เมื่อพิจารณาค่า R^2 พบว่า (1) ตัวแปรลักษณะของสถานการณ์ (STF) และตัวแปรจิตลักษณะเดิม (PCT) ร่วมกันอธิบายตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้ร้อยละ 66.80 และ (2) ตัวแปรลักษณะของสถานการณ์ (STF) ตัวแปรจิตลักษณะเดิม (PCT) และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ร่วมกันอธิบายตัวแปรการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ได้ร้อยละ 38.00

4.6 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

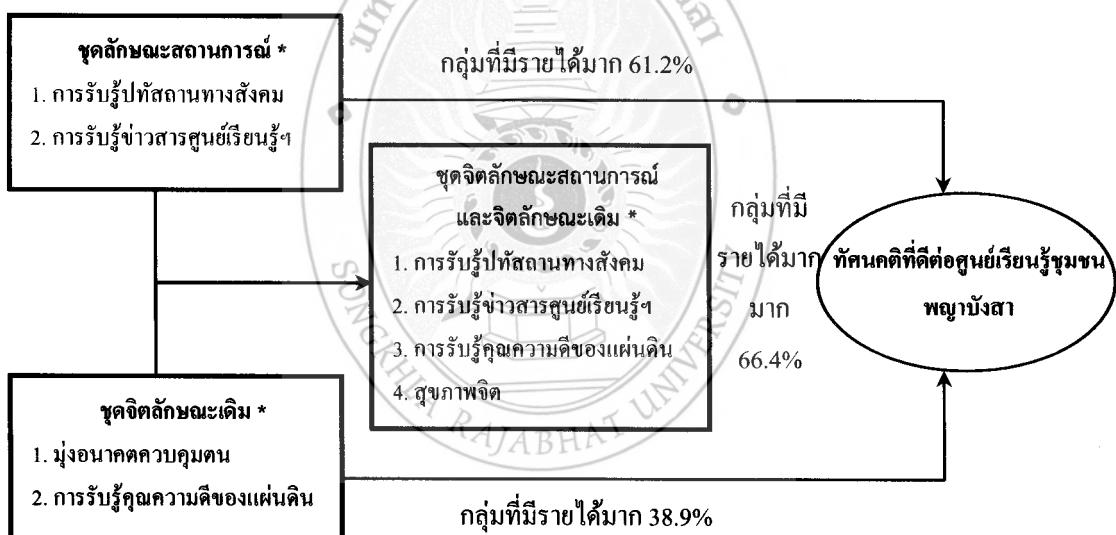
จากการประมวลเอกสารทางด้านทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ค้นพบว่า ความสามารถด้านทฤษฎีทางด้านที่อาจค้นพบในชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่ารวม 7 ข้อ ด้วยกัน ซึ่งในส่วนนี้ได้ทำการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน ในแต่ละข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.6.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้ความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปรสามารถทำนายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญา

บังสานได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) กลุ่มใดกลุ่มนหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5%" ดังนี้

4.6.1.1 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากัน 5.2% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีรายได้มาก ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 66.4% (ตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.3) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 61.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ

ภาพที่ 4.3 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

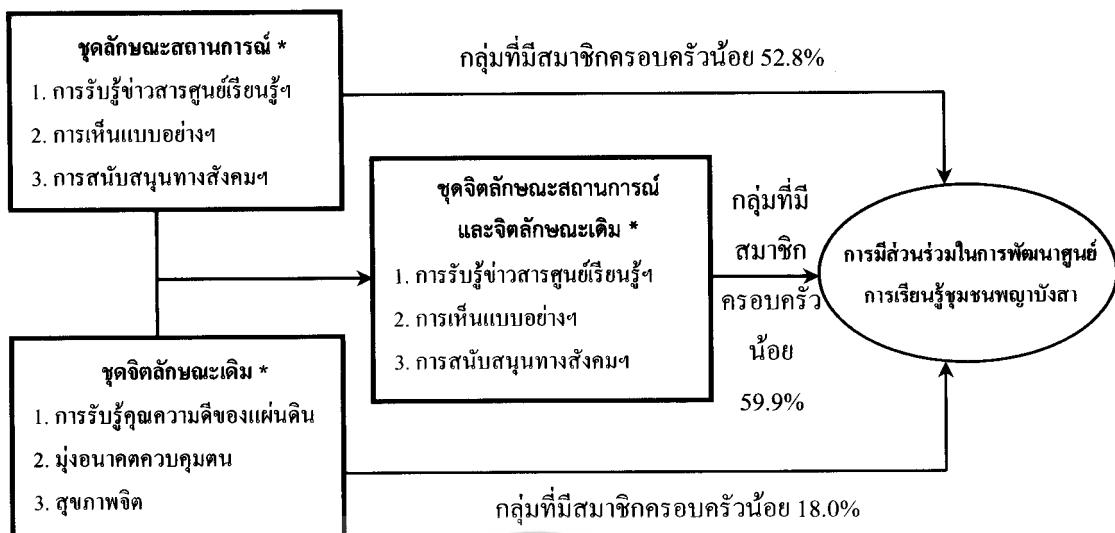
หมายเหตุ: * แสดงตัวแปรที่เข้าทำนายได้ตามลำดับ

เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 38.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ มุ่งอนาคตความคุณดุ และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ตามลำดับ

คังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

4.6.1.2 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณของความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร ไม่สามารถทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) เพียงลำพัง ได้ตามเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 4.3)

4.6.1.3 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากัน 7.1% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% (ตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 52.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 18.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน มุ่งอนาคตควบคุณตน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ

ภาพที่ 4.4 ผลการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

หมายเหตุ: * แสดงตัวแปรที่เข้าทำนายได้ตามลำดับ

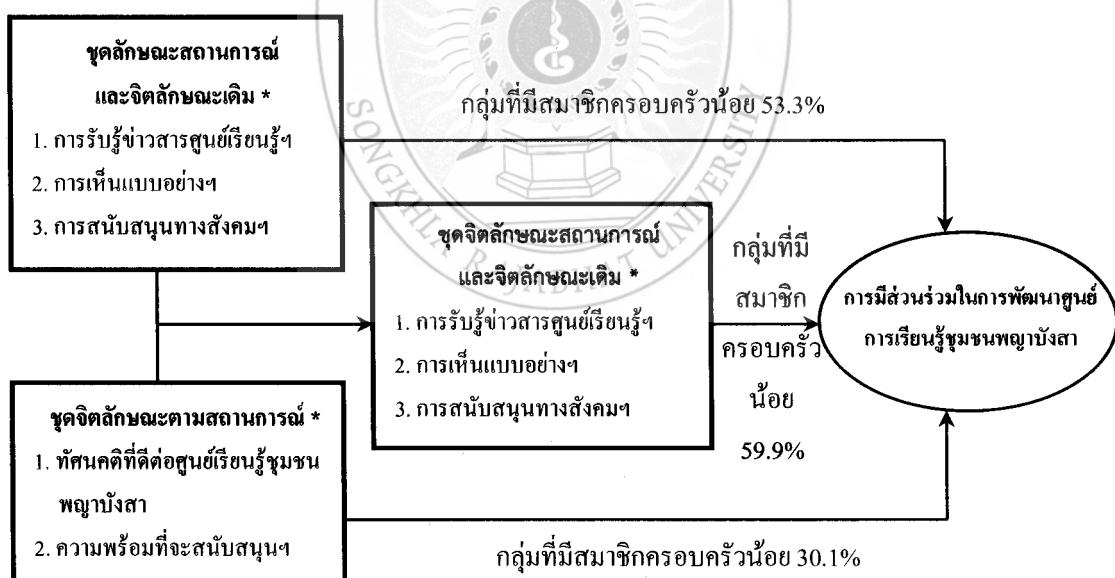
ดังนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

4.6.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 5 (ประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว สามี ภรรยา พ่อแม่ ลูกหลาน คุณพ่อคุณแม่ คุณปู่คุณย่า คุณย่าคุณปู่) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถทำนายความประปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 33 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร หรือตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร อよ่งน้อย 5%”

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่ม

ย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำงานแตกต่างเท่ากับ 6.6% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำงานชุดที่ 5 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัว แปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำงานการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 53.3% (ตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5) โดยมีตัวทำงานที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำงานชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำงานการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% ตามลำดับ โดยมีตัวทำงานที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ส่วนตัวทำงานชุดที่ 4 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 2 ตัวแปร) สามารถทำงานการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 30.1% โดยมีตัวทำงานที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ

ภาพที่ 4.5 ผลการทำงานการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยใช้ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำงาน
หมายเหตุ: * แสดงตัวแปรที่เข้าทำงานได้ตามลำดับ

นอกจากนี้ในส่วนของผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ถึง สมมติฐานที่ 7 คณะผู้วิจัยขอนำเสนอค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงสาเหตุในแต่ละเส้นทางนำมาตอบสมมติฐานแต่ละข้อตามลำดับจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 4.10 ตารางที่ 4.11 และภาพที่ 4.2 ดังต่อไปนี้

4.6.3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า “ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังسا จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้าง พ布ว่า ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวก ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.513 ดังนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.6.4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้าง พ布ว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.364 ดังนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.6.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า “ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้างพ布ว่า ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.331 ดังนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.6.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้างพ布ว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ -0.565 ดังนั้นผลการวิจัย สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.6.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 7 กล่าวว่า “จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล”

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.657 ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถคร่ำแคร้นอธิบาย ตัวแปรแฟง จิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้ร้อยละ 66.80 และอธิบายตัวแปรแฟงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) ได้ร้อยละ 38.00

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
4.1 ตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ ปักสถานที่ทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) กลุ่มใดกลุ่มนั่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5%	สนับสนุน สมมติฐานในบาง กลุ่มอย่างเท่านั้น

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐาน	
4.2 ตัวทำนายชุดที่ 5 (ประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัพห์สถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารสูญเสียเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตความคุ้มค่า และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน รวมกับตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อสูญเสียเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนสูญเสียเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญเสียเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 33 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร หรือตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร อย่างน้อย 5%	สนับสนุน สมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น
4.3 ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้
4.4 จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้
4.5 ลักษณะของสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญเสียเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้
4.6 จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญเสียเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้
4.7 จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญเสียเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์เบริญเทียบ (Correlation Comparative Study) ระหว่างตัวแปรทางด้านลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะของชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเบริญเทียบชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้มาก กับ ชาวบ้านชุมชนพญาบังสาที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้น้อย ว่าจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ในปริมาณที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด รวมทั้งยังได้ศึกษาเพื่อหาสาเหตุสมทบ 3 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร คือ การรับรู้ปัทสสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2) ปัจจัยทางจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร คือ สุขภาพจิต มุ่งคิด念叨ความคุ้มคุ้น และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และ 3) ปัจจัยจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร คือ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อคืนหัวไว้ปัจจัยใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป รวม 581 คน เมื่อนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย จึงสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้รายละเอียดต่อไปนี้

5.1 การสรุปผลการวิจัย

5.1.1 การสรุปผลข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล จำนวน 581 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาวบ้านเพศหญิง ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40.0 ปี นับถือศาสนาอิสลาม มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ (แต่งงาน, แยกกันอยู่, หม้าย และหย่า) มีระดับการศึกษามากกว่าหรือเท่ากับ 10.0 ปี ประกอบอาชีพอื่น ๆ (รับราชการ, พนักงาน เป็นต้น) มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000.0 บาท มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน มีระยะทางจากบ้านถึงศูนย์เรียนรู้ฯ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 เมตร (ระยะใกล้) และส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับทางศูนย์เรียนรู้ฯ

5.1.2 การสรุปผลตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อแสวงหาตัวทำนายที่สำคัญ และปริมาณการทำนายของสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 53.3% (ตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า (1) ลักษณะของสถานการณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางบวกเท่ากับ 0.531 และ (2) จิตลักษณะเดิม มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางบวกเท่ากับ 0.364

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า (1) ลักษณะของสถานการณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบเท่ากับ 0.331 (2) จิตลักษณะเดิม มีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบเท่ากับ -0.565 และ (3) จิตลักษณะตามสถานการณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบเท่ากับ 0.657

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของลักษณะของสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ค่า ไค - สแคร์ (χ^2) เท่ากับ 47.853 ที่องศาอิสระ (df) 40 ค่าความน่าจะเป็น (p -value) เท่ากับ 0.184 ไค - สแคร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.196 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.991 ค่าดัชนี วัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ ($AGFI$) เท่ากับ 0.961 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.998 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือมาตรฐาน ($SRMR$) เท่ากับ 0.026 และค่าดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ($RMSEA$) เท่ากับ 0.018

วัตถุประสงค์ที่ 5 เพื่อสำรวจหากลุ่มชาวบ้านที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสนาน้อย และปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญของการมีส่วนร่วมน้อย

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เกิดความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นกลุ่มแรกคือกลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม สำหรับปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา 2) สุขภาพจิต และ 3) การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (ตารางที่ 4.5)

5.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน

จากการประมวลเอกสารทางด้านทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถคาดถึงผลการวิจัยรายด้านที่อาจเกิดขึ้นในชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่ารวม 7 ข้อ ด้วยกัน ซึ่งในส่วนนี้ได้ทำการสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานในแต่ละข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร (การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง) ร่วมกับตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร (สุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน) รวมเป็น 7 ตัวแปรสามารถทำนายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) กลุ่มใดกลุ่มนหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวอย่างน้อย 5%” ดังนี้

5.2.1.1 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1

กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากัน 5.2% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีรายได้มาก ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 66.4% (ตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.3) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 61.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 38.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ มุ่งอนาคตควบคุณตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ตามลำดับ

ดังนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

จากผลที่พิพากษาตนทำให้ทราบว่า ตัวทำนายกลุ่มชุดลักษณะสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม สามารถทำให้อ่านใจในการทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทำนายได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือมากกว่า 5 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน และสุขภาพจิต ตามลำดับ ซึ่งผลเช่นนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา เติมคุณานันท์ (2553, หน้า 92) ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ที่พิพากษาระบบทามที่ต้องการ ทำนายทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ (ชุดที่ 3 จิตลักษณะและสถานการณ์) สามารถทำนายในกลุ่มรวมได้ 16.9% ซึ่งตัวแปรปัทสถานทางสังคม เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 เช่นเดียวกับงานวิจัย เรื่องความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดของ ทองพูล บัวศรี (2550, หน้า 146) และยังพบในงานวิจัยของสุชาดา ชลานุเคราะห์ (2552, หน้า 207) พบว่า ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่องาน โดยชุดตัวแปรสถานการณ์สามารถทำนายในกลุ่มรวมได้ 21.5% ซึ่งตัวแปรปัทสถานทางสังคมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 3

5.2.1.2 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณของความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย โดยตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร ไม่สามารถทำนายความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัว

ทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) หรือชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) เพียงลำพัง ได้ตามเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 4.3)

5.2.1.3 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคุณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากัน 7.1% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% (ตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร) สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 52.8% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 2 (กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 18.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน มุ่งอนาคตควบคุณตอน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ

ดังนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

จากการที่พบข้างต้นทำให้ทราบว่า ตัวทำนายกลุ่มชุดลักษณะสถานการณ์ ร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม สามารถทำให้อ่านใจในการทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ทำนายได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือมากกว่า 5 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ซึ่งผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2544) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณไขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรู้งอรูป กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 480 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมสูง และมีความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้สิ่งของคุ้มค่าและพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างไขยะมากกว่า นักเรียนประเภทตรงข้าม สอดคล้องกับงานวิจัยของธรัพย์ธันย์ จำภานุกิจ (2551, หน้า 81) พบว่า พนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านประหยดพลังงานไฟฟ้าสูง จะเป็นผู้ที่มีการมีส่วนร่วม

ประยุคพลังงานไฟฟ้า ในอาคารสูงกว่าพนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านประยุคพลังงานไฟฟ้าต่อ

ผลการวิจัยในส่วนนี้ สามารถสนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่กล่าวว่า การใช้ตัวทำนายหลายตัวจากหลายกลุ่มตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมได้มากกว่า กลุ่มตัวทำนายจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรืออน้อยก่อน

5.2.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 5 (ประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ปัจพสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง สุขภาพจิต มุ่งอนาคตควบคุณตน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ หัศนศติที่ต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวแปร สามารถทำนายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 33 กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม 7 ตัวแปร หรือตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร อย่างน้อย 5%”

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคุณของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานใน 1 กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างเท่ากัน 6.6% ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มครอบครัวน้อย ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 5 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 53.3% (ตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 3 (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร) รวม 7 ตัวแปร สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 59.9% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ส่วนตัวทำนายชุดที่ 4 (กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ 30.1% โดยมีตัวทำนาย

ที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทัศนคติที่คือศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มอย่างเท่าทันนี้

จากผลที่พบข้างต้นทำให้ทราบว่า ตัวทำนายกลุ่มชุดลักษณะสถานการณ์ กับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม ร่วมกับตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้มากกว่าตัวทำนายชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียว โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ตามลำดับ ซึ่งผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณะ บรรจง (2546) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้ ครูที่มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองสูง และมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง เป็นครูที่มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้มากกว่าครูประเภทตรงข้าม สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรี รัตนพันธ์ (2551, หน้า 76) การรับรู้ข่าวสารด้านการวิจัยมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างสูงสุด (ค่าเบต้า .501)

ผลการวิจัยในส่วนนี้ สามารถสนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่กล่าวว่า การใช้ตัวทำนายหลายตัวจากหลายกลุ่มตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมได้มากกว่า กลุ่มตัวทำนายจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือน้อยกลุ่ม

5.2.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า “ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พぶว่า ลักษณะสถานการณ์ [ตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านการรับรู้ไปที่สถานที่ทางสังคม (SON) ตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) และตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)] มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลบท่อกัน 0.513 สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่提ไว้

เมื่อพิจารณาในแต่ละตัวแปรแฟรงก์ไยนอกลักษณะของสถานการณ์ (STF) พぶว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงก์ลักษณะของสถานการณ์ (STF) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากัน 0.962 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกต ได้มิติด้านการรับรู้

พัทสถานทางสังคม (SON) มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.816 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.762

5.2.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พぶว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟรงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฟรงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีค่าเท่ากับ 0.364 (ตารางที่ 4.11) สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีมิติของค์ประกอบของตัวแปรอยู่ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงจิตลักษณะเดิม (PCT) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745

5.2.5 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า “ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พぶว่า ลักษณะสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟรงลักษณะตามสถานการณ์ (STF) กับตัวแปรแฟรงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสูญย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ 0.331 (ตารางที่ 4.11) สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกต ได้ของตัวแปรแฟรงลักษณะของสถานการณ์ (STF) พぶว่า ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO) มีค่าความเที่ยงมากที่สุดเท่ากับ 0.926 รองลงมา คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้พัทสถานทางสังคม (SON) มี

ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.666 และน้อยที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.580

5.2.6 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 กล่าวว่า “จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พบว่า จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลทางลบต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟรงจิตลักษณะเดิม (PCT) กับตัวแปรแฟรงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ -0.565 สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 นี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรภายนอกแฟรงจิตลักษณะเดิม (PCT) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรอยู่ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) และตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแฟ่นดิน (GRM) ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบของตัวแปรที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงจิตลักษณะเดิม (PCT) ได้มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านการรับรู้คุณความดีของแฟ่นดิน (GRM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.824 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านมุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.745

5.2.7 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 7 กล่าวว่า “จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล” พบว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางระหว่างตัวแปรแฟรงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) กับตัวแปรแฟรงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (LCP) มีค่าเท่ากับ 0.657 (ตารางที่ 4.11) สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฟรงภายในจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) มีมิติองค์ประกอบของตัวแปรอยู่ คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) และตัวแปรสังเกตมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) ผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการโครงสร้างพบว่า ตัวแปรองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่สามารถอธิบายองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (PCS) ได้

มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้มิติด้านทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (ATT) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตราฐานเท่ากับ 0.907 และที่เหลือ คือ ตัวแปรสังเกตมิติด้านความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (RES) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตราฐานเท่ากับ 0.855

สำหรับสมมติฐานที่ 3 ถึงสมมติฐานที่ 7 ในงานวิจัยนี้ถูกทดสอบด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยกำหนดโมเดลตั้งต้นบนพื้นฐานจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (ภาพที่ 1.2 ในบทที่ 1) สมมติฐานนี้ไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงได้ทำการปรับโมเดลจนได้โมเดลที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างในงานวิจัยนี้ พบว่า จำเป็นต้องตัดตัวแปร 2 ตัวออกจาก คือ 1) ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และ 2) ตัวแปรสุขภาพจิต จึงทำให้โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณ ก็พบว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรดังกล่าว เป็นตัวทำนายที่สำคัญ

อย่างไรก็ตาม โมเดลที่ปรับแล้วยังคงเป็นไปตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม กล่าวคือ พฤติกรรมมนุษย์หรือการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันนี้เกิดจากสาเหตุด้านต่าง ๆ หลายด้านประกอบกัน กล่าวคือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ภายในอกของบุคคล เช่น ปัจจัยอื่นที่มีส่วนช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงลงได้ 2) จิตลักษณะเดิมภายในตัวบุคคล เช่น มุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้คุณความดีของผู้คน และ 3) ลักษณะของจิตที่เปลี่ยนไปตามสถานการณ์แวดล้อม หรือที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) หรือจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งหมายถึงลักษณะทางจิตของบุคคลในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ภายในอกกับจิตลักษณะเดิมของตน ที่ส่งผลให้สภาพหรือลักษณะจิตใจของบุคคลเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่ได้รับ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเปลี่ยนหรือแตกต่างกัน โดยในโมเดลได้แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อไปยังการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

นอกจากนี้ โดยส่วนใหญ่แล้ว ปัจจัยชิงเหตุทางด้านจิตลักษณะเดิมมักมีอิทธิพลทางบวกกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรม ในส่วนของจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) จากการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า มุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้คุณความดีของผู้คนมีอิทธิพลทางบวกกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยพหุคุณ ก็พบว่าตัวแปรจิตลักษณะเดิมดังกล่าว เป็นตัวทำนายที่สำคัญของของจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 2 ตัวแปร และยังพนความสัมพันธ์ทางบวกจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ในส่วนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จากการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้างในงานวิจัยนี้ ไม่พบว่า มุ่งอนาคตควบคุณดาน และการรับรู้คุณความดีของแผ่นดินมีอิทธิพลทางบวก ไปยังการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แต่เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก จึงสรุปจากผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติทางประเกทว่าจิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แม้จะพบผลว่าไม่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้างกีดาม

สำหรับปัจจัยเหตุด้านสถานการณ์ พบว่า การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีอิทธิพลทางบวกต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรสถานการณ์ดังกล่าว เป็นตัวที่มีสำคัญของจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 2 ตัวแปร และยังพบความสัมพันธ์ทางบวกจากผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้าง

ในส่วนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จากการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้างในงานวิจัยนี้ พบว่า การรับรู้ปัทสถานทางสังคม การสนับสนุนทางสังคม จากภาครัฐ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรสถานการณ์ดังกล่าว เป็นตัวที่มีสำคัญของจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 2 ตัวแปร และยังพบความสัมพันธ์ทางบวกจากผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้าง

การวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้างในงานวิจัยนี้ยังพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะสถานการณ์ ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคูณ ก็พบว่าตัวแปรสถานการณ์ดังกล่าว เป็นตัวที่มีสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และยังพบความสัมพันธ์ทางบวกจากผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ไม่เดลสมการ โครงสร้าง

5.3 กลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อยและปัจจัยเชิงเหตุ

กลุ่มที่มีส่วนร่วมน้อย หมายถึง กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย และมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) ข้อมูลที่แสดงผลในตารางที่ 4.6 – 4.8 ในบทที่ 4 ของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีลักษณะทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีส่วนร่วมน้อย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มชาวบ้านที่มีสถานภาพสมรสโสด และกลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
2. กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านที่มีระยะเวลา ไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และกลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
3. กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูลที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

ดังนั้นสรุปได้ว่า กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เกิดความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา และเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นกลุ่มแรกคือ กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม รองลงมาคือ กลุ่มชาวบ้านที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มชาวบ้านที่มีสถานภาพสมรสโสด และกลุ่มชาวบ้านที่มีระยะเวลา ไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับปัจจัยเชิงเหตุของกลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย ซึ่งพิจารณาได้จากการวิเคราะห์ผลการทำงานภายในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ร่วมกับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ พ布ว่า ปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย ของกลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม คือ การรับรู้ว่าสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังstanan้อย สุขภาพจิต และการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (ตารางที่ 4.5)

5.4 ข้อเสนอแนะการพัฒนา

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยสามารถกำหนดข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ให้ส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ได้ดังต่อไปนี้

5.4.1 กลุ่มเป้าหมายเร่งด่วนที่ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วม

โดยปกติแล้วนั้นสิ่งแรกที่นักพัฒนาต้องการทราบก็คือ กลุ่มชาวบ้านชุมชนพญาบังสากลุ่มใดที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสนาน้อย เพราะนักพัฒนาไม่สามารถส่งเสริมชาวบ้านไปพร้อม ๆ กันได้ทั้งหมด จึงมีการกำหนดเป้าหมายมุ่งเน้นไปที่กลุ่มชาวบ้านที่มีความสำคัญมาก (มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสนาน้อย) ซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า กลุ่มชาวบ้านที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม เป็นกลุ่มแรกที่ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมรองลงมาคือ กลุ่มชาวบ้านที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มชาวบ้านที่มีสถานภาพสมรสโสด และกลุ่มชาวบ้านที่มีระยะทางไกลจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากยิ่งขึ้น พบว่าสิ่งแรกที่ควรส่งเสริมคือ ความมีการให้กลุ่มชาวบ้านได้มีการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาเป็นอย่างมาก เพราะตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสามาเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับแรกของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามา

5.4.2 การพัฒนาจิตลักษณ์ เพื่อให้กลุ่มชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบ้านสา

นกเห็นใจตัวแปรการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับแรกของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา แล้วนั้น เมื่อพิจารณาแยกเป็นกลุ่มตัวแปรที่สำคัญลำดับต้น ๆ ที่ทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่ควรส่งเสริมควบคู่ไปกับการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.4.2.1 ปัจจัยด้านสถานการณ์ที่ส่งผลสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา คือ 1) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และ 2) การสนับสนุนทางสังคมจากการรัฐ ตามลำดับ

5.4.2.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ที่ส่งผลสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสารศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนพญาบังสา คือ 1) สุขภาพจิต และ 2) การรับรู้คุณความคือของแผ่นดิน ตามลำดับ

5.4.2.3 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่ส่งผลสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสาร ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา คือ ทัศนคติที่ดีต่อต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล ที่พบและจากกระบวนการวิจัยที่น่าจะมีการพัฒนาให้สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น คณะผู้วิจัยจึงครรชขอเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยที่ควรทำต่อไป ดังต่อไปนี้

5.4.1 ควรมีการใช้ตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ ที่น่าศึกษา เช่น แรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ ความเชื่อ อำนาจในตน ความเครียด เป็นต้น เข้ามาในงานวิจัยครั้งต่อไป เพราะตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการกระทำ

5.4.2 ศึกษาภลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อช่วยในการยืนยันผลที่พนจากงานวิจัยขึ้นนี้ ว่า ความแตกต่างทางด้านลักษณะภูมิศาสตร์ต่อจุดจนวัฒนธรรมห้องถีน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

5.4.3 ควรมีการวิจัยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามวิธีการที่เหมาะสม ได้แก่ การสังเกตการณ์ แบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก หรือการสนทนารูปแบบกลุ่ม เพื่อให้สามารถตอบคำถาม การวิจัย ให้มีความครอบคลุมและละเอียดมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มจุดแข็งในส่วนของการยืนยัน และสรุปผล

บรรณานุกรม

กมลวรรณ สุวรรณ โภติ. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา และจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นกลั่นยั่นมิตรของนักศึกษาปริญญาตรี. ภาคนิพนธ์ คณะ พัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กรมการแพทย์. กองสุขภาพจิต. (2527). คู่มือการฝึกอบรมความรู้สุขภาพจิตสำหรับเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขระดับตำบล. ขอนแก่น: ศิริภัณฑ์อອฟเซ็ท.

กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาcnิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.

คงนา วัชรานินท์. (2546). ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของ นักศึกษามหาวิทยาลัย. ภาcnิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

งามตา วนิทนนท์. (2535). จิตวิทยาสังคม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรี นครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

งามตา วนิทนนท์. 2536. ลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิความราดาที่ เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร. รายงานการวิจัยฉบับที่ 50 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

จิตติพร ไวโรจน์วิทยากร. (2551). ปัจจัยทางเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจ พ่อเพียง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พ่อเพียง. ภาcnิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.

จินตนา บิลมาศ และคณะ. (2529). คุณลักษณะข้าราชการพลเรือน. รายงานการวิจัยสถาบันพัฒนา คุณภาพนักวิชาการ. (2553). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานด้านความ รับผิดชอบในการปฏิบัติงานและด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชนมนິກາ วรกิน และลินดา สุวรรณดี. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทาง เพศที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของนักศึกษาชายในสถาบันอุดมศึกษา. ทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภทการวิจัยและพัฒนาระบบพุติกรรมไทย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ชัยวรรณ สมศรีรัตน์. (2548). การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของพนักงานเขื่อนภูมิพลในการจัดการสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฐานันดร์ เปียศรี. (2545). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประทัยด้วยงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ณัฐวดี ปัญญาสกุลวงศ์. (2555). อิทธิพลของการอ่านและเขียนชักจูงที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้าในวัยเด็กของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. สารสารพัฒนาสังคม. 14 (1): 138-164.

ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงกมล พรหมลักษณ์. (2547). ปัจจัยเชิงเหตุผลของพฤติกรรมลดค่าไฟและสุขภาพคนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ. ภาคนิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน และเพ็ญแข ประจำปีชั้นนีก. (2520). จริยธรรมของยาชนาไทย. รายงานการวิจัย ทุนอุดหนุนการวิจัยสาขาวรชญา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน. (2547). หัวหน้าจะพัฒนาจิตลักษณะ ด้านมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองแก่ลูกน้องได้อย่างไร. ใน การสัมมนาเรื่องผลิตผลวิจัยระบบพฤติกรรมไทย เรื่อง ไขปัญหาร่วมพัฒนาเยาวชน, 2 - 3 กันยายน 2547. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. หน้า 1 – 15.

ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน และงามตา วนิทนันท์. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน. รายงานการวิจัย สาานักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน. (2538). ทฤษฎีดันไม้จริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน. (2543). ทฤษฎีดันไม้จริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้าสถานีอนามัยตำบล. รายงานการวิจัย คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

คุณเดือน พันธุ์มนนาวิน และอัมพร มี Kahnong. (2547). ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา. รายงานการวิจัย โครงการแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

คุณเดือน พันธุ์มนนาวิน. (2551). หลักและวิธีการประเมินผลเอกสาร เพื่อความเป็นเลิศในการวิจัยทางจิตพุติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เอ.ที.พรินติ้ง.

ทวีวรรณ บุญชิตร. (2530). ผลของการซักจุ่งโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการเปลี่ยนเจตคติ. ปริญญา niipon n มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

ทิพย์วรรณ กิตติวนิลย์. (2545). จิตวิทยาสังคมกับการพัฒนา. เอกสารประกอบการเรียน คณิตพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชนรัตน์ เก่งสกุล. (2548). อิทธิพลของการเรียนซักจุ่งตนเอง การได้รับสารซักจุ่งที่มีผลต่อความตั้งใจไฟ รู้ในภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปี ที่ 2. ภาคนิพนธ์คณิตพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธรรมธัณย์ อาภานุกิจ. (2551). ลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการประทัยด้วยไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. ปริญญานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย.

ธวัชชัย ศรีพרגาม. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลดภัยของพนักงานโรงพยาบาลอุดสาหกรรมสิ่งทอและปั้นด้าย. ภาคนิพนธ์คณิตพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นงลักษณ์ วิรชัย. (2537). ความสัมพันธ์ของสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพุติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรา จันชนะกิจ. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างครอบครัว สังคม และจิตลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา. ภาคนิพนธ์คณิตพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2547). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิค และกรณีตัวอย่าง. จังหวัดเชียงใหม่. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นัยนา เพ็ชร์อินทร์. (2555). อิทธิพลของสารซักจุ่งที่มีต่อการยอมรับรองไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษา ปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นิภาพร โชคสุดเสน่ห์. (2545). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นิศากร สนานเขต. (2550). การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการครบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุญรับ ศักดิ์มณี. (2532). การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานราชการ. ปริญนานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

บุณฑิกร ราชอาจ. (2548). อิทธิพลของการซักจูงตามแนวของ Lickona ที่มีต่อการยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ. ภาคินิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เบญจมาศ นาควิจิตร. (2551). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองและความสุขของผู้สูงอายุในชุมชนผู้สูงอายุของโรงพยาบาลสังกัดสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร (ปริญนานิพนธ์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์.

ประชิต สุขอนันต์. (2548). ปัจจัยส่วนบุคคลและสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับความสุขและการคิดจำตัวตายในเด็กนักเรียนมัธยมศึกษา. ภาคินิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพาณิช.

ประชัย เปี้ยนสมบูรณ์, & สมชาติ สว่างเนตร. (2535). การวิเคราะห์เส้นโยงด้วยลิสเรล: สถิติสำหรับนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคมและพุฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ผ่องพรพรรณ แวงวิเศษ. (2534). ลักษณะจิตสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น. ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต วิจัยพุทธิกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ฝน แสงสิงแก้ว. (2518). เรื่องของสุขภาพจิต. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย.

พรพิมล วรรุณพิพุทธวงศ์. (2528). ทัศนคติและการเปลี่ยนทัศนคติจิตวิทยาสังคม: กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามศึกษา.

- พระมหาไชยา กาละปักษ์. (2550). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการณ์ของบ้าน สถานศึกษา สื่อ และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุภาพบูรุษของนักเรียนอาชีวศึกษา. ภาคบันทึกนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาประภากิต สิริเมธ. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พระสวัสดิ์ ยมสีดา. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการ บ้าน วัด โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตแบบพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ. ภาคบันทึกนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พัชรี นิวัฒน์เจริญชัยกุล. (2546). การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมของพนักงานบริษัท เทเลคอม เอเชียคอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรี รัตนพันธ์. (2551). สถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปริญญาดุษฎีบัตร วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย.
- พิชัย มนีรักษ์. (2547). การได้รับการฝึกอบรมทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบญจธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคบันทึกนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิทพิชัย ธรรมอุดม. (2550). สภาพแวดล้อมทางการเมืองและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของหัวหน้าครัวเรือนในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาดุษฎีบัตร วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต (การวิจัยพุทธกรรม ๑ ๗ ๓ ๔ ประยุกต์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์พญา สมดี. (2558). พฤติกรรมการป้องกันอาการภูมิแพ้ของเด็กวัยเรียน โรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์ มหาบัณฑิต. พยาบาลศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พูนฤทธิ์ สุวรรณพันธุ์. (92537). ปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนในชุมชนที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน. ภาคบันทึกนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- พูนฤทธิ์ สุวรรณพันธ์. (2536). ปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนในชุมชนที่มีระดับพัฒนาการต่างกัน. ปริญญาอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไพรินทร์ ขัคธิพงษ์. (2553). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับความฉลาดทางการเมืองของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- การดี พึงสาราม. (2551). ทัศนคติของนิสิต-นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลคณวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนูญ ภูรลิบเงิน. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ภาคบันทึกคณภาพพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รสันนท์ ณ นคร. (2550). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมต้นที่มีธนารักษ์ในโรงเรียน. ภาคบันทึกคณภาพพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รัตนา ประเสริฐสุสม. (2530). การเสริมสร้างลักษณะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมอนามัยของเด็กนักเรียนประถมศึกษา. ปริญญาอุดมศึกษา. ภาควิชาภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุคส์.
- รุจิรศ พิชิตานันท์. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย. ภาคบันทึกคณภาพพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ลินดา สุวรรณดี. (2543). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณไขมันของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรู้สู่อรุณ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรนุช สิปิยารักษ์. (2552). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพึ่งตนเองในผู้สูงวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณะ บรรจง และอภิรดี จันทร์หอม. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูในภาคใต้. รายงานการวิจัย โครงการแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

วรรณ อัศวกุล และคณะ. (2551). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน. รายงานการวิจัย : ทุนอุดหนุนการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

วัลลภ ลำพาย. (2547). เทคนิควิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วัด หนูมา. (2540). เรื่องการศึกษาปัจจัยและกระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน ประเมินค่าศึกษาที่มีประสิทธิผลต่อคุณภาพการศึกษา: ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีโรงเรียนดีเด่นรางวัลพระราชทานในจังหวัดชัยนาทและอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

วิชัยญา วัฒโน. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากการและการหัวหน้างานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ โดยมีความตัญญูกตเวทีเป็นตัวแปรกำกับ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิภาวดี คล้ายประยงค์. (2558). ปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตักษณ์ สถานการณ์ และการรับรู้ปัทสถานที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ และการยอมรับ โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วุฒิ พันธุ์มนนาวิน และคุณเดือน พันธุ์มนนาวิน. (2556). ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของนักศึกษาปริญญาตรี. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยชินวัตร ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ศิรินรัตน์ รัตนพันธุ์. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม : ศึกษาระบบมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภชัย สุพรรณทอง. (2544). ปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 – 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.nesdb.go.th>. วันที่ 15 มกราคม 2560.

สำนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลควบคุมโภชี. (2559). ข้อมูลจำนวนประชากร. เข้าถึงได้จาก <http://khuapho.go.th>. วันที่ 25 ธันวาคม 2559.

สุกมล มุ่งพัฒนาสุนทร. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคม และลักษณะทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมรักสัตว์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุกัญญา บูรณเดชาชัย. (2552). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี, ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุชาติ ประสีทธิ์รัฐสินธุ, บรรณิการ สุขเกย์ม, โศกิต ผ่องเสรี, และ ณอนมรัตน์ ประสีทธิเมตต์. (2549). แบบจำลองสมการโครงสร้าง: การใช้โปรแกรม LISREL, PRELIS และ SIMPLIS. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.

สุชิรา บุญยัน. (2541). ปัจจัยบางประการของครอบครัวที่สัมพันธ์กับจริยธรรมด้านความกตัญญู กตเวทีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดขอนแก่น. ปริญญาดุษฎี กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุพัชดา ทองศุภก禔. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง บ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะดูแลญาติผู้สูงอายุของนักเรียนมัธยมศึกษานายที่ 2. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุพัตรา เติมคุณานนท์. (2553). อิทธิพลของสารซักจงที่มีต่อการยอมรับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบ ริหารศาสตร์.

สุภมาศ อังศูโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, & รัชนีกุล กิจญ์โภญภานุวัฒน์. (2548). เอกสารประกอบการ อบรมการใช้โปรแกรมลิสเรล: โปรแกรมทางสถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และ สังคมศาสตร์ รุ่นที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุภมาศ อังศูโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, & รัชนีกุล กิจญ์โภญภานุวัฒน์. (2552). สถิติวิเคราะห์สำหรับ การวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL (พิมพ์ ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เจริญมั่งคงการพิมพ์.

สุภาสินี ผุ่มนئิยม. (2546). ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุริยะ พันธ์ดี. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดทางพุทธศาสนาในโรงเรียนกับจิต ลักษณะและพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. ปริญญาดุษฎี วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต การวิจัยพุทธิกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- สุวิมล ติรakanันท์. (2546). การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ติรakanันท์. (2548). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 5): กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสานีนี้ เดือนเด่น, จุไรรัตน์ ล้อมเสถียร, อารยะ สายยิ่ม, และจิระพงษ์ ชูศรี. (2558). ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของห้องบรรยายสรุปนักศึกษาปริญญาตรีสาขาวิชบริการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง. โครงการวิจัย กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อภิรดี โภสภาพงศ์. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อรทัย มีสวัสดิ์. (2542). อิทธิพลของการใช้สารชักจูงที่มีต่อความพร้อมของบุคคลในการที่จะใช้บริการธนาคาร. ภาคนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม. คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุบล เลี้ยงวริณ. (2550). การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดแบบพหุมิติของจิตลักษณะด้านการรับรู้คุณความดี. รายงานการวิจัย เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Ajzen, I. & Fishbein, M. (1980). **Understanding Attitude and Predicting Social Behavior.** New Jersy : Predice-Hall,Inc.
- Anastasi, A. & Urbina, S. (1997). **Psychological testing.** 7th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Bandura, A. (1997). **Self-Efficacy.** New York: W.H. Freeman.
- Bhanthumnavin, D. (2000). Importance of supervisory social support and its implications for HRD in Thailand. **Psychology and Developing Societies : A Journal**, 12(2), 155–167.
- Cohen, J. M. & Uphoff, N. T. (1977). **Rural Development Participation.** Cornell University.
- Davis, K. & Newstrom J. W. (1989). **Human behavior at work** (8th ed.). New York: Mc-Graw-Hill.

- Duchduen Bhanthumnavin & Vutthi Bhanthumnavin. (2010). **Knowledge Dimensions and NPP Sites Acceptance In Thai University Students: Implications For Knowledge Management.** Proceedings of the 1st International Conference On Technical Education (ICTE 2009), January 21-22, 2010. Bangkok: King Mongkut's University Of Technical At North Bangkok.
- Endler, N. S., & Magnusson, D., eds. 1977. Interactional Psychology and Personality. New York: Halsted-Wiley.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1981). Attitudes and Voting Behaviour: An Application of the Theory of Reasoned Action. In Progress in Applied Social Psychology. G. M. Stephenson & J. M. Davis (Eds.). Vol. 1. Chichester [England]: John Wiley & Sons. pp. 95-125.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. 1975. Belief, Attitude, Intention, and Behavior: An Introduction to Theory and Research. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Gable, R. K. (1986). **Instrument development in the affective domain.** New York: Springer Science Business Media.
- Golob, T.F.(2003). Structural equation modeling for travel behaviour research. *Transportation Research B* 37, p.1–25.
- Gravetter, F. J., & Forzano, L. B. (2012). **Research methods for the behavioral sciences (4th ed.).** Belmont, CA: Wadsworth.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). **Multivariate data analysis** (6th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2014). *Multivariate data analysis* (7 ed.). Harrow, Essex: Pearson.
- Knight, G. A., & Cavusgil, S. T. (2004). Innovation, organizational capabilities, and the born-global firm. *Journal of International Business Studies*, 35(2), 124-141.
- Kohlberg, L. (1969). Stage and sequence: The cognitive development approach to socialization in D., Goslin (Ed.), **Handbook of socialization theory**, New York: Rand McNally.
- Kohlberg, L. (1975). Moral stages and moralization: The cognitive developmental approach In T. Lickona,(Ed.), **Moral development and behavior theory, research, and social issues** (pp. 31-53). New York: Holt, Rinehart & Winston.

- Magnusson, D., & Endler, N. S. (1977). *Interactional Psychology and Personality*. New York: John Wiley and Sons.
- Nunnally, J. C. & Bernstein, I. H. (1994). **Psychometric theory**. New York: McGraw-Hill.
- Roger, E. M. (1983). **Diffusion of Innovations** (3rd ed.). New York: The Free Press.
- Rogers, E. M. & Shoemaker, F. F. (1971). **Communication of innovations: A cross-cultural approach** (2nd ed.). New York: The Free Press.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research**, 2, 49-60.
- Tett, R. P., & Burnett, D. D. 2003. A Personality Trait-Based Interactionist Model of Job Performance. **Journal of Applied Psychology**, 88 (3): 500-517.
- UNESCO. Asia and Pacific Regional Bureau for Education. (2003). CLC management handbook. Bangkok: UNESCO.
- Walsh, W.B., Craik, K.H., & Price, R.H. 2000. Person-environment psychology. (2nd Ed.). Mahwah, NJ: LEA.

ภาคพนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด

1. อาจารย์ ดร.ธัมมภูริศิตา อุย়েเจริญ

อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกรียงบัณฑิต

2. อาจารย์ ดร.อริวัฒน์ รัตนวงศ์ເບ

อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกรียงบัณฑิต

3. อาจารย์ขันธนา อึมน้อย

อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนวัลย์ กิจู โภษศักดิ์ธี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

5. อาจารย์ภูริทัต สิงหเสน

อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

1. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันมีส่วนร่วมในการบริการทางวิชาการ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อ การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
2. ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
3. ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
4. ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น	1.00	ใช่ได้
5. ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
6. ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
7. ฉันมีส่วนร่วมในการซักชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
8. ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ เกิดขึ้น	1.00	ใช่ได้
9. ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
10. ฉันมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
11. ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
12. ฉันเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้	1.00	ใช่ได้
13. ฉันมีส่วนร่วมในการติดตามดูผลงาน และสภาพปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
14. ฉันมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในฐานะคนในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
15. ฉันมีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้

**2. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ
ประกอบไปด้วยแบบวัดจำนวน 2 ชุด ได้แก่**

2.1 เครื่องมือวัดทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันรู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าคนໄกถือตัวของฉันเห็นด้วยกับการมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
2. ฉันรู้สึกว่าการมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาช่วยให้คนในพื้นที่มีงานทำมากขึ้น	1.00	ใช่ได้
3. ฉันเห็นด้วยที่หน่วยงานภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
4. ฉันคิดว่าโดยรวมแล้วศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาให้ผลดีมากกว่าผลเสีย	1.00	ใช่ได้
5. ฉันคิดว่าในระยะยาว การมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาคงจะช่วยพัฒนาชุมชนได้มากขึ้น	1.00	ใช่ได้
6. ฉันรู้สึกดีที่เห็นคนในชุมชนให้การยอมรับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากขึ้น	1.00	ใช่ได้
7. ฉันรู้สึกดีที่นักการเมืองท้องถิ่นให้การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
8. ฉันคิดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีผลดีต่อกันในพื้นที่เป็นอย่างมาก	1.00	ใช่ได้
9. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
10. ฉันคิดว่าเป็นการคุ้มค่าที่ลงทุนสร้างศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขนาดใหญ่ในพื้นที่	0.80	ใช่ได้
11. ฉันคิดว่ากิจกรรม และโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สร้างประโยชน์ให้แก่คนท้องถิ่น	1.00	ใช่ได้
12. ฉันจะเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา อよ	1.00	ใช่ได้
เสมอ		
13. ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมทำกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่จัดขึ้น	1.00	ใช่ได้
14. ฉันจะชวนคนรอบข้างเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ	0.80	ใช่ได้
15. ฉันคิดว่ากิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นเรื่องที่ดีและน่าสนใจ	1.00	ใช่ได้

2.2 เครื่องมือวัดความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. หากมีคนซักชวนให้ร่วมสนับสนุนและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันตั้งใจจะเข้าร่วมทันที	1.00	ใช่ได้
2. ฉันยินดีที่จะอธิบายให้ทุกๆ คนรู้จักและเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
3. ฉันจะซักชวนให้คุณรอนข้างสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
4. ฉันพร้อมที่จะร่วมส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
5. ฉันตั้งใจที่จะแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
6. หากคนในครอบครัวของฉันจะเข้าทำงานในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาฉันจะสนับสนุนทันที	1.00	ใช่ได้
7. ฉันตั้งใจจะสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
8. ฉันตั้งใจจะอธิบายให้คนในครอบครัว หรือ เพื่อนๆ ได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
9. ฉันพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ จากทุกหน่วยงานที่เป็นการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
10. ฉันจะยินดีให้การช่วยเหลือในทุกเรื่อง แก่กู้ภัยที่สนับสนุนการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
11. ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ฉันจึงให้การสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.60	ใช่ได้
12. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ในชุมชนมีการสร้างศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
13. ฉันอยากรู้ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีการพัฒนาต่อไป	0.80	ใช่ได้

3. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบไปด้วยแบบวัดจำนวน 4 ชุด ได้แก่

3.1 เครื่องมือวัดการรับรู้ปัทสสถานทางสังคม

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
2. ผู้นำชุมชน อยากรู้ทุกคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
3. เพื่อน ๆ ของฉันต้องการให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเกิดขึ้นนานแล้ว	1.00	ใช่ได้
4. เพื่อนของฉันคงไม่เห็นด้วย ถ้ามีคนบอกว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่มีประโยชน์ต่อคนในชุมชน	0.80	ใช่ได้
5. คนในชุมชนฉันคงจะเห็นว่า การสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นการใช้เงินประมาณที่คุ้มค่า	1.00	ใช่ได้
6. คนในชุมชนของฉันคงตอบแบบงานวิจัยว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีประโยชน์หลายด้าน	-0.80	ใช่ไม่ได้
7. เพื่อนของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีโอกาส	1.00	ใช่ได้
8. ผู้นำชุมชน ต้องการให้ทุกคนในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
9. คนในชุมชนฉันคงเห็นด้วยกับผู้นำชุมชนที่ให้สนับสนุนการสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
10. คนในครอบครัวของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในอนาคต	1.00	ใช่ได้
11. คนในชุมชนของฉันคงจะตอบว่า “เห็นด้วย” ที่ว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ให้ผลดีมากกว่าผลเสีย	1.00	ใช่ได้
12. คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้

3.2 เครื่องมือวัดการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. มีชาวบ้านในชุมชนพูดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชนได้	0.80	ใช่ได้
2. ส่วนใหญ่แล้วข่าวที่ถนนได้ยินเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาถูกกล่าวถึงข้อดีมากกว่าข้อเสีย	0.80	ใช่ได้
3. ผู้คนอย่างเช่นเจ้าของที่เขียนสนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
4. ผู้คนชอบพูดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสากับคนในครอบครัวเสมอ	0.80	ใช่ได้
5. ผู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นประจำ	1.00	ใช่ได้
6. เมื่อมีคนในชุมชนพูดคุยเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ผู้คนจะเข้าร่วมงานทางด้านความสนใจ	0.80	ใช่ได้
7. ผู้คนมักสอบถามความเคลื่อนไหวกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับครอบครัวเสมอ	0.80	ใช่ได้
8. เมื่อมีประกาศการเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ผู้คนไว้ใจความสนใจไปเป็นพิเศษ	0.80	ใช่ได้
9. มีชาวบ้านหลายคนพูดถึงศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญในชุมชน	1.00	ใช่ได้
10. ผู้คนติดตามพัฒนาการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นอย่างมาก	1.00	ใช่ได้
11. ผู้คนสนใจสอบถามความรู้ในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเสมอ	0.80	ใช่ได้
12. หากมีเวลาว่างผู้คนจะอยู่กับเพื่อนๆ หรือคนในครอบครัว ถึงกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ที่ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา จัดขึ้น	1.00	ใช่ได้
13. ผู้คนสนใจกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นอย่างมาก	0.80	ใช่ได้
14. ผู้คนรับรู้ข้อมูลโดยง่ายและแผนการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้

3.3 เครื่องมือวัดการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. หน่วยงานภาครัฐ ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อทางคณะกรรมการฯ เสนอขอไปเสนอ	1.00	ใช่ได้
2. หน่วยงานภาครัฐ มีการส่งเสริมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	0.80	ใช่ได้
3. หน่วยงานภาครัฐ เป็นที่ปรึกษาที่คีเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
4. หน่วยงานภาครัฐมีความจริงใจในการส่งเสริมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
5. หน่วยงานภาครัฐยินดีที่จะช่วยเมื่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามีปัญหาในการดำเนินงาน	0.80	ใช่ได้
6. หน่วยงานภาครัฐมักจะสนับสนุนดูแลให้การทำงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสารับรับ	0.80	ใช่ได้
7. หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการແກ່ເປີຍຄວາມຄິດເຫັນໃນการทำางานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
8. หน่วยงานภาครัฐมีการจัดอบรมเพิ่มความรู้และทักษะในการทำงานภายในศูนย์ให้อยู่เสมอ	1.00	ใช่ได้
9. หน่วยงานภาครัฐให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ด้วยดี	1.00	ใช่ได้
10. หน่วยงานภาครัฐ มักเข้ามาให้คำแนะนำ ปรึกษาในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ	1.00	ใช่ได้
11. หน่วยงานภาครัฐจัดหางบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา	1.00	ใช่ได้
12. หน่วยงานภาครัฐมีนโยบายในการส่งเสริม และพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่ชัดเจน	1.00	ใช่ได้

3.4 เครื่องมือวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. คนรอบข้างฉันมักจะพูดคุยกันกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาอยู่เสมอ	1.00	ใช่ได้
2. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปช่วยเหลืองานที่ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช่ได้
3. คนรอบข้างฉันให้ความสนใจเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเป็นส่วนใหญ่	1.00	ใช่ได้
4. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปทำกิจกรรมที่ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช่ได้
5. คนในชุมชนของฉัน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ กับ ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเป็นอย่างดี	1.00	ใช่ได้
6. คนในชุมชนของฉัน สนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสา เสมอ	1.00	ใช่ได้
7. คนรอบข้างฉัน มักจะชวนฉันให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์ การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช่ได้
8. คนรอบข้างฉันมักชื่นชมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญา บังสาเสมอ เพราะช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการ	1.00	ใช่ได้
9. ฉันเห็นตัวอย่างจากคนรอบข้างที่เข้ามาร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของ ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสา และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิด ประโยชน์ได้	1.00	ใช่ได้
10. คนรอบข้างฉัน มักแนะนำคนรู้จักให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของ ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	0.80	ใช่ได้
12. คนรอบข้างฉันเป็นแบบอย่างที่ดีของฉันในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการ ต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ	1.00	ใช่ได้
13. คนในชุมชน ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการทำงานของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสา เป็น อย่างดี	1.00	ใช่ได้

4. ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบไปด้วยแบบวัดจำนวน 3 ชุด ได้แก่

4.1 เครื่องมือวัดสุขภาพจิตดี

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันมีเรื่องกังวลใจอยู่เสมอ	1.00	ใช่ได้
2. ฉันรู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง	1.00	ใช่ได้
3. ถ้ามีคนมาขัดใจหรือยิ่งเพียงเล็กน้อย ฉันจะ โกรธເຂົ້າງໆ	1.00	ใช่ได้
4. เมื่อมีภาระงานค้าคานในที่ประชุม ถึงจะตอบได้ฉันก็จะ ไม่กล้าตอบ	1.00	ใช่ได้
5. ฉันรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่ากลัวอะไรอยู่บ่อย ๆ	1.00	ใช่ได้
6. ฉันบังคับตัวเอง ไม่ค่อยได้	1.00	ใช่ได้
7. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย	1.00	ใช่ได้
8. เวลาใดใจฉันรู้สึกตื่นมาก และเวลาเสียไปก็รู้สึกเสียใจมาก	1.00	ใช่ได้
9. ฉันไม่ค่อยกล้าพูดกับคนซึ่ง ไม่รู้จักมาก่อน	1.00	ใช่ได้
10. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนไม่คิดเลย	1.00	ใช่ได้
11. เมื่อเข้านอนตอนกลางคืน ฉันมักนอนไม่ค่อยหลับ เพราะคิดอะไรต่างๆ นานา	1.00	ใช่ได้
12. บางเวลาฉันรู้สึกอึดอัดอย่างกระตุก โกรกอกไป	1.00	ใช่ได้

4.2 เครื่องมือวัดมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันสนใจว่าฉันใช้เวลาในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์หรือไม่	1.00	ใช่ได้
2. หลังจากทำงานในส่วนย่อยๆ สำเร็จ ฉันมักจะคิดเตรียมวางแผนทำตามเป้าหมาย ขั้นต่อไป	1.00	ใช่ได้
3. ฉันมักให้รางวัลกับตนเสมอเมื่อทำงานตามที่ตั้งใจไว้ได้สำเร็จ	1.00	ใช่ได้
4. ฉันเห็นความจำเป็นที่จะต้องอดทนทำงานให้ได้ดีตั้งแต่วันนี้ เพราะอนาคตจะนำ โอกาสและประสบการณ์ใหม่ๆ มาให้เอง	1.00	ใช่ได้
5. ฉันจะประเมินตนเองว่าได้ทำอะไรบ้างตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	1.00	ใช่ได้
6. ในการทำงานชั้นหนึ่งๆ ฉันมักจะวางแผนงานแบบเป็นขั้นเป็นตอนว่า จะเริ่ม ก่อนเป็นลำดับแรกลำดับที่สอง และลำดับต่อๆ ไป	1.00	ใช่ได้
7. ฉันมักเขียนโน๊ตหรือข้อความเตือนตัวเอง เพื่อไม่ให้ลืมความตั้งใจที่จะกระทำ เรื่องต่างๆ	1.00	ใช่ได้
8. เมื่อได้รับเงินจำนวนหนึ่ง ฉันจะแบ่งเงินบางส่วนเพื่ออมทรัพย์ หรือฝาก ธนาคารด้วย	1.00	ใช่ได้
9. ฉันจะไม่ใช้เงินจนหมด เพราะเกรงว่าพรุ่งนี้จะไม่มีเงินใช้	1.00	ใช่ได้
10. ฉันกล้า爽ๆ เสียเงินไม่กี่บาทต่อวันที่มีค่า	0.80	ใช่ได้
11. ฉันเชื่อว่าการทำวันนี้ให้ดีที่สุด จะส่งผลดีในวันข้างหน้า	1.00	ใช่ได้
12. ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องร่วมกันส่งเสริม และพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน	1.00	ใช่ได้

4.3 เครื่องมือวัดการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน

ข้อคำถาม	$IOC = \frac{\sum R}{n}$	ผลลัพธ์
1. ฉันชอบคุณอุปสรรคที่ช่วยทำให้ฉันแข็งแกร่ง	0.60	ใช่ได้
2. ฉันคิดว่าทุกสิ่งคือการเรียนรู้ที่ดีแก่ฉันได้	1.00	ใช่ได้
3. ฉันเพิ่งรู้ลึกถึงคุณความดีของพระมหาภัตtriyai ไทยอยู่่เสมอ	1.00	ใช่ได้
4. ฉันระลึกถึงคำสั่งสอนของพระศาสดา ในศาสนาที่ฉันนับถืออยู่่เสมอ	1.00	ใช่ได้
5. การที่ฉันคิดถึงในหลวงอยู่่เสมอ ทำให้ฉันรักษาความดีอยู่่ได้	0.80	ใช่ได้
6. การอยู่่ดีมีสุขของฉันเกี่ยวข้องกับชุมชน	1.00	ใช่ได้
7. ฉันตระหนักร่วมกับฉันสามารถดำเนินชีวิตอยู่่ได้โดยไม่ต้องพึ่งสิ่งใด	0.80	ใช่ได้
8. ฉันเชื่อว่าคนรอบตัวฉันมีความดีมากกว่าความไม่มีดี	1.00	ใช่ได้
9. การที่ฉันมีสุขภาพดีเกิดจากการสนับสนุนของครอบครัว คนใกล้ชิด ชุมชน และ ธรรมชาติร่วมกัน	1.00	ใช่ได้
10. ธรรมชาติรอบ ๆ ตัวฉัน ล้วนมีส่วนสร้างความสุขทางจิตใจแก่ฉัน	1.00	ใช่ได้
11. ฉันรู้สึกขอบคุณศาสนาที่ทำให้ฉันมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ	1.00	ใช่ได้
12. ฉันรู้สึกโชคดีที่เกิดมาในสังคมไทย	1.00	ใช่ได้
13. อาชีพทุกอาชีพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของฉัน	1.00	ใช่ได้

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ท่านได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของผู้ที่พักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลคลื่น โพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เพื่อเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ของ ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล

แบบสอบถามนี้ท่านสามารถเลือกตอบได้อย่างอิสระทุกข้อ โดยที่ทุกข้อไม่มีคำตอบที่ถูก หรือ ผิด และคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะใช้เฉพาะคะแนนรวมของ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ดังนั้นจึงขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านพิจารณาคำตามทุกข้อ ตอบ ด้วยความตั้งใจ และตอบตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ เมื่อ คำตอบครบถ้วนสมบูรณ์ทุกข้อ จึงขอความกรุณาตอบให้ครบถูกข้อ ซึ่งข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ นำไปสู่การ改善แนวทางในการป้องกันโรคไข้เลือดออก เพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างมากที่ได้ให้ความร่วมมือ ในการตอบ แบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

คณะผู้ศึกษาวิจัย

แบบสอบถามส่วนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คําแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วเติมคำ หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านเอง

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ ปี เดือน
3. ศาสนา 1. พุทธ 2. คริสต์
 3. อิสลาม 4. อื่น ๆ
4. สถานภาพสมรส 1. โสด 2. มีคู่สมรส และอยู่ร่วมกัน
 3. หย่า หรือแยกกันอยู่ 4. หม้าย
5. ระดับการศึกษาสูงสุดของคุณคือ.....
6. อาชีพ 1. ไม่ได้ทำงาน 2. ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 3. เลี้ยงสัตว์ 4. รับจ้าง / ลูกจ้าง
 5. รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ 6. ทำนา/ทำไร่/ทำสวน
 7. อื่นๆ ระบุ.....
7. ครอบครัวท่านมีรายได้รวมประมาณ บาท/เดือน
8. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน คน (รวมตัวท่าน)
9. ระยะเวลาจากบ้านท่านถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (โดยประมาณ)
10. การเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา
 1. ไม่เคย 2. เคย

แบบสอบถามส่วนที่ 2

การปฏิบัติดน

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณายกเว้นให้ครบถ้วนทุกข้อ)

- ฉันมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และพิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

- ฉันมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน หรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

- ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอน หรือแผนงานการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

- ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นกับปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อแก้ไขและ/หรือพัฒนาให้ตรงประเด็นที่เกิดขึ้น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

- ฉันมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในชุมชนเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. ฉันมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เกิดขึ้น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. ฉันมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. ฉันเห็นว่าชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. ผู้นั้นเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

13. ผู้นี้มีส่วนร่วมในการติดตามดูผลงาน และสภาพปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

14. ผู้นี้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในฐานะคนในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

15. ผู้นี้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 3

ความคิดเห็นของผู้นั้น

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบถูกข้อ)

1. ผู้นี้รู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าคนในกลุ่มตัวของผู้นี้เห็นด้วยกับการมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันรู้สึกว่าการมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาช่วยให้คนในพื้นที่มีงานทำมากขึ้น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันเห็นด้วยที่หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันคิดว่าโดยรวมแล้วศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาให้ผลดีมากกว่าผลเสีย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันคิดว่าในระยะยาว การมีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาคงจะช่วยพัฒนาชุมชนได้มาก

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ฉันรู้สึกดีที่เห็นคนในชุมชนให้การยอมรับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามากขึ้น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันรู้สึกดีที่นักการเมืองท้องถิ่นให้การสนับสนุนและส่งเสริมศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. ฉันคิดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีผลดีต่อคนในพื้นที่เป็นอย่างมาก

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. ฉันคิดว่าเป็นการคุ้มค่าที่ลงทุนสร้างศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาขึ้นในพื้นที่

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. ฉันคิดว่ากิจกรรมแล็ปอีกรอบต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา สร้างประโยชน์ให้แก่คนท้องถิ่น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. ฉันเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

13. ฉันพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมทำกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่จัดขึ้น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

14. ฉันมั่นใจว่าคนรอบข้างเข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

15. ฉันคิดว่ากิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เป็นเรื่องที่ดีและน่าสนใจ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 4

ความพร้อมของนัก

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณายกตัวอักษรทุกข้อ)

1. หากมีคนซักชวนให้ร่วมสนับสนุนและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันตั้งใจจะเข้าร่วมทันที

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันยินดีที่จะอธิบายให้ทุก ๆ คนรู้จักและเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันจะซักชวนให้คนรอบข้างสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันพร้อมที่จะร่วมส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันตั้งใจที่จะแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ต่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. หากคนในครอบครัวของฉันจะเข้าทำงานในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสถาณจะสนับสนุนทันที

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันตั้งใจจะสนับสนุนกิจกรรมต่างของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. ฉันตั้งใจจะอธิบายให้คนในครอบครัว หรือ เพื่อน ๆ ได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันยินดีจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกหน่วยงานที่เป็นการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. ฉันจะยินดีให้การช่วยเหลือในทุกเรื่อง แก่กลุ่มที่สนับสนุนการอนุรักษ์ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. ข้อดีของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีมากกว่าข้อเสีย ฉันจึงให้การสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. ฉันรู้สึกดีที่ในชุมชนมีการสร้างศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

13. ฉันอยากรู้ว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีการพัฒนาไปเรื่อย ๆ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 5

ความคิดเห็นของคนรอบข้าง

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณารอให้ครบถูกข้อ)

1. คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ผู้นำชุมชน อยากรู้ว่าทุกคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. เพื่อน ๆ ของฉันอยากรู้ว่ามีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเกิดขึ้นนานแล้ว

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. เพื่อนของฉันคงไม่เห็นด้วย ถ้ามีคนบอกว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาไม่มีประโยชน์ต่อคนในชุมชน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. คนในชุมชนฉันคงจะเห็นว่า การสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นการใช้งบประมาณที่คุ้มค่า

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. คนในชุมชนของฉันคงตอบแบบสอบถามงานวิจัยว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา มีประโยชน์หลายด้าน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. เพื่อนของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อมีโอกาส

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. ผู้นำชุมชน อยากริบหุ่นเป็นกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. คนในชุมชนฉันคงเห็นด้วยกับผู้นำชุมชนที่ให้สนับสนุนการสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. คนในครอบครัวของฉัน ต้องการให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในอนาคต

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. คนในชุมชนของฉันคงจะตอบว่า “เห็นด้วย” ที่ว่าศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ให้ผลดีมากกว่าผลเสีย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. คนในครอบครัวของฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 6

ประสบการณ์ที่ฉันรับรู้

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบถูกข้อ)

1. มีแต่คนพูดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชนได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ส่วนใหญ่แล้วข่าวที่ฉันได้ยินเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาล่าวยังมากกว่าข้อเสีย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันเคยอ่านเจอข่าวที่เขียนสนับสนุนให้มีศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันชอบพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสากับคนในครอบครัว
เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นประจำ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. เมื่อมีคนในชุมชนพูดคุยเกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันจะเข้าร่วมสนทนาร่วมความ
สนใจ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันมักสอบถามความคิดเห็นให้กิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา กับคนรอบข้าง
เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. เมื่อมีประกาศการเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ฉันให้ความสนใจเป็นพิเศษ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. มีหลายคนพูดว่าศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญในชุมชน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. ฉันติดตามพั้งการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังษาเสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. ฉันสนใจสอบถามความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังษาเสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. หากมีเวลาว่างฉันมักจะคุยกับเพื่อน ๆ หรือคนในครอบครัว ถึงกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ที่ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังษา จัดขึ้น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

13. ฉันสนใจกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังษา เป็นอย่างมาก

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

14. ฉันรับรู้นโยบายและแผนการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังษา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 7

หน่วยงานภาครัฐ

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบถูกข้อ)

1. หน่วยงานภาครัฐ มักให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เมื่อทางคณะกรรมการฯ เสนอขอไปเสนอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันพอใจหน่วยงานภาครัฐ ในการส่งเสริมกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. หน่วยงานภาครัฐ เป็นที่ปรึกษาที่ดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันรู้สึกว่าหน่วยงานภาครัฐมีความจริงใจในการส่งเสริมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. หน่วยงานภาครัฐยินดีที่จะช่วยเมื่อศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสามีปัญหาในการดำเนินงาน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. หน่วยงานภาครัฐมักคิดอยสนับสนุนคูແລໃຫ້ການທຳມະນາຄູເປົ້າໃຫ້ການທຳມະນາຄູ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา رابรี

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. หน่วยงานภาครัฐมีการจัดอบรมเพิ่มความรู้และทักษะในการทำงานให้เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. หน่วยงานภาครัฐให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ด้วยดี

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. หน่วยงานภาครัฐ มักเข้ามาให้คำแนะนำ ปรึกษาในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. หน่วยงานภาครัฐจัดหาเงินอุดหนุนในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. หน่วยงานภาครัฐมีนโยบายในการส่งเสริม และพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสา ที่ชัดเจน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 8
สิ่งที่ฉันเห็นจากคนรอบข้าง

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบถูกชื่อ)

1. คนรอบข้างฉันมักจะพูดคุยกันเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาอยู่เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปช่วยเหลืองานที่ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. คนรอบข้างฉันให้ความสนใจเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเป็นส่วนใหญ่

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. คนรอบข้างฉันชอบเข้าไปทำกิจกรรมที่ศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. คนในชุมชนของฉัน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ กับศูนย์การเรียนรู้พญาบังสาเป็นอย่างดี

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. คนในชุมชนของฉัน สนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้พญาบังasmaemot

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. คนรอบข้างฉัน มักจะชวนฉันให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือโครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังasmaemot

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. คนรอบข้างฉันมักชื่นชมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังasmaemot เพราะช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันเห็นตัวอย่างจากคนรอบข้างที่เข้ามาร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังasma แล้วสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. คนรอบข้างฉัน มักแนะนำคนรู้จักให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังasmaemot

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. คนรอบข้างฉันเป็นแบบอย่างที่ดีของฉันในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือ โครงการต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้พญาบังasmaemot

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. คนในชุมชนให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการของศูนย์การเรียนรู้พญาบังสา เป็นอย่างดี

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 9

ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่า ข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาระบุให้ครบถูกข้อ)

1. ฉันมีเรื่องกู้มื้ออยู่เสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันรู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ถ้ามีคนมาข้อใจหรือบ่นเพียงเล็กน้อย ฉันจะโกรธเขาจ่าย ๆ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. เมื่อมีการถามคำถามในที่ประชุม ถึงจะตอบได้ฉันก็จะไม่กล้าตอบ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่ากลัวอะไรอยู่บ่อย ๆ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ฉันบังคับตัวเองไม่ค่อยได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. เวลาใดใจฉันรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจรู้สึกเสียใจ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันไม่ค่อยยกถ้าพูดกับคนซึ่งไม่รู้จักมาก่อน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนไม่คิดเลย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. เมื่อเข้านอนตอนกลางคืน ฉันมักนอนไม่ค่อยหลับ เพราะคิดอะไรต่างๆ นานา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. บางเวลาฉันรู้สึกอึดอัดอย่างจะตะโภนออกไป

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 10
ฉันในปัจจุบันและอนาคต

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบถูกข้อ)

1. ฉันสนใจว่าฉันใช้เวลาในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์หรือไม่

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. หลังจากทำงานในส่วนย่อยๆ สำเร็จ ฉันมักจะคิดเตรียมวางแผนทำงานเป้าหมายขึ้นต่อไป

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันมักให้รางวัลกับตนเองเสมอเมื่อทำงานตามที่ตั้งใจไว้ได้สำเร็จ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันเห็นความจำเป็นที่จะต้องอดทนทำงานให้ได้ตั้งแต่วันนี้ เพราะอนาคตจะนำโอกาสและประสบการณ์ใหม่ ๆ มาให้เอง

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันจะประเมินตนเองว่าได้ทำอะไรบ้างตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ในการทำงานชิ้นหนึ่ง ๆ ฉันมักจะวางแผนงานแบบเป็นขั้นเป็นตอนว่า จะเริ่มก่อนเป็นลำดับแรกลำดับที่สอง และลำดับต่อๆ ไป

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันมักเขียนโน๊ตหรือข้อความเตือนตัวเอง เพื่อไม่ให้ลืมความต้องใช้ที่จะกระทำเรื่องต่าง ๆ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. เมื่อได้รับเงินจำนวนหนึ่ง ฉันจะแบ่งเงินบางส่วนเพื่อออมทรัพย์ หรือฝากธนาคารด้วย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันจะไม่ใช้เงินจนหมด เพราะเกรงว่าพรุ่งนี้จะไม่มีเงินใช้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. ฉันกลัวสายตาเดียบจึงไม่อ่านหนังสือในที่มีด

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. ฉันเชื่อว่าการทำวันนี้ให้ดีที่สุด จะส่งผลดีในวันข้างหน้า

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องร่วมกันส่งเสริม และพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนพญาบังสาเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบสอบถามส่วนที่ 12
ฉันกับสิ่งรอบตัว

คำแนะนำในการตอบ

ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละประไบค์ให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นเด่น เพียงแห่งเดียว (กรุณาตอบให้ครบถูกข้อ)

1. ฉันชอบคุณอุปสรรคที่ช่วยทำให้ฉันแข็งแกร่ง

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันคิดว่าทุกสิ่งให้การเรียนรู้ที่ดีแก่ฉันได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันมักรักลึกลึกลึกถึงความดีของพระมหาชนกตระรัตน์ไทยอยู่บ่อย ๆ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันระลึกถึงคำสั่งสอนของพระศาสดา ในศาสนาที่ฉันนับถืออยู่บ่อย ๆ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. การที่ฉันคิดถึงในหลวงอยู่บ่อย ๆ ทำให้ฉันรักษาความดีอยู่ได้

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ความอยู่ดีมีสุขของฉันเกี่ยวข้องกับชุมชน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันตระหนักว่าฉันสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพิงสิ่งใด

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. ฉันเชื่อว่าคนรอบตัวฉันมีความดีมากกว่าความไม่ดี

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. การที่ฉันมีสุขภาพดีเกิดจากการสนับสนุนของครอบครัว คนใกล้ชิด ชุมชน และธรรมชาติ ร่วมกัน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. ธรรมชาติรอบ ๆ ตัวของฉัน ล้วนมีส่วนสร้างความสุขทางจิต ใจแก่ฉันมาก

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

11. ฉันรู้สึกขอบคุณศาสนาที่ทำให้ฉันมีที่เข้าเด่นเรียนยิ่งขึ้น

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

12. ฉันรู้สึกโชคดีที่เกิดมาในสังคมไทย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

13. อาชีพทุกอาชีพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของฉัน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

ขออนุญาติให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้
และกรุณาระบุว่าท่านทำครบทุกข้อ ทุกหน้าหรือไม่ “ขอบคุณครับ/ค่ะ”

ตารางที่ ก.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มรวม ($N = 581$)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	56.38	12.55	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.81	10.32	.48**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.93	9.68	.48**	.73**	1							
4. การรับรู้ปัทสกานทางสังคม (SON)	52.80	7.93	.44**	.70**	.57**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.49	9.46	.66**	.61**	.70**	.52**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.87	7.29	.30**	.53**	.47**	.62**	.46**	1				
7. การเห็นชอบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.55	7.58	.46**	.58**	.46**	.63**	.51**	.60**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.76	15.32	-.20**	.10**	-.06	.12**	-.21**	.06	-.06	1		
9. ผู้อนาคตควบคุมตน (FOS)	54.83	8.53	.22**	.52**	.40**	.59**	.34**	.57**	.50**	.33**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.30	9.21	.29**	.55**	.51**	.51**	.48**	.50**	.42**	.13**	.60**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มเพศชาย (N = 268)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	57.24	12.08	1									
2. ทักษะดิจิทัลต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.48	10.33	.51**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.17	9.82	.59**	.71**	1							
4. การรับรู้ปัทถานทางสังคม (SON)	52.98	8.07	.43**	.67**	.54**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.30	9.63	.69**	.60**	.75**	.49**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.99	6.85	.29**	.45**	.40**	.58**	.42**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.68	7.21	.45**	.57**	.45**	.60**	.53**	.52**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.66	15.98	-.33**	.05	-.17**	.11	-.33**	.06	-.12**	1		
9. มุ่งอนาคตความคุ้มค่าน (FOS)	54.69	8.45	.20**	.46**	.34**	.50**	.34**	-.53**	.48**	.29**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.13	9.19	.29**	.54**	.49**	.43**	.50**	.43**	.40**	.03	.57**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มเพศหญิง (N = 313)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	55.63	12.91	1									
2. ทักษะที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	66.09	10.31	.46**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.59	9.51	.40**	.75**	1							
4. การรับรู้ปั้ทสถานทางสังคม (SON)	52.65	7.82	.45**	.72**	.60**	1						
5. การรับรู้เข้าใจศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.65	9.32	.65**	.62**	.67**	.55**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.76	7.66	.32**	.60**	.54**	.66**	.50**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.44	7.90	.47**	.59**	.48**	.66**	.49**	.65**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.84	14.76	.10	.15**	.03	.14*	-.06	.07	-.01	1		
9. ผู้อนาคตความคุณดุณ (FOS)	54.94	8.60	.25**	.57**	.46**	.68**	.34**	.59**	.52**	.36**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของเพื่อนดี (GRM)	61.45	9.25	.29**	.57**	.52**	.58**	.46**	.56**	.43**	.21**	.62**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอายุน้อย (N = 297)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	55.53	12.86	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	67.03	9.53	.53**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.72	9.12	.47**	.77**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	54.33	6.69	.41*	.62**	.49**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.69	9.05	.70**	.59**	.65**	.45**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.69	6.18	.27**	.42**	.37**	.54**	.37**	1				
7. การเห็นเบนอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.79	7.01	.49**	.53**	.36**	.59**	.44**	.54**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.76	14.83	-.07	.14*	-.02	.22**	-.09	.13*	.03	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	56.31	7.22	.22**	.46**	.34**	.50**	.28**	.49**	.45**	.45**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	62.88	7.95	.30**	.49**	.51**	.42**	.45**	.44**	.37**	.16**	.58**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอายุมาก (N = 284)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	57.26	12.18	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.53	10.95	.46**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.11	10.18	.51**	.70**	1							
4. การรับรู้ปัจจนาทางสังคม (SON)	51.20	8.78	.51**	.74**	.62**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.28	9.88	.63**	.64**	.75**	.59**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.01	8.22	.37**	.60**	.54**	.66**	.54**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.30	8.15	.44**	.62**	.54**	.68**	.57**	.64**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	47.67	15.57	-.34**	.05	-.13*	.01	-.34**	-.00	-.15**	1		
9. ผู้นำภาคควบคุมตน (FOS)	53.27	9.48	.26**	.55**	.44**	.62**	.38**	.60**	.54**	.21**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	59.66	10.12	.32**	.59**	.50**	.54**	.50**	.53**	.45**	.06	.59**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ก.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มสถานภาพสมรสโสด (N = 148)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	52.89	11.97	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.00	10.50	.43**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	58.35	9.80	.40**	.75**	1							
4. การรับรู้ปั้ทสถานทางสังคม (SON)	52.25	8.09	.33**	.61**	.47**	1						
5. การรับรู้ช่วยสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	54.25	8.99	.57**	.61**	.67**	.46**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.07	7.47	.22**	.47**	.37**	.66**	.48**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	49.31	7.28	.37**	.54**	.36**	.66**	.48**	.66**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.77	13.60	-.04	.23**	.08	.30**	-.08	.25**	.17*	1		
9. มุ่งอนาคตความคุณดุณ (FOS)	54.69	8.60	.23**	.53**	.39**	.63**	.38**	.53**	.52**	.41**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	60.66	9.20	.11	.47**	.48**	.43**	.42**	.41**	.33**	.28**	.50**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ก.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มสถานภาพสมรสอื่น ๆ (N = 433)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	57.57	12.53	1									
2. ทัศนคติที่คิดต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.42	10.19	.48**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.48	9.58	.49**	.72**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	52.99	7.87	.47**	.73**	.60**	1						
5. การรับรู้ว่าสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	57.26	9.50	.68**	.61**	.71**	.54**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.14	7.22	.32**	.55**	.51**	.61**	.45**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.97	7.65	.48**	.59**	.49**	.63**	.51**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.07	15.82	-.24**	.08	-.10*	.07	-.24**	.02	-.12*	1		
9. มุ่งอนาคตความคุ้มค่าน (FOS)	54.87	8.51	.22**	.52**	.41**	.58**	.33**	.58**	.50**	.31**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.52	9.21	.35**	.58**	.52**	.54**	.49**	.53**	.44**	.08	.63**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ก.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระดับการศึกษาน้อย (N = 284)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	57.61	12.15	1									
2. ทัศนคติที่คิดดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.12	10.95	.54**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.28	9.85	.56**	.70**	1							
4. การรับรู้ปัจจัยสถานทางสังคม (SON)	51.41	8.28	.45**	.74**	.63**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.35	9.65	.71**	.60**	.70**	.52**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.00	7.24	.35**	.57**	.52**	.62**	.50**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรุ่น輩 (MOO)	50.21	7.53	.48**	.62**	.52**	.66**	.54**	.62**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	45.27	15.43	-.36**	-.05	-.21**	-.07	-.40**	-.06	-.18**	1		
9. มุ่งอนาคตความคุณค่า (FOS)	52.59	8.83	.23**	.49**	.41**	.56**	.35**	.56**	.55**	.13*	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	60.11	10.11	.32**	.56**	.49**	.49**	.48**	.52**	.49**	-.03	.60**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ก.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระดับการศึกษามาก ($N = 297$)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	55.20	12.83	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	67.42	9.41	.47**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.56	9.48	.42**	.77**	1							
4. การรับรู้ปัทถสถานทางสังคม (SON)	54.13	7.35	.48**	.62**	.49**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.62	9.28	.63**	.64**	.71**	.53**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.69	7.25	.29**	.48**	.41**	.62**	.43**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.87	7.64	.46**	.54**	.40**	.62**	.48**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	54.05	13.94	-.01	.21**	.05	.26**	-.03	.14*	.03	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	56.97	7.65	.29**	.52**	.39**	.59**	.34**	.55**	.46**	.46**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	62.45	8.12	.29**	.52**	.52**	.51**	.48**	.47**	.33**	.27**	.58**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ก.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอาชีพเกษตรกร (N = 128)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	58.00	12.90	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	68.05	10.95	.68**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	61.32	10.71	.66**	.87**	1							
4. การรับรู้ปัจจัยทางสังคม (SON)	54.32	8.00	.59**	.70**	.61**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	58.08	10.21	.81**	.73**	.80**	.58**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	53.67	6.64	.50**	.49**	.41**	.60**	.52**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	51.55	7.70	.60**	.60**	.54**	.62**	.62**	.64**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	53.37	14.79	.02	.10*	.11	.27**	.03	.08	-.03	1		
9. มุ่งอนาคตความคุณ蹲 (FOS)	57.11	7.65	.46**	.49**	.48**	.46**	.48**	.47**	.45**	.27**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	65.16	7.48	.58**	.47**	.56**	.31**	.60**	.28**	.36**	-.23	.56**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มอาชีพอื่น ๆ (N = 453)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	55.92	12.42	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.17	10.05	.41**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.54	9.34	.41**	.68**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	52.37	7.86	.39**	.69**	.55**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.04	9.20	.61**	.57**	.67**	.50**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.36	7.39	.25**	.54**	.49**	.52**	.44**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.27	7.54	.42**	.57**	.43**	.64**	.47**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	48.74	15.33	-.28**	.07	-.13**	.07	-.30**	.04	-.08	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	54.18	8.66	.16**	.52**	.38**	.62**	.29**	.58**	.51**	.33**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	60.22	9.37	.21**	.57**	.50**	.55**	.44**	.53**	.43**	.13**	.59**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มรายได้น้อย (N = 330)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.36	12.48	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	66.66	10.29	.49**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.76	10.01	.53**	.75**	1							
4. การรับรู้ปัจทัสถานทางสังคม (SON)	53.56	7.34	.35**	.65**	.51**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	55.51	9.94	.68**	.62**	.70**	.46**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.47	6.51	.28**	.53**	.43**	.65**	.42**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	51.72	7.12	.39**	.62**	.48**	.66**	.51**	.63**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.06	15.20	-.18**	.07	-.09	.18**	-.22**	.15**	.05	1		
9. ผู้อนาคตความคุ้มค่าน (FOS)	55.36	8.35	.19**	.48**	.35**	.59**	.30**	.56**	.57**	.36**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.24	8.89	.37**	.57**	.51**	.55**	.53**	.50**	.57**	.03	.57**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มรายได้มาก (N = 251)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.40	12.66	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	64.68	10.26	.47**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.16	9.23	.41**	.71**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	51.80	8.55	.54**	.75**	.66**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	57.77	8.64	.66**	.65**	.72**	.66**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.07	8.15	.34**	.53**	.54**	.59**	.57**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	49.01	7.91	.56**	.52**	.47**	.60**	.60**	.56**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	48.05	15.34	-.23**	.13*	-.02	.05	-.19**	-.04	-.24**	1		
9. มุ่งอนาคตความคุณด่น (FOS)	51.13	8.73	.27**	.57**	.48**	.59**	.43**	.59**	.43**	.28**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	61.39	9.63	.20**	.55**	.52**	.47**	.42**	.51**	.27**	.25**	.63**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ($N = 275$)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	56.70	13.60	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.25	11.28	.52**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	60.30	10.43	.51**	.78**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	52.59	8.63	.48**	.71**	.62**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.23	10.15	.71**	.65**	.72**	.58**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.17	7.96	.32**	.59**	.55**	.65**	.51**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.60	7.97	.48**	.63**	.53**	.67**	.57**	.59**	1			
8. ஆஆபாஜித (MEH)	47.96	15.46	-.10	-.10	-.04	.09**	-.16**	.06	-.02	1		
9. ມູນອາຄົດຄວບຄຸມຕົນ (FOS)	53.70	8.98	.32**	.58**	.49**	.61**	.42**	.59**	.56**	.28**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	60.46	10.25	.36**	.66**	.62**	.57**	.54**	.60**	.49**	.11	.63**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ($N = 306$)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	56.09	11.54	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	66.31	9.35	.44**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	59.61	8.94	.44**	.69**	1							
4. การรับรู้ปัจจัยสถานทางสังคม (SON)	52.99	7.25	.40**	.68**	.51**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	56.72	8.80	.62**	.58**	.70**	.45**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.50	6.58	.30**	.47**	.40**	.60**	.42**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.50	7.24	.45**	.54**	.40**	.60**	.45**	.62**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	51.38	15.03	-.32**	.11	-.08	.17**	-.29**	.07	-.10	1		
9. ผู้นำภาคควบคุมตน (FOS)	55.84	7.98	.13*	.45**	.32**	.59**	.25**	.53**	.46**	.37**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	62.06	8.11	.21**	.42**	.39**	.44**	.40**	.37**	.34**	.14*	.56**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ค.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระยะทางไกลสู่ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (N = 300)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	57.48	13.88	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.72	10.76	.53**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	61.21	10.24	.54**	.81**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	52.93	8.62	.53**	.79**	.72**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	58.10	9.75	.70**	.70**	.77**	.67**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	52.17	7.57	.41**	.59**	.59**	.61**	.60**	1				
7. การเห็นแนวอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.38	8.33	.55**	.61**	.56**	.60**	.62**	.62**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	50.08	15.69	-.16**	.17**	.05	.16**	-.12	.05	-.12*	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	55.52	8.61	.32**	.61**	.52**	.60**	.47**	.57**	.46**	.31**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของเมืองพ่อแม่ (GRM)	62.54	9.84	.32**	.63**	.58**	.56**	.55**	.52**	.40**	.19**	.68**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มระยะทางไกลศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพญาบังสา (N = 281)

ตัวแปร	MEAN	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	55.20	10.85	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	65.90	9.84	.42**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	58.58	8.85	.38**	.66**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	52.67	7.13	.29**	.58**	.36**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	54.77	8.83	.62**	.54**	.61**	.34**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	51.55	6.98	.16**	.48**	.33**	.66**	.30**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	50.73	6.70	.34**	.55**	.35**	.70**	.40**	.59**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	49.42	14.94	-.29**	.03	-.23**	.09	-.35**	.09	.03	1		
9. ผู้อนาคตความคุณดุ (FOS)	54.08	8.39	.09	.43**	.24**	.60**	.17**	.57**	.59**	.36**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	59.99	8.31	.23**	.48**	.39**	.45**	.35**	.49**	.48**	.05	.49**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ก.18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ($N = 218$)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาฯ (LCP)	54.23	14.08	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	61.50	10.70	.89**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	57.67	9.52	.23**	.71**	1							
4. การรับรู้ปัทสถานทางสังคม (SON)	48.53	8.37	.34**	.69**	.63**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	55.52	8.98	.54**	.56**	.54**	.56**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	48.82	8.15	.20**	.52**	.59**	.58**	.54**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (MOO)	48.06	7.81	.34**	.53**	.51**	.63**	.54**	.56**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	39.67	11.90	-.41**	-.34**	-.35**	-.46**	-.40**	-.32**	-.45**	1		
9. มุ่งอนาคตความคุณดุณ (FOS)	49.41	7.99	.16*	.44**	.47**	.55**	.46**	.56**	.52**	-.21**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	57.49	11.09	.14*	.54**	.52**	.47**	.45**	.52**	.41**	-.17*	.54**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ ก.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (N = 363)

ตัวแปร	<i>MEAN</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา (LCP)	57.66	11.36	1									
2. ทัศนคติที่ดีต่อศูนย์เรียนรู้ฯ (ATT)	68.39	9.17	.63**	1								
3. ความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ (RES)	61.29	9.53	.65**	.74**	1							
4. การรับรู้ปัทถานทางสังคม (SON)	55.36	6.41	.51**	.63**	.50**	1						
5. การรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ (NWS)	57.07	9.70	.76**	.68**	.80**	.54**	1					
6. การสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ (SOS)	53.70	6.03	.37**	.46**	.35**	.56**	.43**	1				
7. การเห็นแบบอย่างจากคนรอน้ำ (MOO)	52.04	7.04	.55**	.57**	.40**	.59**	.50**	.58**	1			
8. สุขภาพจิต (MEH)	55.82	13.89	-.28**	.09	-.11*	.12*	-.25**	.01	-.11*	1		
9. มุ่งอนาคตควบคุมตน (FOS)	58.08	7.08	.21**	.45**	.31**	.44**	.28**	.44**	.41**	.30**	1	
10. การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน (GRM)	63.60	6.95	.42**	.49**	.48**	.41**	.55**	.36**	.34**	.06	.59**	1

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ ค.20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ฯ ของ
ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ
ระดับการศึกษา ของชาวบ้าน

อายุ	ระดับ การศึกษา	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	12	21
น้อย	น้อย	95	11	61.32	0.49	0.89	3.07*
มาก	มาก	95	22	60.83		0.40	2.58*
น้อย	มาก	202	12	60.43			2.18
มาก	น้อย	189	21	58.25			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ของชาวบ้าน
ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับรายได้
ของชาวบ้าน

อาชีพ	รายได้	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	12
เกษตรกร	น้อย	85	11	53.43	2.31*	4.17*	5.60*
อื่นๆ	น้อย	245	21	51.12		1.86	3.29*
อื่นๆ	มาก	208	22	49.26			1.43
เกษตรกร	มาก	43	12	47.83			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ปัทสสถานทางสังคม ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
ไกล	เคย	190	12	56.15	1.65	6.42*	8.79*
ใกล้	เคย	173	22	54.50		4.77*	7.14*
ใกล้	ไม่เคย	108	21	49.73			2.37*
ไกล	ไม่เคย	110	11	47.36			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ชาวสารศูนย์เรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	12
น้อย	ไกล	144	11	58.52	0.81	2.82*	4.81*
มาก	ไกล	156	21	57.71		2.01	4.00*
มาก	ใกล้	150	22	55.70			1.99
น้อย	ใกล้	131	12	53.71			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

สมาชิก	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	11
น้อย	เคย	160	12	57.61	072	097	3.31*
มาก	ไม่เคย	103	21	56.89		025	2.59*
มาก	เคย	203	22	56.64			2.34*
น้อย	ไม่เคย	115	11	54.30			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ข่าวสารศูนย์เรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	11	22
ใกล้	เคย	190	12	59.93	3.81*	4.99*	6.00*
ไกล	ไม่เคย	108	21	56.12		1.18	2.19*
ใกล้	ไม่เคย	110	11	54.94			1.01
ใกล้	เคย	173	22	53.93			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการสนับสนุนทางสังคมจากภาครัฐ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว และระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	11	12
มาก	ไกล	150	22	52.70	0.39	0.68	2.46*
มาก	ใกล้	156	21	52.31		0.29	2.07*
น้อย	ใกล้	144	11	52.02			1.78*
น้อย	ไกล	131	12	50.24			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว และระยะเวลาจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	11	12	21
มาก	ไกล	150	22	51.56	0.21	1.77*	2.07*
น้อย	ใกล้	144	11	51.35		1.56	1.86*
น้อย	ไกล	131	12	49.79			0.30
มาก	ใกล้	156	21	49.49			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมุ่งอนาคตควบคุมตน ของชาวบ้านชุมชนพญาบัง
สา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว และ¹
ระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	11	12
มาก	ไกล	156	21	55.89	0.09	0.76	3.76*
มาก	ใกล้	150	22	55.80		0.67	3.67*
น้อย	ไกล	144	11	55.13			3.00*
น้อย	ใกล้	131	12	52.13			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ของชาวบ้าน
ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกใน
ครอบครัว และระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้าน

สมาชิก	ระยะทาง	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	11	22	12
มาก	ไกล	156	21	62.64	0.21	1.18	4.34*
น้อย	ไกล	144	11	62.43		0.97	4.13*
มาก	ใกล้	150	22	61.46			3.16*
น้อย	ใกล้	131	12	58.30			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ของชาวบ้าน ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว และการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

สมาชิก	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
น้อย	เคย	160	12	63.61	0.03	4.54*	7.54*
มาก	เคย	203	22	63.58		4.51*	7.51*
มาก	ไม่เคย	103	21	59.07			3.00*
น้อย	ไม่เคย	115	11	56.07			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน ของชาวบ้าน ชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้าน ถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
ใกล้	เคย	190	12	65.75	4.52*	7.75*	8.76*
ไกล	เคย	173	22	61.23		3.23*	4.24*
ไกล	ไม่เคย	108	21	58.00			1.01
ใกล้	ไม่เคย	110	11	56.99			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ก.32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อศูนย์การเรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
ใกล้	เคย	190	12	69.53	2.38*	5.62*	10.39*
ไกล	เคย	173	22	67.15		3.24*	8.01*
ไกล	ไม่เคย	108	21	63.91			4.77*
ใกล้	ไม่เคย	110	11	59.14			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ก.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ฯ ของชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

ระยะทาง	การเข้าร่วมฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	22	11
ใกล้	เคย	190	12	63.88	5.10*	5.43*	7.29*
ไกล	ไม่เคย	108	21	58.78		0.33	2.19
ไกล	เคย	173	22	58.45			1.86
ใกล้	ไม่เคย	110	11	56.59			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ฯ ของ
ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างจำนวน
สมาชิกในครอบครัว กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
การเข้า ร่วมฯ	รหัส			
น้อย	เคย	160	12	59.40
มาก	เคย	203	22	56.29
มาก	ไม่เคย	103	21	55.68
น้อย	ไม่เคย	115	11	52.93

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ ค.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ฯ ของ
ชาวบ้านชุมชนพญาบังสา จังหวัดสตูล พิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างระบบทาง
จากบ้านถึงศูนย์การเรียนรู้ฯ กับการเข้าร่วมกิจกรรม ของชาวบ้าน

จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	21	22	11
การเข้า ร่วมฯ	รหัส			
ใกล้	เคย	190	12	60.00
ไกล	ไม่เคย	108	21	55.36
ใกล้	เคย	173	22	55.10
ใกล้	ไม่เคย	110	11	53.13

* มีนัยสำคัญที่ .05

หัวหน้าโครงการวิจัย

- 1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)** นายธวัชชัย ศรีพרגาม
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Thawatchai Sripornngam
- 2. ตำแหน่งปัจจุบัน** อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
- 3. หน่วยงาน** วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 4. ประวัติการศึกษา**
2542	ปริญญาตรี นศ.บ. (นิเทศศาสตร์การประชาสัมพันธ์) เกียรตินิยมอันดับ 1
มหาวิทยาลัยเก不解บันทิต
2547	ปริญญาโท ศศ.ม. (พัฒนาสังคม การวิจัยเพื่อการพัฒนาพุทธกรรม)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2558	ปริญญาเอก ปร.ด. (การวิจัยและสติทิทางวิทยาการปัญญา)
มหาวิทยาลัยบูรพา
- 5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ** การวิจัยทางพุทธกรรมศาสตร์
- 6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย**
2553	อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของเชื้อโอต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัทรถกลั่นน้ำมันในประเทศไทย
2558	เทคนิคการวิเคราะห์และการสกัดลักษณะเด่นสัญญาณคลื่นไฟฟ้าสมองในย่านความถี่ Mu และ Beta Rhythm ด้วยโปรแกรม BCI2000
2558	การตอบสนองทางอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่มีภาวะอารมณ์ซึมเศร้าในประเทศไทย
- 7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน**

ธวัชชัย ศรีพרגาม (2547) ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพุทธกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย. (วิทยานิพนธ์ฉบับเต็ม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธวัชชัย ศรีพרגาม (2550) สภาพการทำงานและจิตลักษณะที่เกี่ยวกับพุทธกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและปั่นด้าย. วารสารจิตพุทธกรรมศาสตร์: ระบบพุทธกรรมไทย, 4(1), 83-115

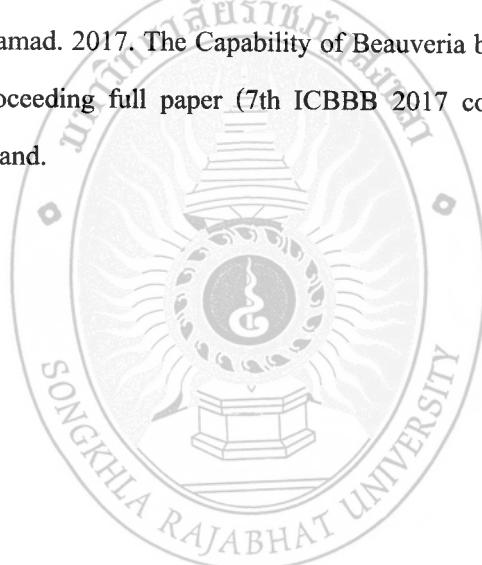
อัมพล ฉัฐสนุก, ปิยะพิศา รัตนคุณ และ ธวัชชัย ศรีพרגาม (2553) อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของเชื้อโอต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัทโรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทย. วารสารวิทยาการวิจัยและวิชาการปัญญา, 8(1), 52-66.

ธวัชชัย ศรีพרגาม, เสรี ชัด เชื้ม และ ม.ร.ว. สมพร สุทธานีย์. (In press). การพัฒนาระบบคลังรูปภาพที่สื่อความหมายทางด้านอารมณ์ความรู้สึกในบริบทของคนไทย. วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธวัชชัย ศรีพרגาม, เสรี ชัด เชื้ม และ ม.ร.ว. สมพร สุทธานีย์. (In press). การตอบสนองทางอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่มีภาวะอารมณ์ซึมเศร้าในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏชนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏชนบุรี.

ธงชัย จินาพันธ์, คุสิต โพธิพันธ์, ธวัชชัย ศรีพרגาม และ ณัฐพร พวงเกตุ. (In press). เทคนิคการวิเคราะห์และการสกัดกลักษณะเด่นสัญญาณคลื่นไฟฟ้าสมองในย่านความถี่ Mu และ Beta Rhythm ด้วยโปรแกรม BCI2000. มหาวิทยาลัยราชภัฏชนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏชนบุรี.

Wanida Petlamul, Thawatchai Sriporngam, Narawadee Buakwan, Sawai Buakaew and Kuntapon Mahamad. 2017. The Capability of Beauveria bassiana for Cellulase Enzyme Production. Proceeding full paper (7th ICBBB 2017 conference, 21-23th Jan 2017) Bangkok, Thailand.

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 1

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)	นายอัมพล ชูสันuk
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr. Ampon Shoosanuk
2. ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
3. หน่วยงาน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
100/63 หมู่ 6 ต. บ้านปีก อ. เมือง จ. ชลบุรี 20130

4. ประวัติการศึกษา

2534	บริษัทวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมคอมพิวเตอร์)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2545	บริษัทไทยบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา
2547	บริษัทไทยวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
2552	บริษัทเอกปัชญาคุณภูบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การวิจัย วัสดุ และสหศิริการศึกษา

6. ประสานการผู้ด้านการวิจัย

- 1) การวิจัยเชิงนโยบายเพื่อเข้มข้น irony เครือข่ายโซ่อุปทานอาหารصالประเทเเนื้อสัตว์และอาหารทะเลแปรรูปของประเทศไทยสู่ภูมิภาคอาเซียน (ผู้ร่วมวิจัย)
 - 2) การพัฒนาทุนนุชย์ด้านอุปทานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทย สำหรับกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach เพื่อรับรองรับการรวมกลุ่มประชามาตรยุทธิ์อาเซียน (ผู้ร่วมวิจัย)

7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

ขัมพล ชูสันอก, วิศรุต นาคะเกศ, จวีวรรณ ชูสันอก, และวิทยา ภัทรเนชาภุก. (2560). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดบริการต่อคุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าบริษัท แอคوانซ์ อินฟอร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(1), xx-xxx.

กิตติ เจริญพรพานิชกุล, นวีวรรณ ชูสันกุ, อัมพล ชูสันกุ และสุภาพร เพ่งพิศ. (2560). การเทียบเคียง สมรรถนะที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานของ ดูตสาหกรรมยางพาราไทย. วารสารบริหารธุรกิจศรีนคrinทร์วิโรฒ. 7(1), xx-xxx.

อัมพล ชูสันกุ ฉวีวรรณ ชูสันกุ และสุภาพร เพ่งพิศ. (2560). อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน ของผู้นำสูงสุดขององค์การต่อความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์การของ พนักงานในบริบทของวัฒนธรรมองค์การของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันในประเทศไทย. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 9(1), xxx-xxx.

รัตนพล อุปราชานา, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสันกุ. (2559). อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของหัวหน้างานต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และผลการปฏิบัติงาน ของพนักงานธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 8 (ฉบับพิเศษ), xxx-xxx.

อัมพล ชูสันกุ, ภัทรลักษณ์ บุญมานำสิน และฉวีวรรณ ชูสันกุ. (2559). อิทธิพลของคุณภาพระบบ ต่อการใช้งาน ความพึงพอใจ และประโยชน์สุทธิ์ที่ได้รับของผู้ใช้งานระบบงานให้บริการ ด้านเรื่อง สินค้า คลังสินค้า เครื่องมือทุ่นแรง และใบแจ้งหนี้ค่าภาระต่าง ๆ ของการท่าเรือ แห่งประเทศไทย. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 10(2), xxx-xxx.

ธิติพร มะณี, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสันกุ. (2559). อิทธิพลของการรับรู้ความยุติธรรมต่อความ ไว้วนัยเชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกรถต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าอสิตา อีโค รีสอร์ท. วารสารวิจัยรามคำแหง, 19(2), Xxx-xxxx.

เทพวิษณุ สุขสำราญ, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสันกุ. (2559). อิทธิพลของคุณค่าที่รับรู้ด้านราคา และคุณค่าที่รับรู้ด้านอารมณ์ต่อความไว้วนัยเชื่อใจ ความพึงพอใจของลูกค้า การบอกรถต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าโรงภาคพยนตร์ เอสเอฟ ซีเนม่า ชีตี ในเขต กรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยพัฒนาศาสตร์บูรพาปริทัศน์, 11(2), xxx-xxx.

สาลี เนลียะเกรียงไกร, มาเรียม นานิ และอัมพล ชูสันกุ. (2559). อิทธิพลของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยน สภาพของหัวหน้างานและการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การต่อความพึงพอใจในงาน และ ความผูกพันต่อองค์การของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานใหญ่. RMUTT Global Business and Economics Review, 11(1), xxx-xxx.

ไชยชนะ จันทรารักษ์, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสันกุ. (2559). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการ ต่อความไว้วนัยเชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกรถต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้า โรงพยาบาลพระราม 2. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 8(2), xxx-xxx.

อรรถพล ฐิติวร, มาเรียม นะมิ และอัมพล ชูสันกุ. (2559). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อ ความไว้วนัยเชื่อใจ ความพึงพอใจ และความจริงรักภักดีของลูกค้า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานเขตพื้นที่ ถนนรัชดาภิเษก (ท่าพระ). วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 10(2), xxx-xxx.

- อั่งคณา พิมมา, อัมพล ชูสันุก และวุฒินิพงษ์ วราไกรสวัสดิ์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ประโยชน์ การใช้งาน และความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบการจัดการความรู้ในโรงพยาบาลรัฐบาล. Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 9(2), xxxx-xxxx.
- อัมพล ชูสันุก, มิลินดา กุลนาดุ, นวีวรรณ ชูสันุก และสุภาร พेंพิศ. (2559). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการต่อคุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการคลินิกเสริมความงามในเขตกรุงเทพมหานคร. Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 9(1), xxx-xxx..
- กิตติ เจริญพรพานิชกุล, นวีวรรณ ชูสันุก, อัมพล ชูสันุก และวรินรำไพ รุ่งเรืองจิตต์. (2559). ปัจจัยขับเคลื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเทียบเคียงสมรรถนะของอุตสาหกรรมยางพาราไทย. วารสารปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 6(1), 61-77.
- U-tantada, S., Mujtaba, B. G., Yolles, M., & Shoosanuk, A. (2016). Sufficiency economy and sustainability. Journal of Thai Interdisciplinary Research, ฉบับพิเศษ, 84-94.
- นิสา จันทร์หอม, มาเรียม นະมิ และอัมพล ชูสันุก. (2558). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการกลัง การขายต่อความไวเนื้อเชื่อใจ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าธุรกิจนำเข้าเครื่องมือแพทย์. Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8(3), 691-705.
- อัครพล จีนาคม, อัมพล ชูสันุก และวุฒินิพงษ์ วราไกรสวัสดิ์. (2558). อิทธิพลของคุณภาพสารสนเทศต่อการใช้งาน ความพึงพอใจ และประโยชน์ที่ได้รับของผู้ใช้งานเว็บ OPAC ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. RMUTT Global Business and Economics Review. 10(2), 101-114.
- อภิญญา รุ่งวิทู และอัมพล ชูสันุก. (2557). โนเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของการรับรู้ด้านความคุ้มค่าและการรับรู้ด้านคุณภาพต่อความพึงพอใจ การบอกรดต่อ และการกลับมาซื้อซ้ำของผู้บริโภค เครื่องคิ่มในร้านสภากาแฟ. http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1407/1/j_apinya.rung.pdf.
- นวลอนงค์ พานด์ และอัมพล ชูสันุก. (2557). โนเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของคุณภาพการให้บริการ และคุณค่าที่รับรู้ที่มีต่อความไวเนื้อเชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกรดต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1415/1/j_nuananong.phan.pdf.

พิชญา บุญสุข และอัมพล ชูสันอก. (2557). โนมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของคุณค่าที่รับรู้ที่มีต่อความไว้เนื้อเชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกรดต่อ และการกลับมาใช้ซ้ำของลูกค้า โรงแรม เดอะกรีน พาร์ค รีสอร์ท พัทยา. http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1427/1/j_pichaya.boon.pdf.

วิทวัส เหล่ากมลาสัน และอัมพล ชูสันอก. (2557). โนมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลการรับรู้ด้านความคุ้มค่า และภาพลักษณ์ตราสินค้าต่อความไว้เนื้อเชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกรดต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าบริษัท จีบีเอ็กซ์ทราเวล จำกัด. http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1441/1/j_wittawat.laok.pdf

ยิ่งลักษณ์ ทรัพย์น้อย และอัมพล ชูสันอก. (2557). โนมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลของภาพลักษณ์ตราสินค้า คุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ และคุณค่าทางด้านคุณภาพต่อความไว้เนื้อเชื่อใจ ความพึงพอใจ การบอกรดต่อ และการกลับมาซื้อซ้ำของลูกค้าร้านโตคุโตคุยะ (Tokutoku). http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1490/1/j_yinglak.trap.pdf

อัจฉรา วิจักษณ์บดี และอัมพล ชูสันอก. (2557). โนมเดลเชิงสาเหตุอิทธิพลคุณภาพสารสนเทศ คุณภาพระบบ และคุณภาพการให้บริการต่อการใช้งานระบบ Petty Cash ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน และประโยชน์ที่ผู้ใช้งานได้รับของกลุ่มบริษัท ซีดีจี จำกัด. http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1368/1/j_autchara.vija.pdf

อัมพล ชูสันอก, ธรรมพรรษ ใจปอชิตกุล และนวีวรรณ ชูสันอก. (2557). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อคุณค่าที่รับรู้ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าร้านทองชิค. สาระปัญญาภิวัฒน์. 6(1), 18-32.

อัมพล ชูสันอก และปักกรอง มีอสันทัด. (2556). อิทธิพลของคุณภาพการบริการต่อภาพลักษณ์ตราสินค้า คุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงในเขตกรุงเทพมหานคร. สารวิจัยรามคำแหง. 16(2), 61-74.

อัมพล ชูสันอก และจิตาภา รัตนชัยบันดาล. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อภาพลักษณ์ตราสินค้า คุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของผู้บริโภคอาหาร สำเร็จรูป CP Fresh Mart ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์. 30(2), 133-154.

อัมพล ชูสันอก และวันวิสา อัญพุ่ม. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดบริการต่อคุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าที่ใช้บริการเติมเงินออนไลน์ เชปปี้ ในร้านสะดวกซื้อ เบตราชเทวี. สารสารเทคโนโลยีสุรนารี. 7(1), 1-16.

- อัมพล ชูสันุก และอังคณาลิน เง่งมีชัย. (2556). อิทธิพลของคุณภาพการบริการต่อภาพลักษณ์ตราสินค้า คุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าที่ใช้บริการ โรงเรียนสอนศิลปะดินสอสี. วารสารปัชญากิจวัฒน์. 4(2), 10-23.
- อัมพล ชูสันุก และภาณุมาศ จำปาเงิน. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อคุณค่าที่ผู้บริโภครับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้า เทสโก้โลตัส สาขาปีนเกล้า. วารสารสังคมศาสตร์. 2(1), 9-19.
- อัมพล ชูสันุก และไฟโรจน์ วงศ์นำทรัพย์. (2556). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อคุณค่าที่ลูกค้ารับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าตลาดค้าปลีก บริษัท มาคอนน่า แฟบริก จำกัด. วารสารการจัดการธุรกิจมหาวิทยาลัยบูรพา. 2(1), 6-25.
- ฉวีวรรณ ชูสันุก และอัมพล ชูสันุก. (2555). อิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการต่อประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการ และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์(ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 2(1), 59-77.
- ฉวีวรรณ ชูสันุก และอัมพล ชูสันุก. (2555). อิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการต่อประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการ และมูลค่าของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจศринครินทร์วิโรม, 3(1), 1-17.
- อัมพล ชูสันุก และปรัศนียากรณ์ สายปิ่มแปง. (2555). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดต่อคุณค่าตราสินค้า คุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้า TrueMove 3G ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารบริหารธุรกิจ นิค้า. 11, 74-90.
- อัมพล ชูสันุก และอนันต์ ลีราภิรัมย์. (2555). อิทธิพลของปัจจัยในการทำการตลาดแบบบูรณาการต่อคุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจและความจงรักภักดีของลูกค้าในการเดือกซื้อปูนซีเมนต์ ตราเสือผ่านช่องทาง Cementhai Home Mart ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ มทร. พระนคร. 3(1), 15-32.
- อัมพล ชูสันุก และกฤติพงศ์ มณีกร. (2555). โนเมเดลเชิงสาเหตุคุณภาพการบริการที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้า บริษัท แอควนซ์ อินฟอร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 2(2), 40-56.

อัมพล ชูสุก และกนกวรรณ เอื้อสมนึก. (2555). โมเดลเชิงสาเหตุส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีอิทธิพลต่อคุณค่าที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของผู้บริโภคในเครือ บริษัท ยัสปาล จำกัด (Jaspal Group) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 2(3), 65-80.

อัมพล ชูสุก และกฤณณ์ หนูน้ำ. (2555). อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการต่อคุณค่าตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าทุกวิชั้นส์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์. 7(1), 29-41.

อัมพล ชูสุก และชนิดา ทิมทอง. (2555). อิทธิพลของส่วนประสมทางการตลาดบริการต่อคุณค่า ตราสินค้า ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของลูกค้าบริษัท ทรูมูฟ จำกัด ในเขต กรุงเทพมหานคร. RMUTT Global Business and Economics Review. 7(2), 10-27.

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 2

- 1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)** นางสาวนราวดี บัวขวัญ
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Narawadee Buakwan
- 2. ตำแหน่งปัจจุบัน** อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
- 3. หน่วยงาน** วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 4. ประวัติการศึกษา**
2540	ปริญญาตรี	บธ.บ (การจัดการบุคคล) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2545	ปริญญาโท	ศศ.ม. (นโยบายและการวางแผนสังคม) มหาวิทยาลัยหกชั้น
2556	ปริญญาเอก	ปร.ด. (การจัดการสิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ** การจัดการสิ่งแวดล้อม, การจัดการท่องเที่ยว
- 6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย**
2553	นักวิจัย โครงการจัดตั้งศูนย์วิจัยเพื่อส่งเสริมและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
2556	ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย “แนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน”(งบ วช.มุ่งเป้า ปี2556)
2556	หัวหน้าโครงการ “มาตรฐานด้านการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนกรณีศึกษา: ชุมชนวิถีพุทธคลองแคนอ.ระโนด จ.สงขลา” (งบ วช.มุ่งเป้า ปี พ.ศ. 2556)
2557	หัวหน้าโครงการ “การพัฒนาโปรแกรมท่องเที่ยวโดยชุมชนวิถีพุทธคลองแคน อ. ระโนด จ.สงขลา” (วช.งบแผ่นดิน)
2558	ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย “การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สตูลสงขลาปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) และ 4 รัฐ (กลันตัน เบร็ค เคคาห์ และเปอร์ลิส) ประเทศไทย เน้นการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตริมชายฝั่ง ภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนสู่อาเซียน (งบ วช.มุ่งเป้า ปี พ.ศ. 2558)
2558	นักวิจัยคีเด่น ประเภทผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างความเข้มแข็ง แก่ชุมชน ในงาน “สหวิทยาการ งานวิจัยและนวัตกรรมของอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไทย” ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 3

7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

The Business Process Model of Sufficiency -Theory-based Resort Management and Development

: A case study of Chumporn Cabana Resort, Pathew District, Chumporn Province, Thailand. “3rd International Conference on Humanities and Social Sciences” April 2nd, 2011.

Activities Guideline of Cultural Tourism : A case study of Khonghae Floating Market, Hatyai District, Songkhla. “4th International Conference on Humanities and Social Sciences” April 21st, 2012.

A Guideline of Cultural Tourism Management: A case study Khonghae Floating Market, Khonghae sub-district, Hatyai district, Songkhla province, Thailand. “6th International Academic Conference, Bergen, Norway.

Cultural Tourism Guidelines In Klonghae Floating Market, Thailand. International Journal of Management & Information Systems – Third Quarter 2013 Volume 17, Number 3

Klongdaen Community Based Tourism Development. The 1st National and 2nd International Conference “Ecotourism and Social Development for ASEAN Community” 2015.

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 3

- 1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)** นางสาววนิดา เพ็ชร์ลุมูล
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Wanida Petlamul
- 2. ตำแหน่งปัจจุบัน** อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
- 3. หน่วยงาน** วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 4. ประวัติการศึกษา**
2548	ปริญญาตรี	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2552	ปริญญาโท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชวิทยา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2557	ปริญญาเอก	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ ¹
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ** การจัดการศัตtruพืชแบบชีววิธี และการใช้ของเสียให้เป็นประโยชน์
- 6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย**
2559	หัวหน้าโครงการวิจัย “การศึกษาประสิทธิภาพของอายุการเก็บรักษาเชื้อรานิวเวอเรียที่ผลิตได้จากการต่อสืบทะกอนดีแคนเตอร์ของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม” สนับสนุนโดย กองทุนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (อยู่ในระหว่างอยู่ระหว่างการพิจารณา งบประมาณปี 2559 สนับสนุนจากกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา)
- 7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน**
- วนิดา เพ็ชร์ลุมูล อรัญ งามผ่องใส และจิราพร เพชรรัตน์ 2552. ความชอบในการวางแผนไปข้างหน้า แมลงวันผลไม้ Bactrocera papayae drew & Hancock (Diptera : Tephritidae) ในพืชิกบางสายพันธุ์. วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ 12: 69-75.
- วนิดา เพ็ชร์ลุมูล และพูนสุข ประเสริฐสรพ. 2555. การเพิ่มปริมาณเชื้อราน Beauveriabassiana โดยใช้การต่อสืบทะกอนดีแคนเตอร์จากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม. รายงานการวิจัย: ผลงานวิจัย ใน มอ. 4: 101-103.

วนิดา เพ็ชร์ลุมูล พูนสุข ประเสริฐสรพ. ออมรัตน์ ชุมทอง และกวิภา บุณยพิพัฒน์. 2558 . ผลของสังกะสี และทองแดงต่อการเจริญ การสร้างสปอร์และ การงอกของสปอร์ของเชื้อรานิว

- วารีย. TSU Conference 25 การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 25 "วิจัยไทยเพื่ออนาคต" 10-12 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.สงขลา (บรรยาย)
- Petlamul, W., Ngampongsai, A. and Petcharat, J. 2008. Oviposition preference of papaya fruit fly, *Bactrocera**papayae* Drew& Hancock (Diptera: Tephritidae) on some chili varieties. (6th IMT-GT), Malaysia, 4th-5th August 2008. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2012. Evaluation of strains of *Metarhiziumanisopliae* and *Beauveriabassiana* against *Spodopteralitura* on the basis of their virulence, germination rate, spores production, radial growth and enzyme activity. *Mycobiology*. 40: 111-116.
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2012. Utilization of decanter cake from palm oil mill as a potential raw material for antagonistic fungus *Beauveriabassiana* International Conference on Microbial Taxonomy, Basic and Applied Microbiology, KhonKaen, Thailand. 4th-6th October 2012. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2012. Screening and optimization for spore production of *Beauveriabassiana* BNBCRC in decanter cake from palm oil mill. Commission on Higher Education Congress III University Staff Development Consortium (CHE – USDC Congress III).Royal Cliff Grand Hotel and Spa, Chonburi, Thailand. 15th September 2012. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2013. Evaluation of strains of *Metarhiziumanisopliae* and *Beauveriabassiana* against *Spodopteralitura* on the basis of their virulence, germination rate, spores production, radial growth and enzyme activity. Joint Seminar between School of Industrial Technology, USM, Malaysia and Faculty of Agro-Industry, Prince of Songkla University. 1st March 2013. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2014. Spore production of an entomopathogenic fungus *Beauveriabassiana* BNBCRC for biocontrol: response surface optimization of medium using decanter cake from palm oil mill. *Journal of the Korean Society for Applied Biological Chemistry*. 57: 201-208.
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2014. Medium optimization for production *Beauveriabassiana* BNBCRC spores from biohydrogen effluent of palm oil mill using taguchi design. *International Journal of Bioscience Biochemistry and Bioinformatics*. 4: 105-110.

- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2014. Medium optimization for Beauveriabassiana BNBCRC spores from biohydrogen effluent of palm oil mill using taguchi design. The 4th International Conference on Bioscience, Biochemistry and Bioinformatics (ICBBB-2014), Melbourne, Australia. 4th-5th January 2014. (Oral presentation)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2015. Application of Response Surface Methodology for Spore Production Optimization of Beauveriabassiana Using Biohydrogen Effluent-Based Medium from Palm Oil Mill. Proceeding full paper (53rd KU conference, 3-6th Feb 2015) Kasatesart University. Bangkok, Thailand.
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2015. Bio-efficacy of Beauveriabassiana BNBCRC comparing with Azadirachtin and Cypermethrin against Spodopteralitura in The Brassica chinensis Field. Mycobiology. (In Review)
- Petlamul, W., Hauxwell, C and Prasertsan, P. 2015. Effect on Detoxification Enzymes of Helicoverpaamigera Infected by Beauveriabassiana Spores and Its Infection Detection Using Polymerase Chain Reaction. Entomological Research. (In Review)
- วนิคा เพ็ชร์ลนุต.2558. การประเมินความมีชีวิตอุดคงของเชื้อรากบัวเรีย ที่ผลิตได้จากการตะกอนดีแคนเตอร์ และน้ำทึบหลังผลิตไยโครเจน ภายใต้การเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่างกัน. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา (In Review)
- Petlamul, W. and Prasertsan, P. 2015. Finding Stable Xylanase and Cellulase production from Meatarhiziumanisopliae and Beauveriabassiana: evaluate synergistic effect of pH and Temperature. Mycobiology. (Submitted)

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 4

- 1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)** นายไสว บัวแก้ว
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Sawai Boukaew
- 2. ตำแหน่งปัจจุบัน** อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
- 3. หน่วยงาน** วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 4. ประวัติการศึกษา**
2551	ปริญญาตรี	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวุฒิชีววิทยา
		มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2553	ปริญญาโท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาโรคพืชชีววิทยา
		มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2558	ปริญญาเอก	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ
		มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ** การควบคุมโรคพืชโดยชีววิธี การผลิตสารออกฤทธิ์ชีวภาพจากเชื้อจุลินทรีย์
- 6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย** -
- 7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน**

- Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2011. Evaluation of *Streptomyces* spp. for biological control of Sclerotium root and stem rot and Ralstonia wilt of chili. *BioControl* 56:365-347.
- Boukaew, S., Plubrukarn, A. and Prasertsan, P. 2013. Effect of volatile substances from *Streptomyces philanthi* RM-1-138 on growth of *Rhizoctonia solani* on rice leaf. *BioControl* 58:471-482.
- Boukaew, S., Klinmanee, C. and Prasertsan, P. 2013. Potential for the integration of biological and chemical control of sheath blight disease caused by *Rhizoctonia solani* on rice. *World J. Microbiol. Biotechno.* 29:1885–1893.
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2014. Suppression of rice sheath blight disease using heat stable culture filtrate of *Streptomyces philanthi* RM-1-138. *Crop protect.* 61:1-10.

- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2014. Factors affecting antifungal activity of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against *Rhizoctonia solani*. *World J. Microbiol. Biotechnol.* 30:323–329.
- Boukaew, S., Prasertsan, P., Petcharat, V., Troulet, C. and Bardin, M. 2014. Efficacy of *Streptomyces* spp. strains against different strains of *Botrytis cinerea*. *Biological Control of Fungal and Bacterial Plant Pathogens IOBC-WPRS Bulletin.* (Im press)
- Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2009. Screening of antagonistic *Streptomyces* spp. for controlling *Sclerotium rolfsii* and *Ralstonia solanacearum* on chili pepper. 4th Annual Meeting of Thai Mycological Association (TMA) and Mycological Conference in Thailand. 24 October 2009. Maejo University. (Oral presentation)
- Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2009. Biological control capacities of *Streptomyces mycarofaciens* and *S. philanthi* against *Sclerotium rolfsii*, a causal agent of root and stem rot disease of chilli pepper. Asia Mycology Congress (AMC) 2009 and the 11th International Marine and Freshwater Mycological Symposium (IMFMS). 15-19 November 2009. National Museum of Natural Science, Taichung, Taiwan. (Poster presentation)
- Boukaew, S., Chuenchit, S. and Petcharat, V. 2010. Evaluation of *Bipolaris setariae* (Sam.) Shoem. For Biological control *Elaeusine indica* (L.) Gaertn. Annul Meeting of Thai Phytopathological Society (TPS) and Conference on Plant Pathology in Thailand. 15 May 2010. KU Convention Center of Academic Services, Kasetsart University, Bangkok, Thailand. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2012. Factors affecting antifungal activity of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against *Rhizoctonia solani*. The First ASEAN Plus Three Graduate Research Congress (AGRC). March 1-2'2012, Chiang Mai, Thailand. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2012. Effect of volatile Substances of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against rice sheath blight caused by *Rhizoctonia solani*. International Conference on Microbial Taxonomy, Basic and Applied Microbiology. October 4-6'2012 at Kosa Hotel, Khon Kaen, Thailand. (Oral presentation)

- Boukaew, S., Plubrukarn, A. and Prasertsan, P. 2012. Ultrastucture of *Rhizoctonia solani* PTRRC-9 Affected by Volatile Substance of *Streptomyces philanthi* RM-1-138. Commission on higher Education Congress V University Staff Development Consortium. November 14-16'2012 at The Ambassador City Jomtien. (Oral presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2013. Control of sheath blight caused by *Rhizoctonia solani* on rice leaf by volatile substances from *Streptomyces philanthi* RM-1-138. The 10th International Congress of Plant Pathology (ICPP 2013). August 25-30'2013, Beijing International Convention Center (BiCC), Beijing, China. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2014. Biocontrol of sheath blight disease on rice caused by *Rhizoctonia solani* by using antagonistic *Streptomyces philanthi* in comparison to four chemical fungicides. XIII Meeting of the Working Group Biological control of fungal and bacterial plant pathogens. June 15-18'2014, Ultuna campus of SLU, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala, Sweden. (Poster presentation)
- Boukaew, S., Prasertsan, P., Petcharat, V., Troulet, C. and Bardin, M. 2014. Efficacy of *Streptomyces* spp. strains against different strains of *Botrytis cinerea*. XIII Meeting of the Working Group Biological control of fungal and bacterial plant pathogens. June 15-18'2014, Ultuna campus of SLU, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala, Sweden. (Poster presentation)
- Boukaew, S. and Prasertsan, P. 2015. Evaluation of the efficacy of antifungal activity of the heat treated culture filtrate of *Streptomyces philanthi* RM-1-138 against rice sheath blight disease. XVIII. International Plant Protection Congress (IPPC) 2015, August 24-27, 2015, in the Henry Ford Building, Berlin, Germany. (Poster presentation)

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 5

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)

นายทวีศินธุ์ ตั้งเช่ง

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)

Mr. Taweesin Tungseng

2. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย

3. หน่วยงาน

วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

4. ประวัติการศึกษา

2547 ปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยหกชั้น

2552 ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา โภชนาศึกษาและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยหกชั้น

2559 ปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยพะเยา

5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

คอมพิวเตอร์เบื้องต้น การโปรแกรมเบื้องต้น การเขียนโปรแกรมแบบมีโครงสร้าง การพัฒนาสื่อประสมเพื่อการเรียนการสอน มัคติมีเดีย เทคโนโลยีเพื่อการท่องเที่ยว สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว ระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว และการพัฒนาท่องเที่ยว โดยชุมชน

6. ประสบการณ์ด้านการวิจัย

7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนและความพึงพอใจ บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนิสิตปริญญาตรี (Learning Achievement and Satisfaction by using web-based instruction on Introduction to Computer for undergraduate students), 2552.

การสร้างและพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่าย เรื่อง “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถิติ” วิชา “หลักสถิติเบื้องต้น” (The Construction and Development of the Web-Based Instruction in Title “General Knowledge about the Statistics” of Subjects “Introduction to Statistics”), 2555.

การพัฒนาชุดซอฟแวร์การเรียนรู้ผ่านเว็บ เรื่อง “คอมพิวเตอร์เป็นต้น” (The Development of the Web-Based Learning Software set in “Instruction to computer”), 2557.

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล(THE DEVELOPMENT OF INFORMATION AND TECHNOLOGY SYSTEM FOR COMMUNITY-BASED TOURISM NETWORK OF SATUN PROVINCE COMMUNITY), 2559.

ทวีสินธุ์ ตั้งเช่ง, วารัชต์ มัชยมนูรุษ และพัจัน พิตตา ศรีสมพงษ์.(2559). การศึกษาสารสนเทศที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล. วารสาร อารยธรรมศึกษา โภง-สารวิน, 7(1).

ทวีสินธุ์ ตั้งเช่ง, วารัชต์ มัชยมนูรุษ และพัจัน พิตตา ศรีสมพงษ์.(2560). การพัฒนาระบบสารสนเทศ ของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล. วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ, 19(2).

การศึกษาบริบทสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่จำเป็นเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (The Context of Necessary Tourism Information to Develop an Information System of Community Based Tourism Network in Satun Province, Thailand), 2557

รูปแบบการจัดการความรู้เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล Knowledge Management Model for Community Based Tourism of Satun Community Based Tourism Network, Thailand.